

Ramazan SARITAŞ

Hanaypazarı
GÜLNAR

Baskı: Sarıtaş Ofset Matbaa
Gülnar/MERSİN
0324 751 7593

Editör:
Abdullah AY

Kapak Tasarım:
Bilgehan ÖZKUL

İletişim:
gulnargazetesi@mynet.com
0532 375 60 88

Eylül 2013
1.Baskı: 3000 Adet
2.Baskı: 2000 Adet

İçindekiler

Teşekkür.....	6
Özgeçmiş.....	7
Önsöz.....	9
Başlarken.....	12
Hanaypazarı (Anaypazarı).....	16
Kuruluş.....	18
Milletvekilleri.....	21
Belediye Başkanları.....	24
Gülнар'da Hakimiyet.....	25
Alkol, Nohut, Gıda ve Pekmez Fabrikaları.....	28
Yeni Umutlar ve Yeni Çalışmalar.....	31
Ekonomi.....	32
Eğitim.....	34
Yayla Seracılığı.....	35
Tarih ve Turizm.....	36
Mesire Alanları.....	38
Gülнар'da Basın.....	42
Deniz Gezmiş ve Gülнар.....	44
Dini Hayat.....	46
Süleyman Hilmi Tunahan Cemaati.....	48
Fethullah Gülen Cemaati (Gönüllüler Hareketi)....	49
Menzil Tarikatı.....	49
Köylerin İsim Kardeşleri.....	50
Nüfus.....	59
Kasaba ve Köyler.....	62
Büyükeceli.....	63
Köseçobanlı.....	65
Kuskan.....	72

Zeyne.....	74
Köyler: Akova.....	78
Ardıçpınarı (İlibas).....	79
Arıkuyusu.....	81
Bereket.....	82
Beydili.....	84
Bolyaran.....	86
Bozağaç.....	87
Çavuşlar.....	90
Çukurasma.....	92
Çukurkonak-Uluhtu.....	94
Dayıcık.....	96
Dedeler.....	98
Delikkaya.....	100
Demirözü (Hortu).....	102
Emirhacı.....	104
Gezende.....	105
Göktürk.....	108
Halifeler.....	109
Ilısu.....	111
İshaklar.....	113
Kavakoluğu.....	115
Kayrak.....	117
Koçaşlı.....	119
Konur.....	120
Korucuk.....	122
Kurbağa.....	124
Mollaömerli.....	125
Örenpınar.....	127
Örtülü.....	128
Sipahili.....	130

Şeyhömer.....	132
Taşoluk.....	134
Tepe-Lapa.....	136
Tırnak.....	137
Tozkovan.....	139
Ulupınar.....	142
Üçoluk.....	144
Yanışlı.....	145
Yarmasu.....	147
Yassıbağ.....	149
Yeniceköy.....	151
Tespitler ve Öneriler.....	153

Teşekkür

Hanaypazarı Gülnar kitabının hazırlanmasında katkıda bulunan belediye başkanlarına, köy muhtarlarına, imamlara, amcalara, teyzelere teşekkür ediyorum.

Kasaba ve köy gezilerimde bana eşlik eden Gülnarcity internet sitesi sahibi Yalçın Taşlıalan kardeşime de ayrıca teşekkür ediyorum.

Bu kitabın Gülnar'ın kara bahtının değişmesine vesile olmasını Yüce Allah'tan niyaz ediyorum. Bir kez daha bu kitabın hazırlanmasında katkı veren herkese sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Özgeçmiş

Ramazan Sarıtaş, 1971 yılında Gülnar'ın İshaklar Köyü'nde doğdu. İlkokulu köyünde okudu. Orta ve Lise'yi Gülnar İmam – Hatip – Lisesinde tamamladı. 1990 yılında okuldan mezun olur olmaz baba mesleği konfeksiyon işletmeciliğine girdi. 1997 Kasım ayında vatani görevini yapmak için askere gitti. 1999 Mayıs ayında 18 aylık vatani görevini eğitim çavuşu olarak yaptı. Gülnar'a döndüğünde işlerin pek de umduğu gibi gitmediğini görünce meslek değiştirmeye karar verdi. Bir yıl ne yapacağını düşünüp araştırdı. Gülnar'da yapılmayan gazetecilik işini yapmaya karar verdi.

5 Haziran 2000 yılında “Gülnar'dan Haber” isminde haftalık gazete çıkarmaya başlar. Gazetenin hem başyazarı hem de bütün işleri yapan adam... 2001 yılında matbaa makineleri alarak gazetesini kendi tesisinde çıkarmaya başladı. Nisan 2002'de gazetenin

ismini değiştirerek GÜL-AY yapar. Artık gazete haftalık olarak Gülnar ve Aydincık ilçesinde dağıtım yapılmaktadır. 2005 yılında Mersin’de Gülnar Gazetesi ve 2007 yılında Mersin Panorama dergisi çıkarmaya başladı. Okullarda yerel basının önemi konulu konferanslar verdi. Ramazan Sarıtaş, evli ve üç çocuk babasıdır. Gülnar ilçesinde ikamet ediyor ve kitaplar yazıyor.

Yayınlanmış kitapları:

- 1- Gülnar Esintileri 2011
- 2- Nasihat Yoldur 2012
- 3- Hanaypazarı Gülnar 2013

Önsöz

Bülbülü, altın kafese koymuşlar; “Ah vatanım” demiş. Şimdi insanlar kendilerini altın kafese koyup “ ah vatanım” diyor. Bülbül ile insan arasındaki farklar neler tam bilemeyeceğim ama insanın zaman zaman karmaşık duygular yaşadığını söyleyebilirim. Söylem ile eylem arasında çok büyük farklar var. İnsanın akli başka bir şey söyler, duyguları başka bir şey söyler, nefsi başka bir şey söyler durur.

İnsan doğası gereği doğup büyüdüğü yeri, anlata anlata bitiremez. Hele gurbette yaşıyor ve çeşitli nedenlerle memleketine gidip hasret gideremiyorsa, onun gözünde, gönlünde ve burnunda memleketinin havasını duyar, hisseder ve gözyaşlarını akıtır durur. Hasretini şiirlere döker. Ailesine, çevresine ve dostlarına memleket özlemini anlatır.

Samsun’da yaşayan hemşerimiz Ahmet Bey, yine bir gün arkadaşlarına Gülnar’ı anlatırken, Hüseyin Bey demiş ki; “ Kalk, Ahmet Bey, haydi gidelim senin şu öve öve bitiremediğin Gülnar’ı gezip gelelim” demiş. Ahmet Bey demiş ki; “şimdi gitmeyelim başka bir zaman

gidelim. Hem benim önemli işim var.” demiş. Hüseyin Bey: “Ahmet! Kıvrırma, ikimizde takavuta çıkmış adamlarız. “unumuzu elemişiz eleğimizi asmışız” İkimizin de paraya ihtiyacı yok. Emekliyiz, gezeceğiz, para harcayacağız. Bak oğlum! Kefenin cebi yok. Senin bu öve öve bitiremediğin ilçeni görüp geleceğiz. Haydi, benim ciple gidelim. Dönüşte benim ilçeye de yani Manisa Demirci’ye uğrayalım. Bakalım hangimizin ilçesi daha güzel. Ahmet Bey, büyük bir eziklik yaşamış. Çünkü Gülnar’a 20 yıldır gelmemiş. Gülnar’ın neyi var da arkadaşına anlatacak ve gezdirecek bilememiş. Hüseyin Bey ile yola çıkmış ama içinde büyük bir korku varmış. Gülnarlı olmakla övünen Ahmet Bey, kara kara düşünürken arkadaşı onun bu halini anlamış. Çünkü kendisi de yıllardır doğup büyüdüğü Demirci’ye gitmemiş...

Gülnar ve Demirci’yi beraber ezik ezik, mahçup mahçup gezmişler, doğup büyüdükları yerleri. Hiç değişmemiş, gelişmemiş ve bıraktıkları gibi duruyor. “Lafla peynir gemisinin yürümediğini” görünce ikisi de özeleştiri yapmışlar ve şöyle demişler: “Şimdi memlekete hizmet yapma zamanı...” ellerinden gelen gayret ile memleketlerine bir taş koymaya karar vermişler...

İşte o zaman bu zamandır deyip bekliyoruz...
gözlerimiz yollarda....

“Giden gelmiyor, acep nedendir” deyip bir araştırmaya koyuldum. Acı gerçekleri gördüm. Olduğu gibi kaleme alsam acı üstüne acı olacak ve kimseye faydası yok. Olmayanı abartarak öve öve yapsam sadece kendimizi kandıracağız ve sonuç yine hüsrân...

Gülner için yazan, çizen ve araştıran biri olarak, herkese ışık tutacak bir eser ortaya koymaya çalıştım. Gülner merkez, kasaba ve köyleri ile ilgili size fikir vereceğini umuyorum. Bu kitapta; ne yergi, ne de abartı var. Geçmişten geleceğe bir köprü kuracağını düşünüyorum. Gülner’in aydınlık yarınlarına katkı sağlarsa, işte o zaman görevimizi yapmış olacağız. Çağdaş, gelişmiş, kalkınmış yeni bir Gülner dileğiyle herkese sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Başlarken

Zeyne Kasabası'ndaki Şeyh Ali Semerkandi Hazretlerinin türbesi ve mescidi hariç, Gülnar ve köylerinde hiçbir tarihi eserimiz bulunmuyor. Yaklaşık 800 yıllık biz yörüklerin bu yörede geçmişi var. Neden bir eserimiz yok sorusunun cevabı şudur: Yörükler göçebe olduğundan yazın yaylalarda kışın sahilde yaşamış ve çadırlarda ömrü geçmiş. Yerleşik hayata 1850'lerde derme çatma evler ve ibadethaneler yaparak başlamış. Onlar da zamanla yıkılmış ve yenileri yapılmıştır. Gülnar'a özgü yerleşik kültüre ait eser bu sebeple yoktur.

Gülnar'ın yerleşimi ile ilgili bir çok hikaye vardır. Bunlardan biri de Gülnar hatun hikayesidir. Yazılı bir kaynak olmadığı için bir çok kişi kafasındaki Gülnar'ı tasvir etmiş ve buna uygun hikaye uydurmuştur. Gülnar ismi Türkiye'de yerleşim ismi olan tek ilçedir. Atalarımız Orta Asya'da Balkaş Gölü çevresinde yaşamışlar. Bu bölgeye yerleşince oradaki yerin Gülnar ismini, hasretlerini ve özlemlerini dindirmek için buraya

vermişlerdir. Gülnar yöresinin sınırı bugünkü Aydıncık ilçesi ve köyleri, Ermenek ilçesinin Kopukoluğu köyü, Mut ilçesinin Yeşilköy, Aşağı ve Yukarı Köşeler Köyü, Hacısait köyleri, Silifke ilçesine bağlı Yeşilovacık Beldesi, Hırmanlı, Hacısaklı ve pelitpınarı köylerinin sınırlarıyla çevreli olan bir alandı. Aydıncık ilçesi ve köyleri 1988 yılında ilçeden ayrıldılar. Diğer köyler 1950'den sonra ayrıldılar. Gülnar ilçe merkezinin adı Hanaypazarı'dır. Zaman içinde Anaypazarı olarak kullanılmaya başlamıştır. 1950 yılında yörenin adı ilçe merkezine ad olarak verilmiştir.

Gülnar'ın merkezi ve birkaç köy hariç diğer köylerde eskiden Rum ve Ermeniler yaşıyormuş. Yörüklerin nüfusu arttıkça diğerlerinin nüfusu azalmış ve göç etmişler. Cumhuriyet kurulduktan sonra bölgede Rum ve Ermeni kalmamıştır.

Osmanlı'nın son dönemlerinde ve cumhuriyetin ilk yıllarında çeşitli yörelerden insanlar gelmiş ve yerleşmişler. Kimisi sürgünlerden, kimisi kavgalardan kimisi de değişik olaylardan kaçmışlar ve gelip ilçemize yerleşmişler. Çok örnekleri var. İlçenin kaderinde büyük rol oynamışlar. İki örnek vereceğim. Birincisi doğudan sürülmüş ve ilçeye yerleştirilmiş kürtler var. İkinci örnek, Gülnar'ın kurucuları arasında yer alan, ilk

kaymakam vekili ve ilk tapu müdürü olan Mehmet Tevfik Teoman var. Bu zatın babası Kıbrıs'ın son valisinden bir önceki valinin oğlu imiş. İngilizler bunu kaçırmış, İngiltere'de Oxsfort'ta okumuş ve kaçmış Gülnar'a gelmiş. Sonuçta Gülnar ve köylerde yaşayan dışarıdan gelen herkes asimile olmuştur. Dışarıdan bakıldığında Gülnar saf, su katılmamış bir Yörük topluluğudur.

Gülnar'ın yerleşimi milattan öncesi 6. yüzyıla dayanır. Bölgesel Lüvi krallığı Meydancık Kalesi'nde kurulmuştur. Persler döneminde askeri bir üs olarak kullanılmıştır. Roma ve Bizans döneminde de önemli bir merkez olarak kullanılmıştır. Meydancık Kalesi'nde çıkan tarihi eser, sikkeler ve mezar taşları bunu gösteriyor. En çok tarihi eser Meydancık Kalesi'nde çıkmıştır. Fransız arkeologlar tarafından uzun yıllar yapılan kazı çalışmasında çıkan eserler Silifke müze müdürlüğünde sergilenmektedir.

Türklerin hâkimiyetinden sonra Meydancık Kalesi ve çevresi tarihi önemini kaybetmiştir.

Gülnar'ın tarihi ve kültürü ile ilgili yazılmış eserler vardır. Gülnar kaymakamlığının bir çalışması ve dosyası var. Gülnar'da görev yapmış emekli öğretmen ve yazar Gündüz Artan, öğretim görevlisi Semih Vural. Gülnar

ile ilgili geniş kapsamlı kitap yazan Saadet Bilir ve Gülnar öyküsünü yazan Zeki Teoman'dır.

Gülnar ile ilgili en mükemmel kitabı Zeki Teoman'ın yazması gerekiyordu. Çünkü 1912'de doğmuş ve ilkokulu Gülnar'da okumuş. Babası Gülnar'ın ilk kurucuları arasında ilk kaymakam vekili ve tapu müdürü ve en önemlisi yazdığına göre babası Kıbrıs valisinin oğlu ve İngiltere'de okumuş bir aydınmış. Babası İngilizlerden kaçmış Gülnar'a gelmiş. (Bana inandırıcı gelmiyor. Bir yerden kaçıp geldiği belli...) Beş on kişinin üzerine Gülnar'ın tapusunu vermiş. Şahıslar bellidir. Zeki Teoman'da okumuş ve öğretmen olmuş. 1990 yılında İstanbul'da vefat etmiştir. Yayınlamış 28 eseri var. Bunlardan biri de Gülnar romanıdır. İçinde Gülnar ile ilgili güzel bilgiler var ama kafasında hayallediği Gülnar'ı yazmış. Gülnar'ın tarihini olduğu gibi yazacak bir adamdı, lakin görevini tam anlamıyla yapmamış ve hayal dünyasındaki bir Gülnar kaleme almış. Bu da bizim acı gerçeğimiz.

Hanaypazarı (Anaypazarı)

Üç tepenin ortasında, dört tane küçük deresi olan ve bugün merkez camii ile hükümet konağı arasında bulunan alana büyük pazarlar kuruluyordu. Çınarların ve dutların çevresinde yaz aylarında kurulan bu pazarın adı Hanaypazarı'dır. Zamanla halkın diline kolay gelen Anaypazarı ismi geçerlik kazanmıştır. Büyük Pazar anlamına gelen Hanaypazarı denmesinin de sebebi yakın çevre köy ve nahiyelerinde meşhur pazarlar vardı. Duruhan Köyü Pazarı, Bardat Pazarı, Tersakan Pazarı, Söğüt Pazarı vb. Bu pazarların en büyüğüne Hanaypazarı deniyordu.

Hanaypazarı, Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarında cıvıl cıvıl olurdu. Aydıncık'ta (Gilindire) bulunan ilçe merkezinin idaresi yaz aylarında Hanaypazarı'na taşınır ve buradan yönetilirdi. O dönemlerde Hanaypazarı'nda birkaç barakadan yapılmış iş yerleri vardı. Kışın kimse kalmadığı için hiçbir yerleşim yoktu. Yazın herkes çadırlarda kalıyordu. Sonbahar geldiğinde herkes sahile göçer ve

sessizliğe bürünür. 9 ay arayanı soranı, geleni, gideni olmaz. Sonbahara girilir girilmez başlar o meşhur poyrazı ve birden yemyeşil ve cıvıl cıvıl olan Hanaypazarı ölüm sessizliğine bürünür. Kışlar çok çetin ve metrelerce kar yağar. Bir hayalet yer olur Hanaypazar'ı. Bahar gelir, karlar erimeye başlar ve o meşhur poyrazı sertliğini yumuşatır ve üfül üfül esmeye başlar. Uzun bir bekleyişten sonra hayranlarını bekler. Yüzyıllarca atalarımız, kışın sahillere ve yazın yaylara çıkardı. En büyük yayla merkezi de Hanaypazarı'dır. Yazın burada yaşamak bir ayrıcalıktı. Buradan daha güzel bir yayla bulmak imkansızdı. Hanaypazarı ormanlıklarla çevrili ve insana huzur veren bir havası vardı. Kış şartları insanları korkutuyordu.

Yıl 1912' de Aydıncık (Gilindire) ilçe merkezi idi. İlçe merkezinde ağırlıklı olarak Rumlar yaşıyordu. İngiliz bayraklı Yunan savaş gemisi Gilindire'yi bombaladı. O yaz Hanaypazarı'nın keyfi yoktu. Herkes kara kara düşünüyordu. Ne olacak bu ülkenin hali diye. Her yaz olduğu gibi yine hükümet işleri Hanaypazarı'ndan yapılıyordu. O yaz herkes ilçe merkezini nereye taşıyalım diye konuşuyorlardı. Bazı insanlar, hükümet konağının Hanaypazarı'nda kalmasını istiyordu ama kabul görmüyordu. Çünkü kışın

kimse burada yaşamıyordu. Ülke büyük bir savaşa doğru gidiyordu. Artık yaylanın keyfi kaçmıştı. Hanaypazarı kaderin kendisine çizdiği yolu merak ediyordu...

Kuruluş

Aydıncık'ta (Gilindire) Hükümet Konağı, geçici olarak Hacıbahattin Köyü'ne taşınır. Birinci dünya savaşı başlar. Aydıncık ilçe halkının çoğunluğunun Rum olması, limandan ihracat yapılması, devletin burcunu ödemek için kurulan Düyun-u Umumiye'nin bir noktası da Aydıncık'ta olması dikkatleri buraya çekmişti. Daha önce Aydıncık'ın gemilerle bombalanmasından dolayı her an işgal edilebileceği düşüncesi herkeste hakimdi. Bu nedenle kaymakamlık yani hükümet konağı daha güvenli bir yere taşınmalıydı.

Adana İl Özel İdaresinde yapılan meclis çalışmalarında en önemli gündem maddelerinden biri buydu. Hükümet konağının en güvenli bir yere taşınmasına karar verildi. Aydıncık'ın en yakın köyü olan Hacıbahattin Köyü'ne taşındı. Burası da tehdit altında olduğu için 1914 yılında dönemin kaymakamı Urfalı İbrahim Efendi ve ilçenin ileri gelenleri ile hükümetin Ardıçpınarı (İlibas) Köyü'ne götürülmesine karar verirler. Kısa bir süre sonra oranın uygun

olmayacağına karar verilir ve Şeyhömer Köyü'ne taşınır. Orada da büyük fırtınalar ve tartışmalar çıkar ve Zeyne'ye taşımaya karar verirler. Yola çıkılır ve büyük tartışmalar olur. Kaymakam İbrahim Efendi bu tartışmalara son noktayı koymak için Bozağaç Köyü'ne gidilmesini emreder. 1915 yılında Bozağaç Köyü'ne hükümet gelmesine gelir de o zamana kadar yaşanmayan en büyük entrikalar burada yaşanır ve büyük olaylar çıkar. Yaşanan bu olaylar karşısında büyük bir ümitsizliğe düşen kaymakam İbrahim Efendi, lanet okuyarak istifasını verir ve gider. O dönemin ileri gelenleri kendi aralarında toplanır ve bir kaymakam vekili seçerler. Mehmet Tefik Teoman kaymakam vekili olur.

H k metin Hanaypazarı'na taşınmasına karar verilerek bütün tartışmalara son noktayı koydular. 27 Nisan 1916 yılında kışın kimsenin olmadığı yere ilçe kurulmuş oldu. O yıllarda ilçe yönetimi veya hükümet denince birkaç görevli akla gelir. Devleti temsil eden organlar; kaymakam, yazı işleri müdürü, vergi memuru ve bunlara bağlı birkaç görevli memurlar...

İlibas, Şeyhömer, Zeyne ve Bozağaç Köylüleri aslında ilçe olmaya karşı değillerdi. Hatırı sayılan, sözü dinlenen ağa adamlar ve çıkarıcı gruplar vardı. Onlar ne

diyorsa o oluyordu. Herkesin farklı hesabı vardı. İçten pazarlıkçı ağaların ve grupların entrikaları nedeniyle hiçbir yerleşim alanının olmadığı yere ilçe kuruldu. Bu yerleşim yeri iyi niyetle yapılmamıştı. Bunun en büyük kanıtı ilçe olduktan sonra buralar değerlendirilecek diye vatan, millet, Sakarya türküsünü söyleyen beş on kişi arazilerin büyük çoğunluğuna el koydular.

Türkiye Cumhuriyeti kurulmasıyla devletin organları kurumsallaşmaya başlar. Hanaypazarı artık sadece yazlığa çıkılan bir yer değildir. İlçe olmasından dolayı insanlar artık buraya yerleşirler. Evler, işyerleri ve hükümet binaları yapılmaya başlar. 1924 yılında belediye kurulur. Hanaypazarı ilçesinin ismi 1950 yılında Gülnar olarak değiştirilir.

Milletvekilleri

Gülнар günümüze değin 8 milletvekili çıkarmış. İlk meclis kurulduğunda milletvekili göndermiştir. İlk milletvekili Ahmet Şevki Göklevent ve görev yılı 1920-22 arasındır. İkinci milletvekilimiz Muhammet Celal Kılıç. Görev yılı 1961 - 68 arasında iki dönem görev yapmıştır. Üçüncü milletvekilimiz Fevzi Arıcı, 1977 – 80 ve 1991-99 arasında 3 dönem görev yapmıştır. Dördüncüsü Veli Yıldız 1977 – 80 arasında bir dönem görev yapmıştır. Beşincisi Prof. Dr. Halil Cin, 1995 – 99 arasında bir dönem milletvekilliği yapmıştır. Altıncısı Mustafa Eyiceoğlu, 2002 – 2007 arasında bir dönem milletvekilliği yapmıştır. Yedincisi İsa Gök, 2007 ve milletvekilliği devam ediyor ve iki dönemdir görev yapıyor. Sekizincisi Ali Öz, 2011’de seçildi ve milletvekilliği devam ediyor.

Ahmet Şevki Göklevent 1955 yılında Gülнар’da, Muhammet Celal Kılıç 1980 yılında Ankara’da vefat etti. Diğer vekillerimiz yaşamlarına devam ediyor.

Gülнар ilçe olduğunda Osmanlı Devleti birinci dünya savaşındaydı. Ardından milli mücadele yılları

başladı. Halk yorgun ve her şeyden bıkmış durumdadır. Devlet otoritesi yok olmuş. Meydan boş olunca birileri o boşlukları çok iyi değerlendirmiş. İlk meclis açıldığında Gülnar'ı temsil etmesi için milletvekili olarak Ahmet Şevki Göklevant gönderilmiş. İlk milletvekilinin seçilip gönderilmesi çok ilginçtir. O gün ilçeyi yöneten ve ileri gelenlerinin hepsi birbirine sen git diyorlarmış. Çünkü ortada Osmanlı Devleti var. Yeni meclis görevi başaramaz ise kelle gidecek. O nedenle kimse yeni kurulacak meclise milletvekili olarak gitmek istemiyor. Halk inliyor ama beş on kişi ilçenin tapusunu üzerine geçiriyor. Krallar gibi yaşıyor. O ekibin içinde bir iki kişi gerçekten halkı için vatanı için hiçbir şey talep etmemiş gece gündüz vatanın kurtulması için çalışmıştır. Ama çoğunluk bir birine rahmet okutturacak karakterdedir. Meclise Ahmet Şevki Göklevant ikna edilir ve gönderilir. Herkes içinden sevinir. Kurtulduk diye sevinirken o iki yıllık görevini başarı ile yapar gelir.

Ahmet Şevki Göklevant, Gülnar'da ilk evi yapanlardandır. Hacıpınar Mahallesiindeki Nur camiinin hemen üstüne yapmıştır. (Bugün o bina yıkılmak üzere. Harabe olmuştur. İlçede vekilin kimsesi kalmamıştır) Gülnar'a hakim bir noktaya üç katlı evini yaparken hem ilçede olup biteni görmek, hem de ilçeye kim girdi kim

çıkıtları onları iyi takip etmeyi düşünür. 1955 yılında vefat eder. Mezarı ilçe emniyet amirliğinin yanında bulunan eski mezarlıktadır.

Muhammet Celal Kılıç, 1926 yılında Zeyne Kasabası'nda doğdu. Hakim ve savcı olarak görev yaptı. 1961-1969 yılları arasında iki dönem milletvekilliği yaptı. 1975 yılında atandığı Milli Piyango Genel Müdürlüğünü 1980 yılında vefat edinceye kadar sürdürdü. Gülnar'ın insanlarına bireysel olarak çok büyük hizmetleri oldu. Ilısu Şelalesine değil doğup büyüdüğü Zeyne Kasabasına elektrik santrali yaptı. Daha sonra yaptığı en büyük hatanın bu olduğunu söyler. Art niyeti olmadan yapılan bir hatanın cezasını bir toplum çekmeye devam ediyor.

Belediye Başkanları

Gülнар, 1916 yılında ilçe olmuştur. Belediye 1924 yılında kurulmuştur. Seçilen belediye başkanlarının dönemleri ve partileri sırasıyla şöyle:

- 1- Mirzalı Ali Efendi 1924-1932 iki dönem CHP
- 2- Hüsnü Kandemir 1932-1940 iki dönem CHP
- 3- Emin Işık 1940-1943 bir dönem CHP
- 4- Mehmet Zeybek 1943-1957 dört dönem CHP
- 5- Ali Özer 1957-1960 bir dönem DP
- 6- Mehmet Zeybek 1960-1968 iki dönem CHP
- 7- Uysal Turhan 1968-1980 üç dönem AP
- 8- 1980-1984 arası askeri ihtilal nedeniyle seçilen başkan yoktur. Atama ve geçici görevle belediye yürütülmüştür. Bu dönemde sırasıyla Mustafa Kır, Saim Eskioğlu ve İsmail Botgül belediye başkanlığı yapmıştır.
- 9- İsa Toka 1984-1989 bir dönem SODEP
- 10-Mehmet Güzel 1989-1994 bir dönem DYP
- 11-Mehmet Işık 1994-1999 bir dönem ANAP
- 12-Mustafa Eyiceoğlu 1999- 2002 bir dönem MHP
- 13-Ahmet Günel 2002 - devam ediyor MHP

Gülnar belediye başkanlığı yapmış 13 kişiden 9'u vefat etmiştir. Yaşayan dört belediye başkanları; Uysal Turhan, Mehmet Güzel, Mustafa Eyiceoğlu ve Ahmet Günel.

Gülnar'da Hkimiyet

Gülnar, 1916 yılında ilçe olduğunda ilçe merkezinin büyük çoğunluğu beş on kişi tarafından pay edilmiştir. Gülnar, ormanlarla çevrili bir yerdir. O yıllarda Aydncık Limanı'ndan ithalat ve ihracat yapılırdı. Düyun-u Umumiye 1890 yılında kurulmuş. (Osmanlı devletinin dış ülkelere borcunun tahsili için kurulmuş bir kurumdur.) Bölgede yetişen bütün ürünlerin ihracatı yapılmış. En büyük ihracat kalemi orman ürünleridir.

Gülnar merkezinde bugünkü tavşan tepesi mezarlığı çevresinde ve Yeniceköy'e tahtacılar getirilir, ormanlar kesilir, Aydncık'a taşınır oradan ihracatı yapılırdı. Gülnar'a tahtacıların yerleşmesi böyle olur. Gülnar'ın kuruluşunda Tahtacı Mehmet Efendi'nin büyük katkıları vardır. 1940'lardan sonra tahtacılar çeşitli nedenlerle ilçeyi terk etmişlerdir. Tahtacıların giderken satamadığı arazileri tapucular birilerine peşkeş çektiler. şunu da belirtmem gerekir ki tahtacıların

büyük çoğunluğu bu arazileri para vererek almadılar. Ormanı keserek arazi oluşturdular.

Kamuoyunun Çingen, Aptal olarak bildiği Roman vatandaşlarımızda başta ekonomik sebepler olmak üzere çeşitli nedenlerle ilçeyi ve Lapa Köyü'nü terk etmişlerdir.

Bugün üç, dört aile ilçe merkezinde yaşamlarını huzurlu şekilde sürdürmektedir.

İlçeyi kuran beş on kişi 1950'ye kadar söz sahibidir. Yakın köylerden ilçe merkezine göç başlamış. İlçe merkezine ilk önce gözü açık ağalar gelmiştir. Bozağaç ve Şeyhömer Köyü'nden gelenler bir hayli fazlaydı. Zamanla Tozkovan'lular, Uluhtu ve Çukurasma Köylüleri gelmeye başladı. 1943'ten itibaren Belediye Başkanının Tozkovan'lı olması ilçede Tozkovan Köyü'nün ağırlığını hissettirmeye başlamıştır. Kurucu irade yaşanmaya başlamış ve sözleri eskisi gibi işlemez konuma gelmiştir.

Tozkovan Köyü'nün hem nüfus hem de siyasi ve bürokrasideki ağırlığı nedeniyle ilçenin söz sahibidir. 1994'den sonra Tozkovan Köyü'nün ilçe merkezindeki eski gücünü kaybettiği yılların başıdır.

Gülнар, şu an başıboş bir ilçedir. Ne siyasi, ne halk, ne de bürokrasi tam başıboş. Hukuki olarak hiçbir eksik ve sorun olmayabilir. Fakat fiili olarak ilçe çok kötü

durumdadır. Her şey ahabap çavuş ilişkisi üzerinden yürüyor. Bunu bilen, gören ve akli selim insanlar hiçbir ekonomik sıkıntısı yokken ilçeyi terk edip gidiyor. Sözde herkes Gülnar için çalışıyor, özde Gülnar için bir şey yapan yok denecek kadar azdır. İyi niyetli ve ilçeye katma değer sağlamak isteyen insanlarımız var ama maalesef sonuç alınamıyor. Futbolu 90 dakika iyi oynamak güzeldir. Ama önemli olan maç bittiğinde kazanmaktır. Gülnar çok iyi futbol oynuyor ama maçı rakip kazanıyor. İşte buna bir çözüm bulmamız gerekiyor. Yanlışlardan ders çıkartıp geleceğe umutla bakalım. Özlemimi çektiğimiz güzel bir Gülnar için elimizi taşın altına koyma vakti geldi...

Alkol, Nohut, Gıda, Ve Pekmez Fabrikaları

Gülнар’ da iş alanları oluşturmak için bir çok proje hayata geçirilmeye çalışılır ama hiç birisi başarıya ulaşmamıştır. Alkol, nohut, gıda ve pekmez işletmeleri...

Gülнар’da içki fabrikası kurulması için 1950’li yıllarda ilçenin ileri gelenleri kendi aralarında para toplar ve ilk adım atılır. Yer olarak bugün Alparslan Türkeş çocuk parkının olduğu alana yapılması için çalışma başlar ama arkası gelmez. 1960’lı yılların başında dönemin yerel gazete sahibi Besim Baloğlu, kendi imkanları ile aynı yerde, ilkel şartlarla içki üretimini kendi yaparak, Mersin ve ilçelerinde pazarlamasını da yapar. Taşıma su ile değirmen dönmediği gibi bu iş de kısa süre içinde kapanır. 1967 yılında içki fabrikası kamuoyunun gündemine tekrar gelir. Kaymakam ve ilçenin ileri gelenleri çalışma başlatır. Daha önce toplanan paraların akıbetini vatandaş sorar. İlk girişim başarısız olunca, ikinci girişim de başarısızlıkla sona erer.

Nohut Fabrikası kurulması için 1973 yılında kooperatif kurulur. Fabrikanın binası yapılır. Gülnar'da çok büyük heyecan oluşturur. Gel gör ki çeşitli nedenlerle fabrika işletmeye geçmeden kapatılır.

Gülнар kalkınsin diye ilçenin girişimci insanları tarafından 1978 yılında gıda kooperatifi kurulur. İlk etapta çok başarılı olur. Gülнар'ın dışında Aydıncık ve Bozyazı'da şubeleri açılır. Bugünkü marketler zinciri gibi çalışır ve halktan büyük ilgi görür. Kooperatifin ikinci kongresinde yönetim el değiştirir. Kooperatif gerilemeye başlar ve işler batma noktasına gelir. Daha sonra defalarca yönetim değişir ama batış engellenemez...

Yeni bir umut ile Gülнар kalkınsin diye 1990'lı yılların başında bir şirket kuruldu. Gülнар'ın kalkınmasına destek olmak için ben Ramazan Sarıtaş olarak bir hisse alarak 1000 dolar verdim. Ortada kurulmuş resmi bir şirket yokken. O hayali şirkete para verenler de benim gibi mağdur oldu. Ortada bir şey yok. Aynı kişiler, 2001 yılında resmi şirket kurup ilçenin ileri gelenlerini toplayıp ortak ederek paralarını aldılar. Birkaç gün bir şeyler yapılır gibi oldu ve sonu hüsrarla bitti. O dönem ben gazete çıkarıyordum. Konu ile ilgili aleyhte ve lehte haber yapmadım. Başarısızlıkla

biteceğini biliyordum. Çünkü 1000 dolar kaybeden ve içlerini en iyi bilen kişilerden biriydim. Lehte haber yapsam insanlar bana senin yaptığın coşku dolu haberler yüzünden paramızı kaybettik diyeceklerdi. Aleyhte haber yapsam ve gerçekleri yazsam, Gülnar kalkınacaktı senin yaptığın haberlerle ilçenin kalkınmasını engelledin diyeceklerdi...

2006 yılında pekmez fabrikasının binası yapıldı. Arsasını hayırsever bir kadın bağışladı. Gülnar kalkınsın diye. Devlet 480 bin Türk Lirasına pekmez fabrikasının binasını yaptırdı. İşletilemedi. Devlet o binayı 170 bin liraya bir vatandaşa sattı. Vatandaşın güven ve umudu bitti. Devlet 310 bin lira maddi kayıpla işi kapattı...

Gülnar'da bütün bu işler iyi niyetle başlanmış ancak hiçbir girişim başarıya ulaşmamış. İyi niyetle yapılan her iş başarısızlıkla sonuçlandı. Bunun sebeplerinden biri ticareti kendi kurallarına göre yapamadığımız içindir. Ticaret asla duygusallığı kaldırmıyor. Başarısızlığın bir diğer nedeni biz Gülnarluların, "her şeyi ben bilirim" anlayışıdır. "İstisnalar kaideyi bozmaz" derler. Her bir Gülnarlı ülkeyi yönetecek bilgi ve birikime sahip olduğuna inanır. Gülnar'ın hali ortada. Başka söze gerek var mı?..

Yeni umutlar ve yeni alışmalar

Gülnar için iyi niyetle her zaman olduğu gibi şimdi de çalışan ve özveri gösteren şahıs ve kurumlar var. Elma reticileri Birliği, zm reticileri Birliği ve Bademciler Derneği vb...

Devlet, eskiden gelişi güzel kredi veriyordu. şimdi planlı ve programlı. Gülnar Kaymakamı Tekin Dundar, kaymakamlık bünyesinde proje koordinasyon ofisi açtırdı. Gülnar için burada zverli bir çalışma var. Bu kapsamda halk bilgilendiriliyor ve proje hazırlanmasına destek veriyor. ukurova Kalkınma Ajansı, KOSKEB ve SODES projeleri ile kaynak oluşturuluyor. Bu kapsamda bademciler derneği devletten aldıkları hibe projeleri ile bir tesis kurdu. Kabuk soyma ve kırma makineleri ile hizmet vermeye başladı. Yine Kayrak Köyü'nde Çukurova Kalkınma Ajansı desteği ile üzüm ve narları işleyecek bir tesis kuruluyor. Bir kişinin özverili çalışması ile sürüyor. Bu iki projenin toplam değeri 400 bin TL'dir. Bunun yanında küçük projeler hayata geçiriliyor. Bu iki kuruluştan biri dernek, yani Bademder, diğeri şahıs işletmesi.

On yıl sonra yukarıda yazdığım iki işletmenin akıbetini görmek istiyorum. İkisi birden başarırsa Gülnar büyük değişim yaşıyor demektir. Temennim ve dileğim budur. Geçmişe iyi bakmalıyız ve gereken dersleri çıkarmalıyız. Geleceğe ona göre ışık tutmalıyız...

Ekonomi

Yüzölçümü 166.900 hektar olan ilçede, tarım alanı 35.110 hektardır. Orman ve fundalık alan 84.809 hektar, çayır ve mera alanı 130 hektar, tarım dışı arazi 46.851 hektardır. Tarıma elverişli olan arazide tarla tarımı, bağcılık, meyvecilik ve sebzeçilik yapılmaktadır. Dağlık bölgelerde tahıllardan buğday ve nohut ekilir; bağcılık da önemli bir geçim kaynağıdır. Yayla köylerinde elma, üzüm, kişniş, badem ve ceviz. Sahil köylerinde nar, zeytin, erik, kaysı, turfanda sebzeçilik ve seracılık yapılmaktadır.

Küçükbaş hayvancılığını her köyde birkaç aile yapmaktadır. Yaklaşık 75 bin civarında küçükbaş hayvan köylerde bulunmaktadır. Büyükbaş hayvancılığı tarımsal kalkınma projesiyle bazı köylerde hızla artmaktadır. Köseçobanlı ve Kuskan Kasabası, Üçoluk, Mollaömerli ve Çavuşlar Köyü'nde inek besiciliği ve süt

üretimi yapılmaktadır. Kasaba ve köylerde yaklaşık 5 bin 500 civarında büyükbaş hayvan bulunmaktadır.

Arı yetiştiriciliği her geçen gün artmaktadır. Aracılıkla uğraşanların büyük çoğunluğu bu işi hobi olarak yapmaktadır. Sadece arıcılık yaparak geçinen aile yok denecek kadar azdır. Özellikle memur ve emekli olan insanlar daha çok ilgi gösteriyor. Kayıt altında olan 29 aile ve yaklaşık 3400 kovan var.

Gülнар'da avcılık hobi olarak yapılıyor. Eskiden ava çıkıldığında hem evin et ihtiyacı görülür hem de avdan konu komşuya da verilirdi. Ormanların azalması ve çok sık gelişi güzel avlanma yapıldığından dolayı tavşan, keklik ve karatavuk azaldı. Avcılar şimdi bilinçli ve av kurallarına uyuyorlar.

İlçe genelinde 4 adet tarım kredi kooperatifi, 8 adet tarımsal kalkınma kooperatifi ve iki adet üretici birliği bulunmaktadır.

Köylerimizin toplam yol ağı 568 km'dir. Bunların 310 km.si asfalt, 205 km.si stabilize ve 53 km.si tesviyedir.

Eğitim

İlçe merkezinde; Mersin Üniversitesi'ne bağlı Gülnar Mustafa Baysan Meslek Yüksekokulu, Anadolu Lisesi, Gülnar Teknik ve EML, Gülnar Anadolu İmam Hatip Lisesi, Gülnar kız meslek Lisesi, Atatürk İlk ve Ortaokulu, Cumhuriyet YİBO, 100. Yıl ve Gülnar İlk ve Ortaokulu eğitim ve oğretim vermektedir.

Kasaba ve köylerdeki ilk ve ortaokullar; Gezende, Alanboğaz, İshaklar, Bereket, Kuskan, Zeyne, Kayrak, Ulupınar, Büyükeceli İlk ve ortaokulları. Miskale, Dayıcık, Demirözü, Şeyhömer, Yarması, Arıkuyusu ve örtülü birleştirilmiş sınıflar. İlçe dışında tek lise Zeyne ok Programlı Lisesi'dir. Yaklaşık 400 oğretmen ve 4300 civarında oğrenci Gülnar ve köylerinde eğitim ve oğretim görmektedir.

Yayla Seracılığı

Dönemin Gülnar Kaymakamı Murat Zorluoğlu, 1998 yılında yayla seracılığının yapılması için proje hazırlatır. Sosyal Yardımlaşma Vakfından destek verir. Proje köylülerden çok büyük ilgi görür. İlk kez Şeyhömer, İlibas, Halifeler, Taşoluk, Yarmasu, Bereket, Göktürk, Konur, Uluhtu Köylerinde yapılan yayla seracılığının ömrü uzun olmadı. Şu an az da olsa Yarmasu Köyü'nde yayla seracılığı devam ediyor. Diğer köylerde yok denecek kadar azaldı. Yayla köyelerine gittiğinizde boş sera iskeletlerini görürsünüz.

Açgözlü, her şeyi ben bilirim, ben yaparım diyen insanlar sadece kendine değil toplumun geleceğini karartırlar. İşte yayla seracılığı bu yüzden yok oldu. Yayla seracılığı yapılan her köyden bir komisyoncu çıktı. Bu köyün sera ürünlerini ben taşıyım dışarıdan kimse gelemmez. Köylü sesini çıkaramadı. Çıkan ürünler bir arabayı doldurmadı. Komisyoncu zarar etmemek ve kar elde etmek için %50 ila %65 arasında komisyon kesince

köylünün eline geçen para emeğini ve masraflarını karşılamaz oldu.

Büyük umutlarla başlayan yayla seracılığı her köyden komisyoncu çıkması ve o köye başka komisyoncunun girmesine izin verilmeyince sistem çöktü...

Tarih ve Turizm

Gülнар'ın merkezi 1916 yılında ilçe olmasıyla yerleşik hayat başlamıştır. Daha önce sadece yazın yaylalık olarak kullanılmıştır. Kasaba ve köylerin yerleşim tarihleri milattan öncesine dayanır.

Gülнар yöresinde yaşayan Türkler 1235 yılından sonra Orta Asya'dan buralara gelip yerleşmiştir. İlk yerleşim yeri Zeyne Kasabası'dır. En büyük gelir kaynağı hayvancılık olduğu için kışın sahillerde, yazın yaylalarda konaklamışlar. Konar göçer olduğu için yerleşik hayata 1850'den sonra ağır ağır geçmeye başlamıştır. O zamana kadar çadır hayatı hüküm sürüyordu. Bu gün sayıları çok azalmış yaklaşık yöremizde Sarıkeçili 20 aile vardır. Bunlar kışın Koçaşlı, Yanışlı ve Sipahili köylerinin ormanlarında çadırlarda kalıyor. Yazın yayla köyelerine göçüyor. Bir zamanlar

Gülnar yöresinin insanları da tıpkı sarıkeçililer gibi yaşıyordu.

Yerleşik hayata çok geç yerleşmesi nedeniyle Gülnar'a özgü tarihi ve kültür değeri yüksek bir eseri vardır. O da Zeyne Kasabası'ndaki Şeyh Ali Semerkandi Türbesi'dir. Bunun dışında bir Şey yoktur. Zaman içinde köylerdeki Rum ve Ermeniler göç etmiştir. Onlardan da günümüze kalmış hiçbir eser yoktur. Sadece bir kaç Lahit mezarlar var.

Meydancık Kalesi, ne kadar tahrip edilmiş olursa olsun turizme kazandırılabilir. Bu kale ve çevresinde bir Lui krallığı kurulmuştur. Roma ve Bizans dönemlerinde de tarihi önemini korumuştur. Milattan önce 6. yüzyılda kurulmuş bir kaledir. Meydancık Kalesi'ne kurulacak bir müze ile burası canlanacaktır. Kalede çıkan tarihi eserler ve köylerde çıkan tarihi eserler Meydancık Kalesi'nde kurulacak bir müzede sergilenir ve yapılacak evre düzenlemesi, tarihi kalıntıların restorasyonu ile sadece Gülnar'a değil ülkemiz için de bir katma değeri olacaktır.

Bu kitap baskı aşamasında iken müjdeli haber geldi. Gülnar Kaymakamı Tekin Dundar'ın büyük gayretleri ile hazırlanan ve Çukurova Kalkınma Ajansı tarafından kabul gören "Meydancık Kalesi Hayat Buluyor" projesi

705 bin TL'lik destekle Meydancık Kalesi restore edilip halkın hizmetine sunulacak.

Mesire Alanları

Pınarbaşı. En çok ziyaretçisi olan mesire alanı Zeyne Kasabası'nda bulunan Pınarbaşı'dır. Gülнар – Mut yolu üzerindedir. İki tane çınar ağacının dibinden çıkan soğuksu görenleri kendine hayran bırakıyor. Toplam 4 adet çınar ağacı var. Özellikle yaz aylarında hafta sonunda oturacak yer bulmak oldukça zordur. Buranın en çok ziyaretçisini Zeyne Kasabası'nda bulunan Şeyh Ali Semarkandi Hazretlerini ziyaret eden gruplar oluşturuyor. Çevre il ve ilçelerden türbe ve mesire alanını ziyaret için özel turlar düzenleniyor.

Pınarbaşı mesire alanı ile ilgili çeşitli rivayetler vardır. Bunlardan bir tanesi şöyle:

Şeyh Ali Semerkandi Hazretleri, kendine hizmet eden bir çobanı ziyaret etmek için buraya gelir. Bir bakar ki köylüler, çobanı tartaklıyorlar. Araya girer ve bu kavganın sebebini sorar. Köylüler, çobanın hayvanlarını sulamak için Göksu'ya götürdüğünü ve hayvanların iyi sulanmadığından zayıf düştüğünü ve bu nedenle sütlerin azaldığını söyler. Çobanda üzerine düşen görevini yaptığını söyler. Yerin uzak olması

nedeniyle havyaların tekrar suya ihtiyaç duyduğunu söyler. Bunun üzerine sizin istediğiniz su mu deyip asasını sert bir şekilde yere vurur. Herkes gördüğüne şaşırır. Asasını vurduğu yerden su fışkırmaya başlamıştır. Çoban hocasının kerametine, köylüler çıkan suya çok sevinmişler. Zaman içinde suyun içinden çınar ağacı çıkmıştır. O günden bugüne Şeyh Ali Semerkendi Hazretleri'nin suyu olarak görülmüştür. Bugün halk, kısaca Pınarbaşı olarak bilmektedir.

Bolyaran Ormanı. Gülnar'ın ikinci en büyük ziyaretçisi olan mesire alanı Bolyaran sedir ormanıdır. Gülnar–Ermenek yolu üzerindedir. Köseçobanlı Kasabası'na girmeden sol taraftadır. İlçe merkezine 30 km uzaklıktadır. Sedir ormanları, halk dili ile katranların o eşsiz görüntüsü ve kokusu ile ziyaretçilerini kendine hayran bırakıyor.

Gülnar Orman İşletme Müdürlüğü tarafından halka açılan mesire alanının özellikle yazın ziyaretçileri çoktur. Bir defa gelen her zaman gelmek için plan yapar. Kışın kar yağdığında ayrı bir güzelliği var. Bolyaran ormanları piknik alanının biraz tanıtıma, yatırıma ve gelen ziyaretçilerin ihtiyacını karşılayacak ortamın hazırlanmasına ihtiyacı vardır. Bunlar yapıldığında

mesire alanından çıkıp bölgenin turizm merkezi olacaktır.

Aygörmez, Gezende Barajı, Esenpark, Kayrak Köyü'ndeki Çınaraltı, Söğüt Yaylası ve Yarmasu Köyü'ndeki gölet mesire alanı olabilir. Bunun yanında birçok köyde güzel alanlar var. Bunların tanıtılması ve yatırım yapılması gerekmektedir.

İlusu Şelalesi

İlusu Şelalesi, saniyede 1700 lt su ve 57 m yükseklikten akan bir şelaleydi. Yer ve konumu çok mükemmel desek yalan olur. İlçe merkezine 65 km uzaklıkta ve bunun yanında yol güzergâhında değil. Mennan Kalesi'nin eteklerinde akan bir şelaledir. Her ikisi de tarihin zorluklarını günümüze taşımış mekanlardır.

1960'lı yıllarda elektrik üretimi için santral ve buna bağlı sulama suyu için üretilen elektrikle suyun Taşdüştü Mahallesine çıkarılması ve oradan cazibe ile bütün köylerin sulu tarıma geçmesi için proje hazırlanır. Siyasi çekişmeler nedeniyle bu proje hayata geçirelememiştir.

İlusu Şelalesine elektrik santrali kurulabilseydi ve sulu tarıma geçilebilseydi bugün Gülnar çok farklı

olacaktı. Göç veren değil, göç alan bir kent olacaktı. Bu fırsatı kaçırdık. Kendi çapında Gülnar'a büyük hizmet eden eski milletvekili Celal Kılıç, yıllar sonra acı bir itirafta bulunur. En büyük hatasının doğup büyüdüğü Zeyne Kasabası'na elektrik santralin kurulmasını sağlamak olduğunu söyler. Keşke Ilısu'ya elektrik santralin ve sulama suyu projesinin hayata geçmesi için çalışsaydım demiştir ama iş işten geçmiştir.

Bugün Ilısu Şelalesi'nin suyunun büyük bir bölümü Ermenek ilçesinde bulunan baraja yapılan tünellerle akıtılmaktadır. Şelalenin suyunun 100 litresi Gülnar ilçesine tahsis edilmiştir. 140 litresi sulama ve yakın köylerin içme suyuna tahsis edilmiştir.

Su akar, Gülnar bakar. El baraj yapar, tünellerle suyu götürür. Biz bakar sürünür dururuz. Gülnar, yıllarca lafını eder durur. Elin oğlu sessizce planı yapar uygular. Aramızdaki fark budur.

Gülnar'da basın

Gülnar'da yazılı basının geçmişi çok eskidir. İlk gazete çalışması okul gazetesidir. 1929'lu yıllarda Atatürk İlkokulu'nda bir ğretmen teksir kağıdına 3 nüsha haber hazırlar ve bunlardan birini caminin duvarına, diğeri hükümet konağının duvarına ve üçüncüsünü de okul duvarına asmıŐtır. Yapılan bu duvar gazetesi ilçede büyük yankı uyandırmıştır. Bir kaç kez böyle çıkmıştır. Belli aralıklarla zaman zaman gazete çıkmıştır.

1993 yılında Türkiye'de özel radyo ve televizyonlar açılmaya başladığında Gülnar'da 3 radyo birden açıldı. Ekonomik nedenlerle  radyoda kapandı. Gülnar'ın nüfusu, ekonomik durumu ve sosyal yapısı nedeniyle geçmişten gelen köklü bir basın organı oluŐmamıŐtır.

Ramazan Sarıtaş, 2000 yılında Gülnar'da gazete çıkarmaya başladı. 14 yıldır aralıksız haftalık Gl-Ay (Gülnar – Aydıncık) Gazetesi ıkartıyor. İlçenin devam eden tek gazetesidir. Ayrıca Mersin'de 2005 ile 2010 yılları arasında 5 yıl boyunca Gülnar isminde büyük boy renkli gazete çıkaran tek isim yine Ramazan Sarıtaş'tır.

Gülnar'da aktif devam eden ve en çok takip edilen iki tane internet medyası vardır. Birincisi Glnarcity, 2007 yılından bu tarafa Gülnar'ın sesini duyurmaktadır. Sahibi Yalçın Taşlıalan'dır. Diğeri de Glnarnet haber sitesidir. 2011 yılından bu tarafa Mehmet Sani tarafından işletilmektedir.

Gülnar, kasaba ve köyleri ile ilgili birçok internet sitesi vardır. Kimisi aktif, kimisi pasif, kimisi bilgilendirici, kimisi yönlendiricidir. Bunun yanında sosyal medyada Gülnar grupları vardır. Gülnar ve köylerinin tanıtımını yapan, haber yapan, emek sarf eden herkese teşekkür ederiz.

Deniz Gezmiş ve Gülnar

Deniz Gezmiş, 1970 yılının Eylül ayında hapishaneden çıktığında daha önce kafasına koyduğu ilçeye arkadaşları ile gider. O ilçe Gülnar'dır. Yanında Mahir Çayan, Ertuğrul Kürkçü ve Yusuf Aslan vardır. Deniz Gezmiş ve arkadaşları, kuş uçmayan, kervan geçmeyen Gülnar'ı nereden biliyordu. Tabii ki üniversitede okuyan Gülnar'lı arkadaşlarından. Çevresindeki bütün Gülnarlı öğrenciler kendisi gibi düşünüyordu. Gülnar'ı biraz incelediğinde karar verir. Gülnar'ı da sosyalist bir ilçe merkezi oluşturabileceğine inanır. 1969 yılında yapmayı düşündükleri plan Deniz Gezmiş'in işlediği suçlar nedeniyle gözaltına alınır ve ceza evine konur. Bir yıl sonra Eylül ayının sonunda Gülnarlı arkadaşlarının desteği ile Deniz Gezmiş ve arkadaşları bir çıkarma yapar. Duvarlara yazı yazarlar, bildiri dağıtırlar. İzinsiz yaptıkları için polisler tarafından gözaltına alınırlar. Hatırlı insanların araya girmesiyle bir gün sonra serbest bırakılır. Hükümet konağı meydanında taraftarları ile miting yapar ve halkı galeyana getirmeye çalışır. Aşağı ve yukarı çarşıda üzüm

ve nohut yürüyüşü yapılır. Bu yürüyüşe Gülnar halkı yoğun ilgi gösterir ve her kesimden halk bu yürüyüş ve eylemlere katılır. Halkın bam teli olan üzüm ve nohudun para etmediğini ve sömürüldüğümüzü anlatır. Bazı marka köyleri de gezerek halkı ayaklandırmaya çalışmışlar. Bu arada izinsiz miting yapmak ve halkı galeyana getirmekten polis ve askerler tarafından aranır. Günlerce Gülnar ve bazı meşhur köylerde saklanır. Polise ve askere belli kişilerin yardımı ile yakalanmazlar. Deniz Gezmiş 6 ay sonra 12 Mart 1971 askeri muhtırasından sonra tutuklanıp idam edildi. İdam edilmeseydi ve mücadelesine özgürce devam etseydi bugün Gülnar'ımız Deniz Gezmiş'in ikinci memleketi olacaktı.

Deniz Gezmiş'in idam kararına karşı çıkan ve şerh koyan askeri hakim Gülnarlıdır. İsmi Nahit Saçlıoğlu. Bu değerli hemşerimiz Adnan Menderes ve arkadaşlarının davalarına bakan ve idam kararı veren heyetin içinde hakim olarak görev yapmıştır. En son görevi Anayasa mahkemesi üyeliğinden 1984'te emekli olmuştur. 1919 yılında Gülnar'da doğmuş ve Mersin'de 2006 yılında vefat etmiştir.

1970'li yıllarda fikri mücadele, kavgaya dönüşmüştür. Gülnar'da her gün sağ ve sol grupların

kavgası çıkardı. En çok kavga Gülnar Lisesi'nde meydana gelir ve okullar sık sık tatil edilirdi.

1950'lili yıllarda karşıt görüşler oluşmuş. 1960'lı yıllarda fikri kavgalar başlamış. 1970'li yıllarda sağ ve sol görüşlülerin birbirine cebri şiddet ve ölümlü kavgalar olmuş. 1980'li yıllar şahsi çıkarlar öne çıkmıştır. 1990'lı yıllarda okuyan gençlik cemaatlere ve tarikatlara doğru kaymaya başladığı dönemin başıdır.

Dini Hayat

Gezende, Kavakoluğu, Halifeler, Taşoluk, Tepe Köylerinde medrese eğitimi vardı. Bunlar 1924 yılında tekke ve zaviyelerin kapatılmasıyla son bulmuştur.

Gülnar'da dini hayat çok ilginçtir. Müderrisleri yani bugünkü ilahiyat profesörlerine denk hocaları, müftüleri ve derin hocaları olmasına rağmen dini yaşamda İslamın özüne uygun bir canlılık olmamıştır. Gülnar'da dini yaşamı ve toplumun İslam anlayışını sanırım iki anekdot gösteriyor. Okuyun kararı siz verin.

Yıl 1930. Dönemin kaymakamı bu meşhur hocaların Atatürk İlkokulu'nda toplanmasını emreder. Toplandıktan sonra iddialara göre kaymakam gelir şöyle der: " İslam dinini kaldırsak yerine yeni bir din getirsek ne dersiniz." Hava buz kesmiştir. Herkes ne diyeceğini

şaşırır ve gözler müderriste yani profesörde. Biraz düşündükten sonra derki; “ sukut ederiz” yani sesimizi çıkarmayız. Devlet bilir. Bu söz ilçede büyük şaşkınlık uyandırmıştır...

Yıl 1963. İlçede bir arkadaşını ziyarete gelen bir vaiz, Cuma günü camide vaaz verir. Vaazdan sonra camii hocasına derki; cemaatiniz nasıl hocam, gördüğünüz gibi camimiz dolup taşıyor. Dediğin gibi cami arı gibi. İçinde bal yapan arı göremedim... Bu iki olay Gülnar’da dini hayat ve sosyal yapının nasıl olduğunu gösteriyor olmalı.

Merkezde 11 cami var. Kasaba ve köylerde 98 adet cami var. Diyanete bağlı toplam 6 adet kız kuran kursu var. Toplam 115 din görevlisi hizmet veriyor.

Merkez camii 1920 yılında yapılmış. Daha önce aynı yerde kenarı çevrilmiş yazlık camii vardı. Camiinin hiçbir özelliği olmamasına rağmen vakıflar genel müdürlüğüne verilmiş. İlçenin tek vakıf eseri bu camidir. Şu an merkez caminin hepsi vakıf değildir. Sadece birinci bölüm vakıftır. Üç bölüme ayrılır. Camii ilk yapıldığında şu an cenaze namazı kılmak için konulan demir çubukların yanındaki giriş kapısından başlar. Camii içerisinde dikkat eden herkes farkı görür. İnce lente ve direkler eski yapı, kalın lente ve kalın

direkler 1964 yılında camiye eklenen yeni binadır. Camiinin avlusu da üçüncü bölüm 1995 yılında camiye ek bina olarak yapıldı.

Ülkemizde birçok tarikat ve cemaatler faaliyet gösteriyor. Her bir cemaat veya tarikatın çalışması ilgi alanları farklı olabiliyor. Kimisinin önceliği Kur'an eğitimi, kimisi tasavvuf, kimisi siyaset, kimisi eğitim ve öğretim vb. konularda faaliyet göstermektedir.

Gülнар'da birçok cemaat ve tarikatın mensupları var. Bunlardan üç grubun kitlesi, çalışmaları ve hizmet binaları ile Gülнар'da dikkat çekmektedir.

Süleyman Hilmi Tunahan Cemaati

Kamuoyunca Süleymancı olarak bilinen cemaatin ilçemizdeki faaliyeti 1965 yılında merkez camiinin altında kurdukları öğrenci derneği ile başlamıştır. Gülнар'ın en büyük cemaatidir. Gülнар merkez başta olmak üzere Çavuşlar Köyü, Dedeler Köyü, Arıkuyusu Köyü, Zeyne Kasabası ve Köseçobanlı Kasabası'nda en çok olmak üzere her köyde taraftarı vardır.

Cemaatin en büyük hizmeti Kur'an eğitimidir. Ayrıca okullara giden öğrencilere yurt hizmeti vermektedir. Gülнар merkezde bir erkek, bir de kız yurdu vardır. Zeyne Kasabası'nda, Çavuşlar Köyü'nde

ve Bardat Pazarı'nda 4 katlı kütüphaneleri ile hizmet veriyor. Büyükeceli Kasabası'nda yurt yapmak için çalışmalarını sürdürüyor.

Fethullah Gülen Cemaati

Her ne kadar Fethullah Gülen Hocaefendi, Gönüllüler Hareketi dese de, kamuoyunca Nurcu veya Gülen cemaati olarak bilindiği için bu başlığı koymayı tercih ettim. Bu grup eğitim ve öğretim alanındaki çalışmaları ile dikkatleri çekmektedir. 1990 yılında ilçede hizmet faaliyetine başlayan grup, dershanecilik, kız ve erkek öğrenci yurtları ile hizmet veriyor. Ayrıca Zaman Gazetesi ve Anaypazarı Eğitim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği ile toplumsal çalışmalarını sürdürüyor.

Menzil Tarikatı

Gülнар'da faaliyet gösteren üçüncü en büyük gruptur. Senede birkaç kez Adıyaman ilinin Kahta ilçesinin Menzil Köyü'nde bulunan dergaha sefer düzenlenir. Başta alkol vb. kötü alışkanlıklarından kurtulmak isteyenlerin gittiği ve tövbe alarak yeni hayata başlayanlar olmak üzere tarikatın mensupları ziyarete giderler. İlçede bir dergâhları vardır. Ayrıca

Selçuklu Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Derneği ile ihtiyaç sahiplerine yardım yapmaktadırlar.

Köylerin İsim Kardeşleri

Gülнар'ın 4 kasabası 41 köyü var. Türkiye genelinde aynı isimle kaç kasaba ve kaç köy var diye bir araştırma yaptım. Bizim kasabaların isimleri ile ortak hiçbir kasaba yok. Bazı köylerin isimleri birçok yerde aynı isimle köyler var. Şimdi size alfabetik sıraya göre bu köyleri yayınlıyoruz.

1- Akova Köyü... Malatya ili, Darende İlçesi, Akova Köyü. Osmaniye ili, Kadirli İlçesi, Akova Köyü.

2- Ardıçpınarı köyü...

3-Arıkuyusu köyü...

4- Bereket Köyü... Bilecik ili, Osmaneli ilçesi, Bereket Köyü. Balıkesir ili, Bandırma ilçesi, Bereket Köyü. Aydın İli, Çine ilçesi, Bereket Köyü. Antalya ili, Manavgat ilçesi, Bereket Köyü. Artvin ili, Ardavuç ilçesi, Bereket Köyü. Burdur ilinin, merkez köyü Bereket. Çankırı ili, Kurşunlu ilçesi, Bereket Köyü. Niğde ili, Bor ilçesi, Bereket Köyü. Ağrı ili, Doğubayazıt ilçesi, Bereket Köyü.5- Beydili Köyü... Karaman ili, Merkez köyü Beydili. Ankara Nallıhan ilçesi, Beydili Köyü. Karabük ili,

Ovacık ilçesi, Beydili Köyü. Çorum ili, Merkez köyü Beydili. Gaziantep ili, Araban ilçesi, Beydili köyü. Çorum ili, Bayat ilçesi, Beydili Köyü. Sivas ili, Hafik ilçesi, Beydili Köyü. İsparta ili, Sütçüler ilçesi, Beydili Köyü.

6- Bolyaran Köyü...

7- Bozağaç Köyü... Tünceli ili, Çemişgezek ilçesi, Bozağaç Köyü.

8- Çavuşlar köyü... Van ili, Özalp ilçesi, Çavuşlar Köyü. Ankara ili, Kızılcahamam ilçesi, Çavuşlar Köyü. Düzce ili, Merkez köyü Çavuşlar. Bingöl ili, merkez köyü Çavuşlar.

Ordu ili, merkez köyü Çavuşlar. Karabük ili, Safranbolu ilçesi Çavuşlar Köyü. Bitlis ili, Tatvan ilçesi, Çavuşlar Köyü.

9-Çukurasma köyü...

10-Çukurkonak (Uluhtu) Köyü...Ağrı ili, Tutak ilçesi, Çukurkonak Köyü.

11-Dayıcık köyü... Giresun ili, Güce ilçesi, Dayıcık Köyü.

12-Dedeler Köyü... Düzce ili Merkez köyü Dedeler. Çanakkale merkez köyü, Dedeler. Bursa ili, Keles ilçesi, Dedeler Köyü. Bolu ili, Göyntük ilçesi, Dedeler Köyü.

Aydın ili, Karacasu ilçesi, Dedeler Köyü. Hakkari ili, Yüksekova ilçesi, Dedeler Köyü. Ankara ili, Çubuk ilçesi, Dedeler Köyü. Balıkesir ili, Sındırgı ilçesi, Dedeler Köyü. Manisa ili, Selendi ilçesi, Dedeler Köyü. Bolu ili, Seben ilçesi, Dedeler Köyü. Kahramanmaraş ili, Türkoğlu ilçesi, Dedeler Köyü. Şırnak ili, Silopi ilçesi, Dedeler Köyü. Bolu ili, Mudurnu ilçesi, Dedeler Köyü. Sakarya ili, Akyazı ilçesi, Dedeler Köyü. Zonguldak ili, Ereğli ilçesi, Dedeler Köyü. Kütahya ili, Tavşanlı ilçesi, Dedeler Köyü. Mersin ili, Tarsus ilçesi, Dedeler Köyü.

13-Delikkaya Köyü... Ordu ili, Merkez köyü Delikkaya. Sivas ili, Yıldızeli ilçesi, Delikkaya Köyü.

14-Demirözü Köyü... Giresun ili, Alucra ilçesi, Demirözü Köyü. Sivas ili, Yıldızeli ilçesi, Demirözü Köyü. Ankara ili, Haymana ilçesi, Demirözü Köyü. Kütahya ili, merkez köyü Demirözü

15-Emirhacı Köyü... Manisa ili, Salihli ilçesi, Emirhacı Köyü.

16-Göktürk Köyü...

17-Gezende Köyü...

18-Halifeler Köyü... Kütahya ili, Hisarcık ilçesi, Halifeler Köyü.

19-İlisu Köyü... Erzincan ili, Tercan ilçesi, Ilisu Köyü. Mardin ili, Dargeçit ilçesi, Ilisu Köyü. Amasya ili, Göynücek ilçesi, Ilisu Köyü. Yozgat ili, Sarıkaya ilçesi, Ilisu Köyü.

20-İshaklar Köyü... Uşak ili, Ulubey ilçesi, İshaklar Köyü. Düzce ili, Çilimli ilçesi, İshaklar Köyü.

21-Kavakoluğu Köyü...

22-Kayrak Köyü... Manisa ili, Turgutlu ilçesi, Kayrak Köyü. Amasya ili, Merkez köyü Kayrak.

23-Koçaşlı Köyü... Karaman ili, Sarıveliler ilçesi, Koçaşlı Köyü.

24-Korucuk Köyü...Mersin ili, Anamur ilçesi, Korucuk Köyü. Sinop ili, Saraydüzü ilçesi, Korucuk Köyü. Muğla ili, Milas ilçesi, Korucuk Köyü. Bolu ili, Seben ilçesi, Korucuk Köyü. Tokat ili, Zile ilçesi, Korucuk Köyü. Erzurum ili, Pasinler ilçesi, Korucuk Köyü. İzmir ili, Torbolu ilçesi, Korucuk Köyü. Sinop ili, Merkez köyü Korucuk.

25-Konur Köyü... Hakkari ili, Şemdinli ilçesi, Konur Köyü. Mardin ili, Mazıdağı ilçesi, Konur Köyü.

26-Kurbağa Köyü...

27-Mollaömerli Köyü.

28-Örenpınar Köyü.

29-Örtülü Köyü... Aydın ili, Bozdağın ilçesi, Örtülü Köyü. Trabzon ili, Of ilçesi, Örtülü Köyü. Kastamonu ili, İnebolu ilçesi, Örtülü Köyü. Artvin ili, Ardanuç ilçesi, Örtülü Köyü. Diyarbakır ili, Lice ilçesi, Örtülü Köyü. Afyonkarahisar ili, Hocalar ve Dazkırı ilçelerinde Örtülü Köyü. Gaziantep ili, İslahiye ilçesi, Örtülü Köyü. Elazığ ili, Maden ilçesi, Örtülü Köyü. Sivas ili, Şarkışla ilçesi, Örtülü Köyü. Ağrı ili, Doğubayazıt ilçesi, Örtülü Köyü. İzmir ili, Kınık ilçesi, Örtülü Köyü.

30-Sipahili Köyü...

31-Şeyhömer Köyü... Kastamonu ili, İnebolu ilçesi, Şeyhömer Köyü. Niğde ili, Ulukışla ilçesi, Şeyhömer Köyü.

32-Taşoluk Köyü... Muş ili, merkez köyü Taşoluk. Aydın ili, Kuyucak ilçesi, Taşoluk Köyü. Hayat ili, Kırıkhan ilçesi ,Taşoluk Köyü. Sakarya ili, Geyve ilçesi, Taşoluk Köyü. Kastamonu ili, İnebolu ilçesi, Taşoluk Köyü. Siirt ili, Kurtalan ilçesi, Taşoluk Köyü. Sakarya ili, Kaynarca ilçesi, Taşoluk Köyü. Kayseri ili, Pınarbaşı ilçesi, Taşoluk Köyü. Kırşehir ili, Akçakent ilçesi, Taşoluk Köyü. Erzurum ili, Tortum ilçesi, Taşoluk Köyü. Aydın ili, Çine ilçesi, Taşoluk Köyü.

33-Tepe Köyü...Diyarbakır ili, Lice ve Dicle ilçelerinin köyleri Tepe Köyü.

34-Tırnak Köyü...

35-Tozkovan Köyü...

36-Ulupınar Köyü... Bilecik, merkez köyü Ulupınar. Elazığ ili, Keban ilçesi, Ulupınar Köyü. Kayseri ili, Yahyalı ilçesi, Ulupınar Köyü. Ankara ili, Ayaş ilçesi, Ulupınar Köyü. Sinop ili, Durağan ilçesi, Ulupınar Köyü. Uşak ili, Banaz ilçesi, Ulupınar Köyü. Tunceli ili, Pertek ilçesi, Ulupınar Köyü. Konya ili, Bozkır ilçesi, Ulupınar Köyü. Çanakkale ili, merkez Köyü Ulupınar. Burdur ili, merkez köyü Ulupınar. Konya ili, Akşehir ilçesi, Ulupınar Köyü. Adıyaman ili, Kahta ilçesi, Ulupınar Köyü. Antalya ili, Kemer ilçesi, Ulupınar Köyü. Samsun ili, Çarşamba ilçesi, Ulupınar Köyü.

37-Üçoluk Köyü... Çorum ili, Sungurlu ilçesi, Üçoluk Köyü. Sakarya ili, Karasu ilçesi, Üçoluk Köyü. Antalya ili, merkez köyü Üçoluk. Antalya ili, Konyaaltı ilçesi, Üçoluk Köyü.

38-Yanışlı Köyü...

39-Yassıbağ Köyü... Kocaeli ili, İzmit ilçesi, Yassıbağ Köyü. Çanakkale ili, Bayramiç ilçesi, Yassıbağ Köyü.

40-Yarmasu Köyü...

41-Yenice Köyü... Tekirdağ ili, Malkara ilçesi, Yenice Köyü. Şırnak ili, Beytüşşebap ilçesi, Yenice Köyü. Aksaray ili, Ağaçören ilçesi, Yenice Köyü. Tokat ili merkez köy, Yenice Köy. Tekirdağ ili merkez köyü Yenice. Çorum ili, merkez köyü Yenice. Kastamonu ili, Hanöntü ilçesi, Yenice Köyü. Bursa ili, Büyükorhan ilçesi, Yenice Köyü. Kastamonu ili, Cide ilçesi, Yenice Köyü. Kocaeli ili, İzmit ilçesi, Yenice Köyü. Manisa ili, Akhisar ilçesi, Yenice Köyü. İzmir ili, ödemiş ilçesi, Yenice Köyü. Çorum ili, Alaca ilçesi, Yenice Köyü. Kütahya ili, Pazarlar ilçesi, Yenice Köyü. Samsun ili, Alaçam ilçesi, Yenice Köyü. Ankara ili, Polatlı ilçesi, Yenice Köyü. Manisa ili, Demirci ilçesi, Yenice Köyü. Şanlıurfa ili, Harran ilçesi, Yenice Köyü. Çorum ili, İskilip ilçesi, Yenice Köyü. Diyarbakır ili, Bismil ilçesi, Yenice Köyü. Mardin ili, merkez köyü Yenice. Uşak ili, Banaz ilçesi, Yenice Köyü. Trabzon ili, Dernekpazarı ilçesi, Yenice Köyü. Konya ili, Hüyük ilçesi, Yenice Köyü. Kırkkale ili, Balışeyh ilçesi, Yenice Köyü. Rize ili, Çayeli ilçesi, Yenice Köyü. Elazığ ili, Karakoçan ilçesi, Yenice Köyü. Tokat ili, Artova ilçesi, Yenice Köyü. Gümüşhane merkez köyü, Yenice. Çankırı ili, Orta ilçesi, Yenice Köyü. Ankara ili, Nallıhan ilçesi, Yenice Köyü.

Gümüşhane ili, Kelkit ilçesi, Yenice Köyü. Kars ili, Kağızman ilçesi, Yenice Köyü. Çanakkale ili, Bayramiç ilçesi, Yenice Köyü. Manisa ili, Selendi ilçesi, Yenice Köyü. Çankırı ili, Yapraklı ilçesi, Yenice Köyü. Çanakkale ili, Lapseki ilçesi, Yenice Köyü. Mardin ili, Midyat ilçesi, Yenice Köyü. Afyonkarahisar ili, İhsaniye ilçesi, Yenice Köyü. Edirne ili, Enez ilçesi, Yenice Köyü. İzmir ili, Dikili ilçesi, Yenice Köyü. Nevşehir ili, Hacıbektaş ilçesi, Yenice Köyü. İsparta ili, Gelendost ilçesi, Yenice Köyü. Kütahya ili, merkez köyü Yenice. Konya ili, Seydişehir ilçesi, Yenice Köyü. Balıkesir ili, merkez köyü Yenice. Diyarbakır ili, merkez köyü Yenice. Kars ili, Selim ilçesi, Yenice Köyü. Adıyaman ili, merkez köyü Yenice. Malatya ili, merkez köyü Yenice. Antalya ili, Alanya ilçesi, Yenice Köyü. Aydın ili, Bozdoğan ilçesi, Yenice Köyü. Bursa ili, Mustafa Kemal Paşa ilçesi, Yenice Köyü. Diyarbakır ili, Sur ilçesi, Yenice Köyü. Kayseri ili, Develi ilçesi, Yenice Köyü. Yozgat ili, Aydınçık ilçesi, Yenice Köyü. Sinop ili, Ayancık ilçesi, Yenice Köyü. Samsun ili, Ayvacık ilçesi, Yenice Köyü. Sivas ili, merkez köyü Yenice. Amasya ili, Merzifon ilçesi, Yenice Köyü. Giresun ili, Yağlıdere ilçesi, Yenice Köyü. Şanlıurfa ili, merkez köyü Yenice. Batman ili, Gercüş ilçesi, Yenice Köyü. Samsun ili, Havza ilçesi, Yenice Köyü. Hatay ili,

Yayladağı ilçesi, Yenice K y .  anakkale ili, Biga ilçesi, Yenice K y . Kastamonu ili, Ara  ilçesi, Yenice K y . Sinop ili, Sarayd z  ilçesi, Yenice K y . Konya ili, Karatay ilçesi, Yenice Köyü. Düzce ili, Akçakoca ilçesi, Yenice Köyü. Diyarbakır ili, Çüngüş ilçesi, Yenice Köyü. Sivas ili, Koyulhisar ilçesi, Yenice Köyü. Balıkesir ili, Bandırma ilçesi, Yenice Köyü. Manisa ili, merkez köyü Yenice. Trabzon ili, Yomra ilçesi, Yenice Köyü.

Nüfus

2007 yılına kadar herkes nüfus kütüğünü yaşadığı yere taşıyabiliyordu. Yaklaşık 90 yılda 100 bin Gülnar'lı nüfus kütüğünü Gülnar'dan aldı. Artık kimse nüfus kütüğünü taşıyamıyor. 31 Aralık 2012 TÜİK verilerine göre Gülnar'ın toplam nüfusu 129 044. Gülnar, kasaba ve köylerinde toplam 26 434 kişi yaşıyor. Geri kalan nüfus, Türkiye'nin çeşitli illerinde yaşıyor. Şu an Gülnar, kasaba ve köylerinde yaşayan erkek, kadın ve toplam sayılarını aşağıda yayınlıyoruz.

Belde / Köy	Toplam	Erkek	Kadın
Gülнар Şehir	7.504	3.706	3.798
Büyükeceli	1.068	537	531
Köseçobanlı	2.626	1.301	1.325
Kuskan	2.256	1.120	1.136
Zeyne	1.721	880	841
Akova	115	57	58
Ardıçpınarı	223	104	119
Arıkuyusu	618	326	292
Bereket	429	210	219

Beydili	73	36	37
Bolyaran	20	9	11
Bozağaç	147	71	76
Çavuşlar	333	162	171
Çukurasma	681	355	326
Çukurkonak	230	114	116
Dayıcık	562	273	289
Dedeler	419	218	201
Delikkaya	211	105	106
Demirözü	326	161	165
Emirhacı	64	35	29
Gezende	446	204	242
Göktürk	68	35	33
Halifeler	60	31	29
Ilisu	250	125	125
İshaklar	651	330	321
Kavakoluğu	60	28	32
Kayrak	704	335	369
Konur	422	210	212
Korucuk	215	106	109
Kurbağa	226	121	105
Mollaömerli	117	58	59
Örenpınar	323	153	170
Örtülü	236	124	112

Şeyhömer	559	264	295
Taşoluk	161	81	80
Tepe	109	51	58
Tırnak	112	57	55
Tozkovan	63	32	31
Ulupınar	327	160	167
��oluk	399	197	202
Yarmasu	569	292	277
Yassibağ	77	35	42
Yenice	51	25	26
Koçaşlı	64	27	37
Sipahili	380	189	191
Yanışlı	158	82	76

Kasaba ve Köyler

Kasım 2012’de çıkan Büyükşehir yasaı ile kasaba ve köyler mahalleye dönüştürüldü. Kanunen Gülnar’ın artık 4 belde ve 41 köyü yok. İlçe merkezinde bulunan 5 mahalle ile toplam 50 mahallesi bulunan bir ilçe merkezi oldu.

Hukuken köy ve kasabalar kalksa da 100 yıl bu köy ve kasabada yaşıyanlar ben ilçenin falan mahallesindenim yerine falan köyündenim veya kasabasındanım diyecektir. Bunun en büyük delili şudur. 1960 yılında halka sorulmadan bazı köylerin isimleri değiştirilmiştir. Tozkovan–Işıklı, Uluhtu–ukurkonak, Zeyne–Sütlüce yapılmış. Bu köy veya kasaba ismini halk kullandı mı hayır. 50 yılı aşmış ama hala eski isimleri kullanılıyor. Bu köylerin bir kısmı eski adını tekrar aldı. Bu nedenle kasaba ve köyler unutulup mahalle olarak halkın kabullenmesi çok uzun zaman alacaktır.

Büyükeceli

Büyükeceli’de bulunan tarihi kalıntılar, antik mezar lahitleri, kale yıkıntıları ve gemi sığınakları gösteriyor ki, burası çok eski bir yerleşim yeri. 1300’lü yıllarda Orta Asya’dan göçüp gelen Türkler yerleşmiş. Buraya yerleşen yörükler, yazın yaylalık için Gülnar ve çevresine göçerlerdi. 1960’lı yıllara kadar böyle devam etti. Daha sonra küçükbaş hayvancılığın yok denecek kadar azalması, çadır hayatının sona ermesi ve seracılığın başlaması nedeniyle göçler bitmiştir.

Günümüzde ekonomisi iyi olan, yaylada evi olan, bahçesi olan insanlar gidip geliyor. Kasabanın kuzey tarafında Koçaşlı Köyü’ne giderken Çağlayık Şelalesi var. Kasabanın içinden geçen kuru derenin ismi de Çağlayık deresidir. Kasabanın ismi 1960 yılına kadar Çağlayık olarak kullanılıyordu. Askeri ihtilalinde buranın ismi Büyükeceli olarak değiştirilmiş ve halk tarafından yeni isim benimsenmiştir.

Büyükeceli, Akkuyu nükleer santrali ile ismini duyurmaktadır. 20 milyar dolara mal olacak 4 üniteli ve

ülkemin elektrik ihtiyacının %3'nü karşılayacak santralin çalışmaları devam ediyor. İlk ünitenin temeli 2015 yılında atılacak ve beş yıl sonra üretime geçecek. Diğer üniteler birer yıl ara ile temeli atılıp ve birer yıl ara ile hizmete girecek. Santralin hizmete girdikten sonra çalışacak personelleri için kasabada yeni bir yerleşim alanı kurulacak. Yaklaşık üç bin konut ve sosyal tesisler yapılacak.

Mersin-Antalya yolu bittiğinde bölgeye beş yıldızlı oteller yapılacak. Büyükeceli'de 16.5 dönüm deniz kenarında arazi 5 yıldızlı otel için yer ayrılmış durumda. Bunun yanında Yanışlı ve Sipahili Köyleri'nde 5 yıldızlı otel için deniz kenarından şirketler yer almışlar ve yolun bitirilmesini bekliyorlar.

Büyükeceli'de yaz turizmi az da olsa hareketli. Belediyenin yazlık evleri (bungalov) yazın tam kapasiteli çalışıyor. Bir otel ve bir de motel hizmet veriyor. Bunun yanında iki ayrı tatil sitesi var. Deniz sahilinin berraklığı ve ormanla iç içe geçmiş olması geleceğin marka tatil merkezlerinden biri olacağını gösteriyor.

Büyükeceli, 1987 yılında belediye oldu. Üç mahallesi var. Cumhuriyet, İstiklal ve Hürriyet mahalleleridir. 800 hanesi var. Evlerin bir kısmı boş. Bir kısmı sadece yazlıkçı. Seracılık ve zeytin en büyük gelir

kaynaklarından. Bir de küçük ölçekli zeytinyağı fabrikası vardır. 112 ilk yardım ekibi, aile hekimliği, orman işletme şefliği, jandarma karakolu ve ilköğretim okulu hizmet vermektedir. Bunun yanında tarım kredi kooperatifi ve tarımsal kalkınma kooperatifi faaliyet göstermektedir.

Köseçobanlı

Köseçobanlı Beldesi, konumu itibarıyla Gülnar'ın değil Türkiye'nin ender yerleşim yerlerinden biridir. Derli toplu kasabalarda bile en az üç muhtar bulunurken, birbirinden uzak her bir mahalle, köy özelliği taşıyan ve 10 mahallesi olan Köseçobanlı Kasabası'nda tek muhtar var. 1989 yılında belediye olan Köseçobanlı'da toplam 1825 hane bulunuyor. Sahil bandında 6 mahalle denizden yüksekliği 400 ile 600 m arasında mahallesine göre değişiyor. Belediyenin de bulunduğu 4 mahalle denizden yüksekliği 1150 ila 1685 m arasında değişiyor.

Köseçobanlı ile Gezende'liler arasında tabiri caizse psikolojik savaş var. Eskiden daha sert tartışmalar ve ufak çaplı kavgalar olurmuş. Şimdilerde birbirlerine kız alıp vermelerden dolayı akrabalıklar arttığı için tartışmalar bitme noktasındadır. Bu tartışmanın sebebi

köylerin hudut sınırları nedeniyledir. Köseçobanlıların, köy merkezi Akseki ve çevresiymiş. Küçükbaş hayvancılığı yaparak geçinirlermiş. Kazandıkları paralarla arazi almışlar. Tabii araziler Gezendelilerin. Gel zaman, git zaman arazilerin büyük bir kısmını almışlar ve on mahalle olmuş. Şimdi Gezende'nin içinde Köseçobanlı'nın mahallesi var. Köseçobanlı'nın içinde Gezendelilerin mahallesi var. Gezendeliler, satmış ve Köseçobanlılar almış, boynuz kulağı geçmiş. İşte psikolojik savaşın ana nedeni bu.

Kitap yazılırken gölet tamamlanmış ve teslim edilmesi gerekiyordu. Ancak Köseçobanlılar biz teslim alacağız, Gezendeliler biz teslim alacağız diyordu. Bu yüzden bir türlü işlem yapılamıyordu. Yeni iki köyün söz sahibi olacağı bir kooperatif kurma çalışması vardı.

Yapılan gölet, devlete çok pahalıya patladı. Zeminde çatlaklar olması nedeniyle gölet su tutmadı. Gölete branda çekilerek sorun giderildi. Bu göletten Köseçobanlı ve Gezende Köylülerinin 370 hektar arazileri sulanacak.

Köseçobanlı Kasabası'nın 10 mahallesi

- 1- Alanboğaz: Belediyenin ve köyün merkezi. Köseçobanlıların bir kısmı şimdiki Gezende Barajının çevresinde kışın kalmak için kıl

çadırlardan evler yapmışlar. Daha sonra kızılburun mevkiine doğru yerleşim olmuş. 1950'lilerde burada toprak kayması nedeniyle birçok aile Alanboğaz'da yerleşik hayata geçerler. En son kurulan mahalle bugün en çok nüfusa ve yerleşim alanına sahiptir.

- 2- Gevleğez: Alanboğaz'a 6 km uzaklıkta çok eski bir yerleşim merkeziymiş. Mahallede değişik yerlerinde hazine aranmış. Mezar lahitlerinin üzerinde kapartma haç işaretleri ve değişik hayvan figürlerinin bulunması bunu gösteriyor.
- 3- Taşdüştü: Olucak, Kaplap, Topraklık ve Sıra mahallelerinin yaylalığı imiş. Zaman içinde bu mahallelerden gelenlerin bir kısmı yerleşik hayata geçmiş ve mahalle oluşmuş. Kasabaya 7 km'dir.
- 4- Miskale: Burası da Taşdüştü'de olduğu gibi bir yaylalık. Denizden yüksekliği 1685 m. Taşdüştü ve Miskale en çok karın yağdığı ve şiddetli kış koşullarının olduğu yerlerdir.
- 5- Olucak: Köseçobanlı Kasabası'nın eski yerleşim yerlerinden biridir. 1925'de kurulmuş bir mahalledir. Merkeze 13 km uzaklıkta ve ilçeye 45 km uzaklıkta küçük bir mahalledir.
- 6- Sıra: Gezende Barajı'nın kenarında bir mahalledir.

1940'da kurulmuş merkeze 14 ve ilçeye 46 km'dir.

- 7- Topraklık: Eski bir yerleşim yeri, eski köy evlerinin sıva ve badana toprağının en iyi malzemesi buradan çıkarmış. Bu nedenle buraya topraklık denmiş. Yüz yılı aşkın mahallenin bir geçmişi var.
- 8- Kaplap: Ilisu Köyü'nden gelen birkaç avcı ailesinin yerleşmesi ile 1940'larda kurulmuş bir mahalledir.
- 9- Kokkorum: Birkaç çobanın gelip yerleştiği ve burada bulunan inlerde keçilerini barındırmışlar
- 10- Akseki: Köseçobanlıların merkezi burasıymış.

Buradan diğer mahallelere dağılmışlar. Burası yamaç bir alan olduğu için, arazi sınırlı olduğundan dolayı büyüyememiş ve bu nedenle imkânı olanlar göçüp gitmişler diğer mahallelere...

Köseçobanlıların eskiden küçükbaş hayvancılığı en büyük geçim kaynağıydı. Şimdi yayla kesiminde elmacılık her geçen gün artmaktadır. Bunun yanında ceviz ve badem dikimi başladı. Sahil bandında olan mahallelerde sebzecilik, erik ön plana çıkıyor. Tarımsal kalkınma kooperatifi ile büyükbaş hayvancılığı ve orman ürünlerin kesimi, teras ve dikim işleri yapılarak

ekonomilerine büyük katkı sağlıyor. Göç hızla devam ediyor. Az da olsa emekliler geri dönüp gelmektedir.

Yazın Köseçobanlı ve Gezende'nin yaylalarına Mersin, Aydınçık, Bozyazı ve Anamur'un içinden ve köylerinden yazlığa yaklaşık 6 bin civarında yazlıkçı gelmektedir.

Eskiden 10 mahallenin hepsinde okul vardı. Şimdi taşınmalı sistemle tek merkezde eğitim ve öğretim yapıyor. Alanboğaz İlköğretim Okulu'nda yaklaşık 223 öğrenci bulunmaktadır. Bütün mahallelerde cami var. Yukarıda da belirtildiği gibi her bir mahalle köy konumundadır.

Köseçobanlı Kasabası'nın yetiştirdiği ve İstanbul'da ikamet eden işadamı Mustafa Baysan kasabası ile hiçbir zaman bağıni koparmayan, maddi ve manevi her konuda ilçesine destek veren bir işadamıdır. Özellikle eğitim ve öğretim konusu başta olmak üzere üniversiteyi kazanan ve imkânı olmayan kasabanın bütün öğrencilerine burs veriyor. Ayrıca Alanboğaz ve Gezende Köylerinin okullarının bütün sınıflarını 2011 yılında akıllı tahtalarla donattı. Köseçobanlı ve Gezende arasındaki kardeşliğı daha çok pekiştirmek için eşit oranda yardım yapıyor.

6 Temmuz 2005 yılında Gülnar Gazetesinde Mustafa Baysan ile ilgili yazılan makale...

“Geçen hafta salı günü Gülnar Devlet Hastanesi’nin yoğun bakım ünitesinin açılış töreni vardı. Bu törenin ayrı bir anlam ve önemi vardı. Yeni açılan yoğun bakım ünitesi yaklaşık 25 milyara mal oldu. Bu ünite, Gülnar’ın yetiştirdiği ender işadamlarımızdan Sayın Mustafa Baysan’ın sponsorluğunda açıldı.

Mustafa Baysan, devlet memuru iken, veteriner ilaç sektöründeki boşluğu görerek görevinden istifa etmiş ve ticari hayata atılmıştır. Türkiye’de ilk veteriner ilaç deposunu kuran kişi olarak bir ilke imza atmıştır. Kurduğu ilaç fabrikası ile 200 insana iş istihdamı sağlamış bir işadamımızdır. Atak, aydın, çalışkan ve ülke ekonomisine büyük katkı sağlayan, ödediği vergiler trilyonla ifade edilen bir işadamımız.

Mustafa Baysan’ın en büyük özelliği, doğduğu, doğduğu yeri ve ülkesini çok seven bir insan olmasıdır. Bunu lafla değil icraatla ortaya koyan bir insandır. Gülnar’a bir yıl içerisinde 100 milyar yardımda bulundu. Bunlardan bir kaçı şöyle: Mustafa Baysan Parkı, Gülnar Devlet Hastanesi yoğun bakım ünitesi, 23 üniversiteli öğrenciye her ay burs ve özel yardımlar. Bu sadece doğduğu yere olan katkısı. Doğduğu yerdeki sivil toplum

örgütlerine, sosyal aktivitede bulunan kuruluşlara yardımları da var. Bir Türk yurttaşı olarak yurdun değişik yerlerinde yapılan okullara büyük katkı sağlamıştır.

Mustafa Baysan Bey'in; ülke ekonomisine katkı sağlayan, hayırseverliği ile dikkat çeken bir işadami olmasının yanında bizim için en önemli olan tarafı da Gülnar ve Aydıncık'ı unutmamasıdır. Bunlar yeterli mi? Hayır ama bağrımızdan çıkan her işadami, Mustafa Bey gibi özveride bulunursa, kara bahtımız değişecektir.

Gülnar ve Aydıncık'a bir hizmet olacaksa Mustafa Bey, her zaman hazır; bundan hiçbir kuşkumuz yok. Gülnar ve Aydıncık'ta ilçenin kalkınması için yatırım yapmak isteyen müteşebbislerimiz olursa, Mustafa Baysan Bey yardımcı olacak. Telefonla görüştüğümüz Mustafa Bey: "Gülnar ve Aydıncık için elimden gelen her şeyi yapmaya hazırım. Gelip benim yatırım yapmam mümkün değil. Yöreme yatırım yapacak insanlara yardımcı olacağım." dedi.

Mustafa Baysan Bey'e doğduğu yerleri unutmayıp, katkı sağladığı için teşekkür ediyorum. Memleketine yaptığı bu tür hizmetlerin diğer işadamlarımıza örnek olmasını temenni ediyorum."

Kuskan

Kuskan tarihi geçmişi çok eski olan bir yerleşim yeridir. Bizans imparatorluğundan öncesine dayanan bir yerleşim yeridir. ıkan tarihi yapıtlar bunu gösteriyor. Kilise yıkığı, lahit mezarları, insan ve hayvan kabartmaları hala mevcuttur. Kuskan halkı, ilk bugünkü Bozca Şıh Türbesi'nin çevresine yerleşmişler. Kasabaya 5 km uzaklıkta bu alan yerleşmedeki en önemli sebep o dönemde köy merkezinde Rumların yaşamasıdır. Bu nedenle yerleştikleri yere kendi aşiretlerinin ismini vermişlerdir. Kuskun. Zaman içinde bu isim Kuskan olarak değişime uğramıştır. Çeşitli sebeplerle zaman içinde burada yaşayan yerli halk köyü terk etmiş ve Kuskan'lılar yerleşmişler.

Kuskan 1972 yılında kasaba oldu. Derli toplu bir kasabadır. Yeni Mahalle, Oğuzkan ve Erenler olmak üzere üç mahallesi ve yaklaşık 750 hanesi bulunmaktadır. Köyün gençleri mevsimine göre geçici işçi olarak Mersin, Karaman, Antalya ve İzmir'de dönemsel olarak çalışırlar. Her dönemim mevsimlik çalışma süresi ortalama üç aydır. Kasabanın gelir

kaynaklarından biri budur. Diğerleri küçükbaş hayvancılığı, orman işçiliği, besicilik, erik ve antep fıstığı yetiştiriciliğidir. Kasaba halkının mevsimlik işçi için çeşitli yörelere gidip gelmeleri kasabanın ekonomik yapısının çok zayıf olduğunu gösteriyor.

Kuskan Kasabası'nda bir ilköğretim okulu eğitim ve öğretim vermektedir. Telekom hizmet binası, orman işletme şefliği, iki cami, bir kuran kursu, eczane ve aile hekimi ile halka hizmet vermektedir. Kuskan Gülnar'a 44 km, Mut ilçesine 35 km uzaklıktadır. Gülnar Merkez'de Kuskanlılar çok az olmasına rağmen Mut'ta nüfusu çok yoğundur. Bu nedenle Kuskanlılar resmi işlemler için Gülnar'a gelir bunun dışında bütün işleri için Mut'u tercih eder. 2008 yılında Mut'a bağlanmak için referandum yapıldı ve halkın %80'ni Mut'a bağlanmaya evet dedi. İl Genel Meclisinde red edilmesi nedeniyle Mut'a geçiş gerçekleşmedi.

Kuskan'da Bozca Şıh Türbesi'nin tescili ve tadilatı yapıldı ve inanç turizmine açıldı. Aygörmez'deki mesire alanı görmeye değer bir mesire alanı. Gezende Barajı ayağınızın altında kalıyor. Havası ve konumu görmeye ve gezmeye değer bir mekan. Mut'a bağlı Yerköprü Şelalesi'nin suyu Kuskan topraklarından çıkmaktadır.

Zeyne

Zeyne Kasabası, 1960 askeri ihtilal sonrası ismi Sütlüce olarak değiştirilmiş. Halk bu ismi hiç kullanmadığı için 2007 yılında eski ismine tekrar kavuşmuştur.

Orta Asya'dan göçüp gelen ilk aşiretlerden bir kısmı buraya yerleşmişler. Daha sonra buradan bazı küçük gruplar diğer köylere göç etmişler.

Peygamberimizin torunlarından Şeyh Ali Semerkandi, gördüğü bir rüya sonucunda gelip buraya yerleşmiş ve medrese açarak öğrenci yetiştirmiş. Zeyni tarikatının kurucusu olan Şeyh Ali Semerkandi, burada vefat eder. Öğrencileri ve halk Şeyh Ali Semerkendi Hazretleri için türbe yapar. Kasabanın daha önceki adı bilinmemektedir. Halkın, zeyni tarikat lideri Şeyh Ali Semerkandi Hazretlerine bağlılıklarından dolayı kasabanın ismi Zeyne olarak anılmıştır.

Zeyne Kasabası, 1972 yılında belediye olmuştur. 760 hanesi ve 5 mahallesi bulunmaktadır. Zeyne Kasabası'nın insanların büyük çoğunluğu Mersin ve Mut ilçesinde ikamet etmektedir. Olukbaşı mahallesi

kasabanın merkezidir. Diğer mahalleler; Çakılıpınar, Anamurlu, Sincanlı ve Şarлак. Mersin-Konya karayoluna 5 km uzaklıkta. İlçe merkezine 21 km'dir. Zeyne Kasabası'nın insanları resmi işlemler için Gülnar'a gelir, ticari işleri için Mut'a gider.

Şeyh Ali Semerkandi Türbesi, kasabanın merkezinde ziyaretçilerine açık. Türbe Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından restore edildi. Yeni çehresiyle bakımlı ve ziyaretçilerin manevi haz olacağı ortam oluşturulmuş. Şeyh'in kerameti olarak kabul edilen Pınarbaşı mesire alanı ziyaretçilerin uğrak yeridir. Rivayet edilir ki; Şeyh Ali Semerkandi Hazretleri, kendine hizmet eden bir çobanı ziyaret etmek için buraya gelir. Bir bakar ki köylüler, çobanı tartaklıyorlar. Araya girer ve bu kavganın sebebini sorar. Köylüler, çobanın hayvanlarını sulamak için Göksu'ya götürdüğünü ve hayvanların iyi sulanmadığından zayıf düştüğünü ve bu nedenle sütlerinin azaldığını söyler. Çoban da üzerine düşen görevini yaptığını söyler. Yerin uzak olması nedeniyle havyaların tekrar suya ihtiyaç duyduğunu söyler. Bunun üzerine sizin istediğiniz su mu deyip esasını sert bir şekilde yere vurur. Herkes gördüğüne şaşırır. Asasını vurduğu yerden su fişkırmaya başlamıştır. Çoban hocasının kerametine,

köylüleri çıkan suya çok sevinmişler. Zaman içinde suyun içinden çınar ağacı çıkmıştır. O günden bugüne Şeyh Ali Semerkendi Hazretleri'nin suyu olarak görülmüştür. Bugün halk, kısaca Pınarbaşı olarak bilmektedir.

Türbe ve Pınarbaşı'nın her gün mutlaka ziyaretçisi olur ve bununla beraber yazın çok yoğun ziyaretçi akını olur. Dönem dönem Şeyh Ali Semerkendi Hazretleri için anma etkinlikleri yapılıyor. Düzenli yapılamaması en büyük eksiklik olarak göze takılmaktadır.

En çok kaysı bahçesi Zeyne Kasabası'nda var. Bunun yanında erik, zeytin de en büyük gelir kaynaklarından. Her geçen gün azalsa da söğüt bahçeleri de gelir kaynaklarından biridir. Zeyne'de iki alabalık tesisi hizmet vermektedir. Kasabada bulunan mandıra, çevre köylerin sütlerini toplayarak, peynir, tereyağı ve lor yapılarak pazarlamaktadır. Zeyne İlköğretim Okulu ve Çok Programlı Lisesi hizmet vermektedir. Özel erkek öğrenci pansiyonu vardır. Zeyne Orman İşletme Şefliği ve orman deposu, aile hekimliği, 112 ilk yardım ekibi, tarım kredi kooperatifi hizmet vermektedir.

Zeyne Kasabası'nın yetiştirdiği en büyük değerlerden biri Muhammed Celal Kılıç'tır. 1926 yılında

Şarlak mahallesinde doğan Kılıç, hukuk fakültesini bitirdikten sonra bir çok ilçede hakim ve savcılık görevi yaptı. 1961 ve 1969 yıllarında iki dönem milletvekilliği yaptı. 1975 ila 1980 arasında Milli Piyango Genel Müdürlüğü yaptı ve bu görevde iken 19 Ağustos 1980'de Ankara'da vefat etti.

Zeyne'de küçük ölçekli elektrik üretimi yapıldı ve bir süre Gülnar'ın elektriği buradan temin edildi.

Akova

Akova, Bolyaran Köyü'nün ikizi sayılabilir. Yüzyıllardır yörüklerin bir kısmı yaylalık olarak Akova'ya gelmişler. Eskiden k  kbaş hayvancılığı yapılırmış. Onlar ömrünü tamamladı. Yeni nesil 40 yılı aşkındır elmacılık yapıyor. Akova'da 1994 yılında muhtarlık olmuş. Yaylaya gelenlerin büyük çoğunluğu Aydincık'ta oturan eski y r klerdir. Arazilerin büyük çoğunluğu elma bahçelerinden oluşur. Aydincık'ta oturup Akova'ya çıkanlar, kışın Aydincık'ta seracılık yaparlar. Mersin'den gelenlerin hepsi emekli ve sadece elma bahçeleriyle meşguller. Yazın 236 hane, kışın 15 hane kalır. Bir tane  ğrenci vardır. O da taşımalı sistemle Alanboğaz İlköğretim Okulu'na gidiyor.

Akova'nın geleceği daha parlak gözüküyor. Yeni yeni güzel evler yapılıyor. İki kahvesi var yazın tıklım tıklım oluyor. Her geçen gün emekliler daha çok ilgi gösteriyor. Köyün bir camisi ve bir köy konağı var. Toplu bir köy ve ilçe merkezine 23 km uzaklıktadır.

Ardıçpınarı (İlibas)

Ardıçpınarı, 1960 askeri ihtilalinin ardından ismi değiştirilen köylerden biridir. Halk bu ismi ancak resmi işlerde kullanıyor. Köyün herkesçe bilinen adı İlibas'tır.

Bu köyde çok eskiden dokumacılık yapılır ve köyün en büyük gelir kaynaklarından biriymiş. Bundan dolayı ve köylülerin konuşma diline uygun olan İlibas, köyün ismi olmuş. Ardıçpınarı'da ismi Türkçeleştirmek için konulan bir isim. Köyde ardıç ağaçları çok. Pınarı da yani çok güçlü suyu da var. Bunlardan esinlenerek bu ismi koymuşlar. Ancak bu isim bir türlü istenilen şekilde tutmamış ve İlibas olarak kullanılmaya devam ediyor.

İlibas, tarihi geçmişı çok eski köylerden biridir. Roma ve Bizans dönemlerine ait tarihi eserler çıkması ve bulunan mezar lahitleri bunların en büyük göstergeleri. 1926 nüfus mübadelesine kadar Aydıncık'lı Rumların bir kısmı buraya yaylamaya gelirlirmiş. Köyün çeşmesi zaman içerisinde restore edilmiş. Köyün meydanındaki çeşme ve çamaşırhanesi tarihi eski Roma İmparatorluğuna dayanır. Eski Aydıncık Ermenek yolu üzerinde bulunan bir köy olması nedeniyle önemli bir

mevkiye sahipti. Rumların yoğun olduğu dönemlerde en çok üzüm bahçeleri yapılır ve buradan şarap üretip satarlarmış. Türklerin yerleşmeye başlamasıyla köyün üzüm bahçelerine şirahane yapılarak pekmez üretimi yapılmış. O kalıntılar hala mevcut. Yaklaşık 150 civarında şirahane varmış. Şimdi üzüm bahçesi çok azalmış durumda. Köye adını veren dokumacılık hiç yok.. Şimdi; elma, badem, ceviz bahçeleri oluşturuluyor. İlçede en çok küçükbaş hayvancılığı bu köyde yapılıyor. Ayrıca köyün medreseleri vardı. 1924'de tekke ve zaviyelerin kapatılmasıyla eğitim son bulmuştur.

İlibas'ın Alıçlıöz, Irmasan ve Selvili mahalleleri var. Toplam 180 hanesi var. Bunların yaklaşık 110 hanesi yazlıkçı. Aydıncık ilçesine göçerler ve orada seracılık yaparlar. 70'li yıllarda köyün okulunda 80 öğrenci öğrenim görürken şimdi 18 öğrenci taşınmalı sistemle Bereket İlköğretim Okulu'nda öğrenim görmektedir. Köyün bir camisi, bir köy konağı ve kahvesi bulunuyor. Toplu bir köy ve ilçeye uzaklığı 17 km'dir.

Arıkuyusu

Arıkuyusu Köyü, tarihi geçmişı çok eski olan köylerden biridir. Özellikle Tefekaltı mahallesinde kilise yıkıntıları, oyma mağaralar, lahit mezar taşları gibi tarihi kalıntılar bu köyün çok eski bir yerleşim yeri olduğunu gösteriyor. Tarihi eser kaçakçıları buradaki tarihi kalıntıları tahrip edip hazine aramışlar.

Arıkuyusu Köyü, Gülnar ilçe merkezine 23 km ve Mut'a 30 km uzaklıktadır ve dağınık bir köydür. Gülnar ve Mut ilçesine iki ayrı yolu vardır. Mut'a Zeyne üzerinden ve Örtülü Köyü üzerinde kesik köprüden çıkarak gider. Gülnar'a Zeyne yolundan ve Örtülü, Kurbağa ve Üçoluk üzerinden ulaşım sağlar. Köylüler resmi işlemler için Gülnar'a, ticari işleri için genelde Mut'u tercih eder.

Arıkuyusu Köyü dört mahalleden oluşur. Gömbeci, Hisarkuşak, Tefekaltı ve Kozankuşak Mahalleleri. 1956 yılında Mut'a bağlanan Aşağı Köşeler Köyü'nün mahallesi iken Gülnar'dan ayrılmak istemeyen Örtülü mahallesi Arıkuyusu'na bağlanmıştır. 1971'de muhtarını seçip bağımsız bir köy olmuştur.

225 hanesi bulunan köyde 4 cami ve bir ilkokul bulunmaktadır. Köyde bulunan ilkokul'da 35 öğrenci eğitim ve öğretim görmektedir. Ortaokul ve Lise öğrencileri taşınmalı sistemle Zeyne İlköğretim Okulu'nda ve Zeyne Çok Programlı Lisesi'nde eğitim ve öğretimlerine devam etmektedir.

Arıkuyusu Köyü, orman ve dağlarla çevrili bir köydür. Küçükbaş hayvancılığı köyün en büyük gelir kaynaklarından biridir. Bunun yanında zeytin, üzüm, incir ve kaysı bahçeleri köyün gelir kaynaklarındandır. Köylüler en çok Mersin'de ikamet etmektedir.

Bereket

Bereket Köyü 1300'lü yıllarda kurulmuş bir Türk köyüdür. Ormanlarla kaplı biraz engebeli, suyu bol doğa görüntüsü mükemmel bir alanmış. Gülnar-Ermenek yolu üzerinde bulunan Çataloluk Mahallesi'nde o dönemlerde Ermeniler yaşamış. Üzüm ve şarapçılık yaparlarmış. Bereket Köyü o zaman orman içinde kimsenin kalmaya cesaret edemediği bir yermiş. Konu ile ilgili çok rivayetler var. En dikkat çekici olanı şöyle: Yörükler keçilerini otlatmak için buraya gelmişler. Hem kendileri hem de keçileri de burayı sevmiş ve yurt edinmişler. Hiç yorulmadan pınarın başında oturmuşlar,

hayvanları yayılıyor ve sütleri çok vermeye başlamış. “Burası ne bereketli bir yermiş. Sanki ekmek elden su gölden. Biz daha önce burayı neden bulamadık demişler.” İlk önce yazları burada kalmaya başlamışlar. Kışın sahile indiklerinde karşılaştıkları yakınlarına burayı öve öve bitirememişler. Sormuşlar sizin yaylalığınız adı neydi demişler. “ Valla çok çok güzel ve bereketli bir yer işte..” oğlum, adı yok mu oranın. “Dedim ya bereketli bir yer diye.” Anlaşıldı siz bereketli adamsınız, yaylanızda bereketli... Köyün adının buradan geldiği söylenmektedir. Zaman içerisinde yazlı kışlı burada kalmaya karar vermişler.

Bereket Köyü’nde 200 hane var. Yaklaşık 20 hane yazlığa gelir. Mersin, Aydıncık ve Gülnar en çok ikamet ettikleri yerlerin başında gelir. Bereket İlköğretim Okulu yakın köylerin taşıma sistemle eğitim ve öğretim gördüğü köydür. İlçeye 16 km uzaklıktadır. Köyün, Kutlubey, Çataloluk ve Kocapelit mahalleleri vardır. Küçükbaş hayvancılığı her geçen gün azalsa da köyün en büyük gelir kaynaklarından birini oluşturuyor. Bunun yanında büyükbaş hayvancılığı az da olsa yapılmaktadır. Elma bahçeleri köyün gelir kaynaklarından. Bunun yanında tak kara üzüm yetiştiriciliği, eski tip üzüm bağcılığı da devam ediyor.

Yeni ceviz ve badem bahçeleri yapıldı ve yapılmaya devam ediyor. Yayla seracılığı yapılmış ama tutmamıştır.

Köyün iki camisi, bir köy konağı ve bir ilköğretim okulu vardır. Köyün çeşmesi yaklaşık 150 yıl önce Osmanlı mimariyle kesme taştan yapılmıştır. Çeşmenin yanında köyün çamaşırhanesi de o dönem bakımdan geçmiştir.

Beydili

Beydili, ormanlarla çevrili bir köy iken 2008 ve 2012'de çıkan yangınlarla ormanları azalmıştır. Yanan orman sahaları kesilip ve temizlendikten sonra tekrar dikim yapıldı. 2008 yılında çıkan büyük yangınlar sonucunda ormanlarında yaşayan dağ keçilerinin çoğu yok olmuştur. Dağ keçileri en çok Azitepe çevresinde bulunuyordu. Eskiden köylüler, Gülnar ve değişik çevrelerden dağ keçisini avlamak için avcılar çok gelirdi. Dağ keçisi koruma altına alındıktan sonra şimdi kimse avlama yapamıyor. Cezası çok ağır. En küçük ceza 15 bin liradan başlıyor. Çıkan orman yangınlarından sonra çevre köylere domuz musallat olmuştur. Ormanda saklanacak ve yiyecek kalmayınca köylülerin bahçelerini talan ediyor. Köylüler domuzla mücadelede etmekten bıkmış vaziyette.

Beydili Köyü tarih boyu bir yerleŒim merkezi. Denizden dikey olarak yaylalara çıkılan yol güzergahında bulunan bir köy. Ayrıca Meydancık Kalesi, Azıtepesinde bulunan kale yıkıntıları bunları gösteriyor. Orta Asya'dan gelen atalarımızda buraları kışlık yurt edinmiŒ. Yazları yaylalara  ıkarmıŒ.

Köyde eskiden ilkokul ve 40 civarında  ğrencisi olurdu. 1995 yılından bu tarafa taŒımalı olarak Gülnar'a  ğrenci taŒır. 50 civarında hane varken Œimdi 4 hane Pambucak mahallesinde toplam 17 hanesi var. En  ok Mersin ve Gülnar'da köylüler ikamet ediyor. Köyün sulama suyu var. Köylüler  eŒitli sebze ekip Cuma günleri Gülnar'ın pazarında kendi ürünlerini satarlar. Yeni yeni zeytin bahçeleri yapılmaya baŒlandı. Nohut ve buğday ihtiyacı kadar ekip dikiyorlar. İlçe merkezine 19 km uzaklıkta.

Köy sınırları içinde uğur mermer kurduğu dev bir fabrika ile hem köy halkına hem de Gülnar halkına destek oluyor. Mermer fabrikasında  alıŒabilecek bütün köylüler  alıŒabiliyor. Mermer fabrikasında  evre köylerden  alıŒan iŒ iler var.

Bolyaran

Bolyaran, eski ve yeni yörük köylülerinin yaylasıydı. Şimdi yörükler, kışın Aydıncık ilçesinde ikamet ediyorlar. Bolyaran, Gülnar'a 29 km uzaklıkta Ermenek yolu üzerinde ve Bolyaran piknik ve mesire alanına 2 km uzaklıkta. Yazın 200 hane, kışın 15 hane kalıyor. 1994 yılında muhtarlık oldu. Bolyaran yüzyıllardır yörüklerin yaylasıdır. Köyde iki öğrenci var ve taşımali sistemle Alanboğaz İlköğretim Okulu'na gidiyorlar.

Bolyaran'da arazilerin büyük çoğunluğu elma bahçeleri ile donatılmıştır. Kışın Aydıncık'ta sera işleri ile uğraşırlar yazın yaylada elma bahçeleri ile mücadele ederler. Yayla seracılığı başlamış ama pazarlama maliyetleri yüksek olduğundan sona ermiştir. Sadece Bolyaran'da değil bir çok yayla köylerinde seracılık yapılamıyor. Köyde bir cami, bir köy konağı ve köy kahvesi vardır.

Bozağaç

Bozağaç Köyü, Gülnar-Aydıncık yolu üzerinde bir köy. İlçe merkezine 10 km uzaklıkta. Kilise yıkıntıları ve eski çağ mezar lahitlerinin olması eski bir yerleşim yeri olduğunu gösteriyor.

Köyün camisinin 1833'de yapılıp ibadete açıldığına göre yerleşim bu tarihten öncesine dayanır. Köye gelip ilk yerleşenler Tırnak Köyü'nden birkaç ailedir. Şu an eski köy meydanında bulunan çeşme o dönemde meşe, böğürtlen ve boz armut ağaçlarının olduğu sulak bir alanmış. Zamanla çeşitli nedenlerle buraya gelip yerleşen aşiretler olmuş.

1915 yılında ilçe merkezi için hükümet buraya taşınır. Köyün ağaları buna itiraz ederler. Köy köy hükümet konağını taşıyan kaymakam Urfalı İbrahim Efendi lanet edip görevinden istifa eder. Daha sonra oluşturulan heyet 27 Nisan 1916'da ilçe merkezini Gülnar'a taşır. Yaklaşık bir yıl Bozağaç Köyü ilçe olmuştur.

Bozağaç Köyü'nden ilk göç Mersin'e 1945 yılında başlar ve 1970 yılından sonra hızlanır. 350 hanesi ile

büyük köylerden biri olan Bozağaç Köyü'nün şimdi 50 hanesi var. Nüfusun büyük çoğunluğu yaşlı. 1970'li yıllarda 100'ün üzerinde köy okulunda öğrenci varken bugün taşınmalı 12 öğrenci var. Köye ilkokul 1927 yılında açılmış. Bu nedenle köyün okumuş insanı çoktur. Gelir kaynağı kısıtlı olduğu için köy göç vermiş. En çok Mersin'de ikamet ediyorlar. Gülnar'ın ekonomik ve siyasi yapısına Bozağaç mührünü vurmuştur.

Bozağaç Köyü'nde 3 yıldır Ramazan Bayramınının 3. gününde festival havasında köy toplantıları yapılıyor. Selçuk Üniversitesi rektörlüğünü iki dönem yapan ve daha sonra milletvekili olan Prof. Dr. Halil Cin bu köyün yetiştirdiği insanıdır. Ayrıca bir dönem milletvekilliği yapan Veli Yıldız'la en çok milletvekili çıkaran köy konumundadır. Birçok üst düzey bilim, siyaset ve iş dünyasında yetişmiş adamları vardır.

Mersin'de gümrük müşavirliği yapan Kadioğlu gümrükleme yönetim kurulu başkanı Mahmut Cin, köyüne, köylüsüne maddi ve manevi destek veriyor. Köyü ve ilçesi ile bağlarını devam ettiren ender insanlardan biridir.

Yassibağ ve Bozağaç köylülerinin ortaklaşa kullanacağı bir gölet yapımı başladı. 2 milyar küp su kapasiteli olacak gölet her iki köyde umutları yeşertiyor.

8 yıldır gölet projesi konuşulduğu için köyde oturanlar ve köy dışında oturup arazisi olan köylüler bahçe yapmaya başladılar. Üzüm, kişniş, badem ve ceviz bahçeleri oluşturuluyor. 10 yıl sonra daha güçlü bir ekonomik yapıya sahip olacak. Buğday ve nohut ekimi devam ediyor. Satmak için değil, evin yıllık yiyecek ihtiyacını karşılamak için yapılıyor. Küçükbaş hayvancılığı da köyün geçim kaynaklarından.

Bozağaç Köyü'nün sınırları içinde bulunan ve Aydıncıklıların yazlık olarak kullandığı Akçayayla Mahallesi vardır. Yaklaşık 100 hane var. Sadece yazın insanlar burada konaklar ve kışın sadece bekçi kalır. Mahallenin iki camisi ve iki imamı var.

Çavuşlar

Çavuşlar, Gülnar'a 25 km uzaklıkta bir köy. Köy eski bir yerleşim yeridir. İlçe merkezine ayrı ayrı iki noktadan gidiş ve geliş vardır. Birincisi Tepe ve Delikkaya yolundan, diğeri Korucuk yolundan. Köy halkı en çok Silifke ve Mersin'de oturmaktadır. Köylüler resmi işler için Gülnar'a gelir diğeri zaman Silifke'ye gider. Silifke yaklaşık 50 km uzaklıkta olmasına rağmen köylülerin çoğunluğu Silifke'de oturmaları ve ticaretle uğraşmaları nedeniyle yönleri hep Silifke'dir.

Taşpınar Mahallesi'nde oturan öğrenciler Ulupınar İlköğretim Okulu'nda diğeri Büyükeceli İlköğretim Okulu'nda toplam 33 öğrenci taşınmalı sistemle eğitim ve öğretim görmektedir. 1970'li yıllarda köyün okulunda 100'ün üzerinde öğrenci bulunuyordu. Köyün nüfusu önceleri hızla göç verirken şimdi yerinde sayıyor. Gençler okumak ve çalışmak için giderken yerlerine emekli insanlar göçüp gelmektedir. Köyde 170 hane bulunuyor.

Köyün İnhisar Mahallesi küçük dere etrafında çınar (kavak) çam ağaçları ve meşe ağaçları ile çevrili

bir alan. Köyden bir girişimci bu doğa harikasını değerlendirmiş. Hem para kazanıyor hem de köyünün tanıtımını yapıyor. Burada balık üretilmektedir. Yapılan dinlenme tesisi ile balık pişirilip satılmakta. Burada balıkları yerken o güzelim vadiyi seyrediyorsunuz ve insan bütün yorgunluklarını unutuyor. Gülnar, Silifke ve çevre ilçelerden gelenler, bu doğa harikasını görüp yaşıyorlar. Bir sonraki gelişlerinde yakın dostlarını da getiriyorlar. Köye ve çevre köylere hizmet veren büyük bir kütüphanesi vardır.

Yazın sular azalır, kışın çoğalır. Doğanın dengesi ve işlevi böyledir. Ancak köyün Velibükü mevkiinde bu olay tam tersidir. Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarında çok miktarda kaynak su çıkmaktadır. Diğer aylar çıkan su çok azalmakta. Yine köyün yakınlarında ormanın içinde şifalı “kafesin suyu” dedikleri bir alan var. Bu şifalı suyun birçok derde faydası olduğu söylenmektedir. Bir parmak kalınlığında su çıkmaktadır. Tedavi için çevre köylerden ve ilçelerden az da olsa gelen var. Her iki mevki bakir bir alan yatırımcı bekliyor. Burası tanıtımı ve işletmeye açılırsa köy buradan çok faydalanacaktır.

Köyün kapalı sistem sulama suyu ile bütün bahçeler sulanabiliyor. Nar, kaysı ve zeytin bahçeleri

köyün en büyük gelir kaynakları. Küçükbaş hayvancılığı azalmakla beraber köyün gelir kaynaklarından. Bir kişi de köyde büyükbaş besicilik yapmaktadır. Bunun yanında buğday ekimi ve sebzecilik de yapılmaktadır.

Köyde yılda bir defa toplantı yapılıyor. Bu toplantıya köylüler ve köy dışında yaşayan köylüleri bir arada toplanıyor. Yapılan toplantı ile hasret gideriliyor ve üniversitede okuyan öğrenciler için para toplanıyor.

Çukurasma

Çukurasma, Gülnar ilçe merkezi ile neredeyse iç içe geçmiş bir köydür. Köyün Anay Mahallesi, Saray Mahallesi ile, Hacıpınar Mahallesi Cevizli Mahallesi ile iç içe geçmiştir. Köyün merkezi köy mezarlığının yanındır. Tol mahallesi en büyük mahallesidir. Mahalle sakinleri Çukurasmalıyız deme yerine biz Tol'danız demeyi tercih ediyor. Aynı şekilde Anay Mahallesinde oturanlarda biz Anay'danız derler. Köyün bu iki mahallesi ayrı iki köy havasındadır. Köyün ilçeye yakın olması, ekonomisi, sosyal yapısı ve kültürü gelişmiştir. Köyün emekli ve okumuşu çok olması bunu gösteriyor. Ayrıca ilçenin ekonomik ve kültürel yapısında önemli bir rol oynuyor.

Çukurasma, Üçoluk, Tozkovan Köyleri akraba köyleridir. Önceleri köyün merkezi Tozkovan Köyü'dür. 1920'lerde Çukurasma Köyü olarak Üçoluk ile beraber Tozkovan Köyü'nden ayrılır ve yeni bir muhtarlık olur. Köyün merkezi Üçoluk olur. 1932 yılında yapılan yerel seçimlerde seçimi Çukurasmalı muhtar kazanır ve köyün merkezini Üçoluk'tan alıp Çukurasma Köyü'ne taşır. Bunun üzerine Üçoluk'lular büyük tepki gösterir ve ayrı köy olmak için büyük çaba gösterirler ve bir yıl sonra köy olup seçim yaparak muhtarlarını seçerler.

Çukurasma tarihi geçmişi çok eski bir köydür. Roma İmparatorluğundan öncesine dayanır. Burada bulunan lahit mezarlar bunun göstergesidir. Ayrıca kaçak antik kazıları yapıldığı bilinmektedir. Çukurasma Köyü'nün en büyük gelir kaynağı kişniştir. Bunun yanında badem, üzüm, küçükaş hayvancılığı da gelir kaynaklarının başında gelir. Çukurasma Köyü sakinleri en çok Mersin'de ikamet ediyor. Gülnar ve Karaman ilinde ikamet eden köylülerde çoktur. Köyün 330 hanesi, üç camisi, bir köy konağı bulunmaktadır. Köyün öğrencileri taşımali sistemle Gülnar İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görmektedir.

Çukurkonak (Uluhtu)

Uluhtu Köyü, 1960 yıllarında Gülnar'ın Tozkovan Köyü'nden sonra en çok nüfusu olan köyüdür. Şimdi Köyün merkezinde 15 hane vardır. 1940, 1950 ve 1960'larda köyün merkezinde evler bir birine dayalı damdan dama atlayarak köyün bir ucundan bir ucuna giderlermiş. O dönemlerde yaklaşık 400'ün üzerinde ev varmış. Köyün nüfusu fazla olması ve gelir kaynakları insanları tatmin etmez olunca köyden göçler başlar. En çok göç ilçe merkezine ve Mersin'e olur. Zaman içinde köy boşalır.

Uluhtu isminin nereden geldiği bilinmiyor. Köyde eski Roma İmparatorluğu dönemine ait tarihi kalıntılar var. Kesme taşlardan yapıtlar, kayaya oyulmuş mezarlar, odalar ve han var. Köyde bulunan tarihi kalıntılar tahrip edilmiş durumda. Burada yörükler yerleşmeden önce bir yerleşim olduğu gözleniyor. Köyün yıkılan ilk camisinin kitabesindeki tarih 1845 yılına ait. Kurtuluş savaşında

İlibas ve Demirözü Köyü'nde Rumların yaşadığı biliniyor. Uluhtu Köyü eski yerleşim yerlerinden biri olduğuna göre isim Türklerin yerleşimden önceki kullanılan köy adı olma ihtimali daha yüksek gözüküyor.

Şu an Döşeme Mahallesi, 1700'lü yıllarında Hüseyinler Köyü olarak ilk yörük yerleşimi yapılmış. Daha sonra Uluhtu ile Hüseyinler arasında Ortaköy kurulmuş. Bu iki yerleşim yerinde yörükler yaşamış. Uluhtu köy merkezinde Rumlar yaşıyormuş. Daha sonraları Rumlar göç edince köy merkezine yörükler yerleşmişler.

1960 yılında köylerin ismini Türkçeleştirmek için değiştirilmiş. Uluhtu, Çukurkonak yapılmış. İlibas, Ardıçınarı yapılmış. Hortu, Demirözü yapılmış.

Uluhtu Köyü'nün arazisi çok büyük. Üzüm, kişniş köyün en büyük gelir kaynağıdır. Badem, ceviz bahçeleri her geçen gün artmaktadır. Gülnar merkezinde oturan köylüler, günü birlik bahçelerine gider gelirler. Köyde arazisi olan, Mersin ve Adana'da oturan köylüler yazın gelip bahçelerine bakmaktadırlar.

Köyün Döşeme Mahallesinde son zamanlarda hızla yerleşim başladı. Özellikle yaylacılar gelmektedir. Birçok köylü bahçelerinin başına ev yapmaktadır. Çok dağınık

bir alana yerleşim var. Yaklaşık 145 hane bulunmaktadır. Bunların büyük çoğunluğu kışın göçer, sadece yazlık için gelirler.

Dayıcık

Dayıcık Köyü, Gülnar ile Mut ilçelerine eşit uzaklıkta bir köy. Her iki ilçeye de 32 km uzaklıktadır. Kalfa Mahallesi Mut'a daha yakındır. Köylüler resmi işlemler için Gülnar'a, ticari işleri için Mut'a giderler. Ayrıca Mut ilçesinde yaşayan Dayıcık köylüleri Gülnar ilçesinde yaşayanların üç katından fazla nüfusu vardır.

Almanya başta olmak üzere birçok Avrupa ülkesine çalışmak için Gülnar'ın her köyünden birkaç insan gitmiştir. 1965 yılında Dayıcık Köyü'nde yurt dışında çalışacak insanlar için kooperatif kurmuşlar. Bu nedenle en çok Avrupa'ya insan gönderen köy Dayıcık Köyü olmuştur. Köyün ekonomisinin iyi olmasında Almancıların katkısı vardır.

Köye Türklerin yerleşimi yaklaşık 400 yıl öncesine dayanır. Köyün yakınlarında ekizce dağının çevresinde eski roma imparatorluğuna ait yerleşim yeri varmış. Buradan çıkan tarihi eserler bunu gösteriyor. Köy merkezi ve Kalfa Mahallesinde yaklaşık 450 hane bulunmaktadır. 1990 yıllarında belediye olmak için

köylüleri çok emek verdiler. Nüfusu o dönem iki bini buldu. Yeni belediyelerin kurulmasına devlet sıcak bakmayınca gerçekleşmedi.

Köy merkezinde 3 cami var. Kalfa Mahallesi'nde bir cami bulunmaktadır. Köyün bir cenaze aracı ve bir köy konağı vardır. Dayıcık Köyü'nde yatılı kuran kursu inşaatı tamamlandı ve hizmete gireceği günü bekliyor. Kalfa Mahallesi sakinleri kendilerini bir köy gibi görür. Bu nedenle Dayıcık isminden daha çok Kalfa'lıyız demeyi tercih eder. Kalfa Mahalle sakinleri her yaz festival havasında mahalle buluşması yaparlar. Yapılan bu etkinliğe dışarıda yaşayan bir çok insan gelir.

Dayıcık Köyü'nde elma, badem, üzüm bahçeleri hızla artmaktadır. Küçükbaş hayvancılığı her geçen gün azalmakla birlikte köyün gelir kaynaklarından biridir.

Dayıcık Köyü'nün yetiştirdiği ve Gülnar ekonomisine katma değer veren ailesi Pınarlardır. 1955'lerde Gülnar'a gelen Bekir Hoca (Pınar) ticarete başlar. İkinci kuşak Yakup, Kamil ve Ali Pınar kardeşler toptan gıdaya devam ederler. Üçüncü kuşak Bekir Pınar, dedesinin doğup büyüdüğü köyün de 2 yıl öğretmenlik yaptıktan sonra istifa edip işlerin başına geçti. İşleri büyüten Bekir Pınar, bugün 25 aileye iş imkânı sunmaktadır.

Dedeler

Çocuklarına, torunlarına nasihat edip ve bunun karşılığında hiçbir ilerleme göremeyen 3 yaşlı adam kendi aralarında karar alırlar. Uzak bir yerde ömrümüzün son günlerini yaşayalım. Allah'a kulluk vazifemizi yapalım. Öbür âleme hazırlanalım deyip sahilden dağa doğru çıkıp bugünkü köy merkezine gelirler. Bu 3 yaşlı adamın çocuklukları ve gençlikleri beraber geçmiş. Yedikleri, içtikleri hiç ayrı gitmemiş. Dostluklarına hanel getirecek bir davranışları olmamış. Çocukları ve torunları zaman içinde anlayamayıp kavgalar edince çok üzölmüşler. Nasihatinde faydası yok. Gelmişler ormanın içine. Suyu da görünce kalmışlar burada. Kendilerine derme çatma ağaçlardan bir baraka yapmışlar. 3 arkadaş eski günleri yad ederek yaşamaya burada devam etmişler.

Günler geçmiş, haftalar geçmiş 3 yaşlı adam yok. Dargınlıkları bir kenara bırakıp başlamışlar; babalarını, dedelerini aramaya. Aylar sonra bir gün ormanın içinde bir ses duyarlar, gelip bakarlar ki, çocuklar dedelerini görürler. Haber salınır ve herkes gelir. Çocukları,

torunları özür dilerler, bir daha birbirlerini kırmayacaklarını ve konuşarak meselelerini haledeceklerini söylerler. Yaşlı üç kafadar derler ki; “ ...sevindik, böyle kardeş gibi yaşayın. Allah bahtınızı devamlı açık etsin. Biz ömrümüzün son günlerini burada geçireceğiz” demişler. Çocukları, torunları, bizde gelir buraya yerleşiriz. Yaşlılar bakmış kurtuluş yok şöyle demişler; “ Siz bizden biraz uzak bir yere yerleşin. Günlük gelir bize bakarsınız.” demişler. Bunun üzerine çocukları ve torunları bir dönem eski Roma ve Bizans döneminde yerleşim yeri olan köyün asıl merkezi olan Araca Mahallesine yerleşmişler. Küçük çocuklar dedemizin yurduna taşınıyoruz diye sevinç çığlıkları atmışlar. Gel zaman, git zaman, yerleşim yeri köy halini alır. Dedemin yurdu, Dedeler Köyü olur.

Dedeler, sessiz sakin ve fakir köylerden biridir. Herkes geçimini kıt kanaat sağlar. Küçük çapta, küçükbaş hayvancılığı ve zeytin geliri var. Köylülerin birçoğu elma döneminde yayla köylerinde 2 ay elma bahçelerinde çalışır. Narinciye toplamak için Erdemli, Silifke ve Mersin’de çalışırlar. Kısacası köylünün yarısı mevsimlik işçi olarak geçimlerini sürdürürler. Araca, Akçakoyunlu, Köprü, Muhran, Bozburun ve Merkez köy olmak üzere 6 mahallesi var. Toplam 150 hanesi var. 30

öğrenci taşınmalı sistemle Ulupınar İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görmektedir. Köyün kapalı sistemli sulama suyu vardır. İki cami ve bir köy konağı vardır. İlçeye uzaklığı 32 km. Silifke'ye yol vardır. Köylüler, resmi işlemlerin dışında bütün ihtiyaçları için Silifke ilçesine gider.

Delikkaya

Delikkaya Köyü, en eski yerleşim yerlerinden biridir. Yok olmaya yüz tutmuş, sadece yeri kalmış ve şimdi ne olduğu anlaşılmayan tarihi kale ve kilise yıkıntıları bunu gösteriyor. Köye adını veren geniş ve uzun kayaların içinden gelen bir su kaynağı var. Suyun çıktığı alanda büyük kuturlu çınar ağaçları ve küçük bir meydanı var. Bu meydana oturup su içmek ve çınarın altında oturup dinlenmek insana huzur veriyor. Su kayaların içinden çıktığı için buraya Delikkaya demişler. Denizden Gülnar'a ve İç Anadolu'ya bir geçiş güzergahında bulunan bir köydür. Eskiden yakın çevrenin tek geçiş güzergahı burasıydı. Gülnar'a 15 km uzaklıktadır.

Delikkaya Köyü'nde nüfus az olmasına rağmen 4 mahallesi bulunmaktadır. Merkez, Çeçalanı, Karabük ve Kayabaşı toplam 85 hane bulunmaktadır. 2008'de çıkan

büyük orman yangını ile köyde bazı evler, ormanlarının büyük kısmı ve meyve bahçeleri yandı. Yanan orman sahaları ve bahçelere tekrar dikim yapıldı. Yanan evlerin yerine toki evler yaptı. 26 ev Çeçalanı'na yapılırken, 21 ev yeni mahalle oluşturularak Kayabaşı Mahallesi'ne taşındı. Yangından sonra ormandaki dağ keçisi ve domuzlar köylünün tarlasına ve bahçelerine büyük zarar vermeye devam ediyor.

Sağlık evi, köy okulu kapalı. Eğitim ve öğretim 1997 yılından itibaren taşımali olarak Gülnar'a gitmekte. 32 öğrenci taşımali sistemle eğitim ve öğretim görmekte. 1960 ve 70'li yıllarda köyün okulunda 60 civarında öğrencisi okuyordu. Köyün insanlarının büyük kısmı emeklidir. Köyde bahçesi ve evi olan emekliler geri dönüp köyüne yerleşiyor veya yazın 5-6 ay köyde kalıyor. Köy halkı en çok Adana'ya yerleşmiştir. Daha sonra Mersin ve Gülnar merkezde oturuyor. Köyün üç camisi bulunmaktadır. Köyün mezarlığında bir türbe vardır. Dumrul Seydi Türbesi. Köylüler ve çevre köylerden Dumrul Seydi Türbesi'ne ziyaretler yapılıyor.

Köylüler yazın üç ay çeşitli sebzeler üretip Gülnar'ın Cuma pazarında satıyor. En çok bamyada burada yetişiyor. Bunun yanında zeytin, nar ve narinciye bahçeleri ile her geçen gün büyük bahçeler yapılıyor.

Küçükbaş hayvancılığı orman yangınları nedeniyle her geçen gün azalmaktadır. Köylü, buğday ve nohudu evin ihtiyacı kadar ekıyor.

Köyün su sorunu yok. Yeni yeni yapılan kapalı sistemle bahçelerini sulamaktadır. Arazilerin bir kısmı boştur. Ekeni ve dikenini yok. Köyde orman yangın müdahale ekibi var. Büyükeceli şefliğine bağlı ilk müdahale ekibinde bir arazöz ve 5 personel bulunmaktadır.

Demirözü (Hortu)

Demirözü Köyü denince hemen akla elma gelir. Demirözü, Yarmasu ve Akova elmacılığın merkezi. Köylünün en büyük gelir kaynağı elmacılıktır. Köyün ekonomisi iyi olduğu için birçok köylü kışın Mersin’de kalır ve yazları köye gelir.

Demirözü Köyü’nde eskiden daha çok Rumlar yaşamış. Köyün Rumlar’dan kalma ismi Hortu’dur. Türklerden çok az bir aile yaşamış. En son cumhuriyet kurulduğunda köyde yaşayan Rumlar, nüfus mübadelesi ile köyü terk etmişler. 1960 yılından sonra ismi Demirözü olarak değiştirilmiştir.

Demirözü Köyü’nün tarihi eski Roma İmparatorluğundan öncesine dayanır. Çıkarılan tarihi eserler bunu gösteriyor. Resmi olarak antika eser

kazısını 1968 yılında dönemin hükümet tabibi Yüksel Burkutoğlu yaptırmıştır. Çıkan tarihi eserler Silifke Müzesine teslim edilmiştir. Bunun yanında köyden bazıları, dışarıdan gelen birçok antikacılar arama yapmışlar. Buldukları tarihi eserlerin bir kısmını kaçak yollarla satmışlar, bir kısmını kazı veya pazarlarken yakalanmıştır. Köye ilk Jandarma Karakolu kurulmasındaki en büyük etkenin tarihi eser kaçakçılığı ile mücadele etmek olduğu söyleniyor.

Demirözü Köyü'nün asıl yerleşim yeri köyün içinden geçen yolun alt tarafıdır. Yolun üst tarafı Konur Köyü'ne aittir. Toprak kayması nedeniyle köyün bir kısmı yolun üstüne çıkmıştır. Zaman içinde buraları köylüler satın alarak köyün sınırlarını değiştirmiştir. Konur'un çayırılık mahallesi Demirözü köyü ile iç içe girmiş durumdadır. Bu nedenle göller başta olmak üzere mera ve sınırlar konusunda Konur köyü ile Demirözü arasında tartışmalar devam ediyor.

Demirözü Köyü'nün hemen arka tarafında yedi göller var. Bu göllerin bir kısmı tahrip olmuş durumda. Gölün içinde yüzen küçük bir adacık vardır. Çevre düzenlemesi yapıp güzel ve geniş bir mesire alanı olabilecek konumu var. Ayrıca köyün mezarlığında Şih Koca Türbesi var.

Demirözü Köyü ilçe merkezine 25 km uzaklıktadır. Köyde iki cami ve bir köy konağı bulunmaktadır. Tarım Kredi Kooperatifi Demirözü ve çevre köylülerine hizmet vermektedir. Öğrencilerinin birinci kademesi köyde, ikinci kademesi taşımali sistemle Bereket İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görmektedir.

Emirhacı

Emirhacı Köyü, Meydancık Kalesi'nin eteklerinde kurulmuş bir köy. Ekilebilir arazisi çok azdır. Gülnar'ın 41 köyünün en az toprağı olan köyü Emirhacı Köyü'dür. Beydili Köyü'nün bir mahallesi olan Emirhacı 1953 yılında yapılan muhtarlık seçimi ile köy oldu. İlçe merkezine 11 km uzaklıkta sahil iklimine sahip bir köydür. Köy merkezinde 25 hanenin 10'unda aileler oturuyor. 15 ev boş ve İngedik Mahallesinde 4 evde aile var. 1970'li yıllarda köy okulunda 35 civarında öğrenci bulunurken şimdi 2 öğrenci taşımali sistemle Gülnar'da eğitim, öğretim görüyor. Köyün bir camisi var. Denizden yaylaya çıkılan Sipahili, Beydili ve Gülnar arasında, yolun güzergahında bulunan bir köy olmasına rağmen köyün gelir kaynakları yok denecek kadar az. Zeytin,

nar, ayva, erik vb. her türlü meyve sebze yetiştiriliyor. Bunlar ancak ailelerin zaruri ihtiyaçlarını karşılıyor. Köyün nüfusu birçok köyde olduğu gibi göç nedeniyle azaldı. Köylü en çok Mersin ve Gülnar merkezde oturuyor.

Gezende

Gezende, Gülnar'ın en eski ve en büyük arazisine sahip bir köydür. Sahilli yaylalı bir köydür. Köy merkezi ismini köyden alan Gezende Barajı'nın çevresindedir. Buranın denizden yüksekliği 300 m. Yaylası Bardat Pazarı yüksekliği 1300 m. Köylünün büyük çoğunluğu yazın Bardat Pazarına göçer.

Anadolu Selçuklu Devleti döneminde Göksu Nehri'nden geçmek için, şu an Gezende Barajı'nın altında kalan tarihi bir köprü yaptırılmış. Bölgenin dini eğitim veren medreseleri burada imiş. 1877 yılında padişah fermanı ile burada eğitim görenler askerlikten muaf tutulmuştur.

Köseçobanlı ile Gezendeliler arasında tabiri caizse psikolojik savaş var. Eskiden daha sert tartışmalar ve ufak çaplı kavgalar olurmuş. Şimdilerde birbirlerine kız alıp vermelerden dolayı akrabalıklar arttığı için tartışmalar azalsa da devam ediyor. Bunun sebebi

köylerin hudut sınırları nedeniyledir. Köseçobanlıların, köy merkezi Akseki ve çevresiymiş. Küçükbaş hayvancılığı yaparak geçinirlermiş. Kazandıkları paralarla arazi almışlar. Tabi araziler Gezendelilerin. Gel zaman, git zaman arazilerin büyük bir kısmını almışlar ve on mahalle olmuş. Şimdi, Gezende'nin içinde Köseçobanlının mahallesi var. Köseçobanlının içinde Gezendelilerin mahallesi var. Gezendeliler, satmış ve Köseçobanlılar almış, Boynuz kulağı geçmiş. İşte psikolojik savaşın ana nedeni bu. Kitap yazılırken gölet tamamlanmış ve teslim edilmesi gerekiyordu. Ancak Köseçobanlı biz teslim alacağız diyordu, Gezendeliler de biz teslim alacağız diyordu. Bu yüzden bir türlü işlem yapılamıyordu. Yeni iki köyün söz sahibi olacağı bir kooperatif kurma çalışması vardı.

Bu kitap yazılırken köklü bir geçmişe sahip Bardat Pazarının Tuik kayıtlarında ismi geçmiyordu. Gezende merkezde 261, Bardat Pazarında 80, Örenkuyu 79, Akçaolu 202 ve Çıldır'da 57 hane toplam 4 mahalle 679 hane var. Köy merkezi hariç diğer mahallelerde kalanlar sadece yazlıkçılar. Anamur ve Bozyazı ilçelerinden gelen yazlıkçılar oturuyor. Kışın Bardat'ta 40 hane olur ve diğer mahalleler boş kalır.

Gezende İlköğretim Okulu, toplam 12 öğretmen ve 231 öğrenci ile eğitim ve öğretime devam ediyor. Taşımali olarak barajın karşı tarafında bulunan Ermenek ilçesinin Avcılar Köyü'nün öğrencileri, Iısu Köyüne, Köseçobanlı Kasabası'nın Kaplap, Olucak, Topraklık ve Kokkorum Mahallelerinin öğrencileri de taşımali sistemle Gezende Köyü'ne gelmektedirler.

Köyün en büyük gelir kaynağı erik. Her yıl mayıs ayının ikinci pazarında köyde erik festivali yapılır. Köylüler, en çok Mersin ve Antalya'ya göç etmişlerdir. Köyün yetiştirdiği işadamları Cemal, Hasan, İlhan, Osman ve A.Rıza Ulu kardeşler başta eğitim olmak üzere, gençlerin Antalya'da iş bulup çalışmalarına, köyün birçok ihtiyacını karşılamada gösterdikleri civanmertlikleri nedeniyle köylülerin sevdiği ve saygı duyduğu işadamlarıdır.

Göktürk

Göktürk, Bereket Köyü'nün bir mahallesi idi. Gökbelen, olan ismi zaman içinde Göktürk olarak değişime uğramış. Bu değişime uğramasında ve halkın çabuk adapte olmasında en büyük pay Orta Asya'da kurulmuş ve yıkılmış, isminde Türk geçen tek Türk devleti olan Göktürk isminin büyük rolü vardır. 1992 yılında muhtarlık olan Göktürk Köyü'nün geçmişi 1850'li yıllara dayanır. Pembecik ve Eskiyörekli burayı yayla olarak kullanırlardı. Zaman içinde yerleşik düzene geçince Bereket Köyü'nün mahallesi olmuştur. 1966 yılında okul açılmış ve 1997 yılına kadar eğitim ve öğretim vermiştir. Köyde şimdi 8 öğrenci var. Onlar taşımali sistemle Bereket İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görmektedir. Göktür Köyü'nün Gülnar'a uzaklığı 25 km'dir.

Göktürk Köyü'nde 54 hane var. Kışın köyde sadece 15 hane kalıyor. Büyük kısmı Aydınçık ilçesine göçüyor ve orada seracılık işleri ile uğraşıyorlar. Emekli olanların bir kısmı Mersin'de oturuyor ve yazın geliyorlar. Köy her geçen gün yenileniyor. Köyde bir cami, bir köy

konağı vardır. Köy meydanı ve caminin önü parke taşı ile döşenmiştir. Caminin avlusu dinlenme alanı olarak kullanılıyor.

Köyde eski tip bağcılık devam ediyor. Pekmez kaynatmak için şıra haneleri var. Elma bahçeleri var. Hububat ekimi, her aile ihtiyacı kadar ekip biçiyor. Satmak için ekip diken yok. Jeoloji Mühendisi Hasan Şiş ve Selami Çırak, son 10 yıldır ceviz dikiyorlar ve köylüleri bu konuda teşvik ediyorlar. Bunun yanında badem bahçeleri de yapılmaya başlandı.

Halifeler

Halifeler, tasavvuf ehlinin yaşadığı çok eski bir köydür. Mazisi Anadolu Selçuklu Devletine dayanır. Köyde yerine bıraktığı talebesi, onun halifesi olduğu için zaman içerisinde köye Halifeler denmiş. Burada bulunan medrese de çok öğrenci yetiştirilmiştir. Meşrutiyet ilan edilene kadar, burada eğitim görenler askerlikten muaf tutuluyordu. 1924'de tekke ve zaviyelerin kapatılmasıyla eğitim son bulmuştur. Taşoluk Köyü bu köyden ayrılma bir köydür.

Halifeler Köyü'nün en meşhur yeri, köyün isminden daha çok bilinen ve her taraftan tanınan Söğüt Yaylası vardır. 1970'lere kadar büyük pazarların

kurulduğu bir mahalledir. İsmi aldđı büyük sđđt ağağları, soğuk su pınarları ile mükemmel bir yayladır. Haftada bir gđn pazar kurulur ve bunun yanında yaz boyunca her gđn 10 adet kđđkbađ kesilir ve satılmığ. Pazara yakın kđylerin hepsi gelirmiğ. Şimdi o ęeđmeler akmaya, camide ezan okumaya, sđđt ağağları rüzgârın esintisi ile ęıkarttıđı o uğultularla eski gđnlerini beklemektedir. Geleni gideni kalmamığ ve o eski gđnlere dđnmesi imkânsız duruyor. Kđyde 70 hane var. Bunların 65'i kış gelince Aydıncık, Bozyazı ve Anamur'a gđđyor. 5 aile kışın kalıyor. Ormanların arasındaki bu kđye en çok sahip çıkan kđyden evlenmiğ eniğtelerdir. Kđyün mescitli bir misafirhanesi var. Orman kooperatifi var. Kđylđler ormanda kesim ve dikim yapıyorlar. Kđyde ceviz ve badem bahçeleri her geçen gđn artmaktadır. Yayla seracılığını herkes tarlasına yapmığlar ama çıkan őrđnler pazarlanamayınca herkes bırakmığ. Kđyde gđze en çok sera iskeletleri çarpıyor.

İlusu

İlusu Köyü'nün eski merkezi Mennan Kalesi'nin etekleri ve İlusu Şelalesi'ne bakan yamaçta kurulu bir köy iken 1981 yılında oluşan heyelandan sonra şimdiki alana taşınmıştır. Devlet, evleri yıkılan 19 aileye afet konutu yapmış ve teslim etmiş. İlusu Köyü derli toplu ve bakımlı sayılabilecek durumdadır.

İlusu Köyü, tarihi geçmişi çok eski olan bir köy. Mennan Kalesi, köye bakan kısmı Gülnar'a aittir. Ermenek ilçesine bakan kısım ise Ermenek ilçesine ait. Yani Mennan Kalesi iki ilçenin sınırını oluşturmaktadır. Mennan Kalesi'ne cesaret edip çıkamadık. Çok sarp bir tepelikte kuruludur. En son Karaman Beyliği kullanmış. Osmanlı döneminden bu tarafa kale kullanılmamış. Roma İmparatorluğu döneminde önemli bir kaleydi. İşte bu köylerden biri de İlusu Köyü'dür.

Türkiye'nin saniyede 1850 lt ve 56 mt yükseklikten akan en büyük şelalesi bitme noktasına geldi. Gülnar ve köylerine 250 lt su ayrıldı. Diğer 1600 lt su yapılan tünellerle Ermenek ilçesindeki baraja akıyor.

İlısu Köyü dolayısıyla Gülnar, İlısu Şelalesi'nin ve Mennan Kalesi'nin tanıtımını ve alt yapısını tamamlayarak turizme kazandıramadığımız için elimizden uçup gitti.

İlısu Köyü'nde 100 hane var. Köyün 36  ğrencisi taŐımalı sistemle Gezende İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğrenim görmektedir. Nar, erik ve zeytin bahçeleri köylülerin geçim kaynaklarından. Bunun yanında orman iŐiliđi, büyük ve k c kbaŐ hayvancılığı yapılmaktadır. Köyün bir camisi ve bir köy konağı bulunmaktadır. İlçe merkezine en uzak köy İlısu Köyü'd r. İlçeye uzaklığı 61 km'dir. Köyde her geçen gün nüfus azalmaktadır. İlısu köylüleri en çok Mersin, Adana ve Antalya'da ikamet edip çalışıyorlar. İlısu Köyü'de kapalı sistem sulama suyu ile sulu tarıma geçmiş durumda.

İshaklar

İshaklar Köyü Gülnar'ın en eski köylerinden biridir. Köyde gözüken tarihi yapı yok. Tarla sürerken çıkan bazı tarihi eserler Silifke Müzesinde bulunuyor. Roma İmparatorluğu döneminde burasının bir yerleşim yeri olduğu düşünülmektedir. En çok Say Mahallesi, Güldürgü Deresi ve Karnas bölgesinde tarihi bulgulara rastlanmaktadır. Tarihi yapı kalıntıları olmaması burada yaşayanların saklanmak için yerleştikleri tahmin edilmektedir.

Orta Asya'dan gelen aşiretlerden bir grup, 1350'lerden sonra bu köye yerleşmişlerdir. Köy dağların arasında evlerin birbirine dayalı olduğu bir yerdir. Gülnar'ın en kalabalık köylerinden biridir. Anamur'un Alataş ve Kızılali Köylerinin yarısı İshaklar Köyü'nün insanıdır. Erdemli Kargıpınarı Beldesinde neredeyse köy nüfusu kadar köylüler ikamet ediyor. Kıbrıs'ta, 1974'den sonra giden köylüler orada bir köye hakim olmuş ve muhtarlarını kendi içlerinden çıkartmıştır. Bununla beraber Anamur, Bozyazı, Mut ve Mersin'de birçok köylü ikamet ediyor. Nüfus olarak en çok göç veren

köylerden biri İshaklar Köyü'dür. Çok göç vermesine rağmen şu an ilçenin en çok nüfusu olan köylerinden biridir.

Orman tarımsal kalkınma kooperatifi, köylülerin gelir kaynaklarından biridir. Kooperatif sayesinde kesim döneminde ormanda çalışıyorlar. Küçükbaş hayvancılık her geçen gün azalsa da önemli bir gelir kaynağıdır. Elma toplama sezonunda Yarmasu Köyü'nde çalışıyorlar. Bunun yanında narinciye toplama döneminde birçok köylü Erdemli, Mersin ve Adana'da mevsimlik işçi olarak çalışmaya gidiyorlar. Son dönemlerde hızla üzüm, badem bahçeleri yapılmaktadır. Bir zamanların en büyük gelir kaynağı buğday ve nohuttur. Ancak evin ihtiyacı kadar yapıyor.

İshaklar Köyü'nde bir ilköğretim okulu, bir cami, köy konağı, düğün salonu, haftada bir gün açık olan bir sağlık ocağı bulunmaktadır. İlçeye 36 km uzaklıkta yaz kış nüfusu pek değişmeyen ve 300 haneli bir köydür.

Kavakoluğu

Kavakoluğu Köyü, Gülnar'a 17 km uzaklıkta, orman içinde kurulmuş düzlük arazisi olmayan yamaçta kurulu bir köy. 37 hanesi var. Köyde yaşayanların yarısı emeklidir. Nar ve zeytin bahçeleri var. Sebze yetiştiriciliği yapıyor ve ürünleri Gülnar'ın Cuma pazarında satılıyor. Küçükbaş hayvancılığı her geçen gün azalmakta. Taşımali sistemle 8 öğrenci Kayrak İlköğretim Okulu'na gitmektedir. 1960 ve 70'li yıllarda köyün okulunda 50 civarında öğrencisi bulunuyordu. Köyün kapalı sulama sistemi var. Herkes bahçesini rahat rahat sulayabiliyor.

Köyün yol üzerinde Esenparkı, 1950'lerde yapılmış harika bir mesire alanıdır. Pınarları ve kuturlu büyük çınar ağaçları ve konumu ile doğa harikasıdır. Şimdi bakımsızlıktan ve gelip gideni olmayınca çobanların dinlenme alanı olmuş. İlçeye 14 km uzaklıktadır.

Köyün Gülnar girişinden, köy merkezinin yukarı kısmında çıkan kaynak su var. Su kaynaklarına oluklar yaparak gelip geçenlerin rahat su içmeleri sağlanmış. Suyun etrafında çınar (kavak) ağaçları var. Köy ismini

buradan almaktadır. Köy 1920’li yıllarda Tepe Köyü’nden ayrılarak muhtarlık olmuştur.

Ne zaman başladığı bilinmemekle beraber bölgenin en büyük medresesi burada faaliyet göstermiş. Çevre il, ilçe ve köylerden buraya eğitim ve öğretim için bu köyde bulunan medreseye gelinirmiş. Üç yüz civarında öğrencisi olurmuş. Şu an köyde caminin yanında bulunan yaklaşık 200 m. uzunluğundaki 3 bölümden oluşan yıkık o dönemde öğrencilerin yatakhanesiymiş. 1924 yılında tekke ve zaviyelerin kapatılmasıyla son bulmuştur.

Kavakoluğu Köyü’nde 1962 yılından itibaren dönem dönem kömür işletmeciliği yapılmış. Dönem dönem kapanmış ve işletilememiş. Son yıllarda düzenli bir şekilde kömür çıkartılıp satılmaktadır. Kömür çıkartıldığı günler ortalama 30 ton ve bir ocaktan çıkmaktadır. Bu kitap hazırlandığında ocağın yerin altına doğru derinliği 53 metre idi. Yaklaşık 30 kişi çalışmakta. Ocakta çalışacak yerli halk yok denecek kadar az. İşletme sahibi bütün çalışanların Gülnarlı olmasını istediklerini ancak birkaç hafta çalışıp ve işi bırakıp gittiklerini ve bu yüzden dışarıdan işçi getirmek zorunda kaldıklarını söylüyor.

Kavakoluğu Köyü'nde doğmuş ve büyümüş bir milletvekili var. İsa Gök, 2007'de başlayan milletvekilliği iki dönemdir devam ediyor.

Kayrak

Kayrak Köyü, her dönem adından mutlaka söz ettirir. Kayrak Köyü 1951 yılında avuşlar Köyü'nden ayrılıp muhtarlık olduktan sonra en iyi, en kaliteli ve en çok küçükbaş hayvancılığı ile adını duyurmuştur. Daha sonra en yüksek kaliteli nohudu ile adından yine bu köy söz ettirmiştir. Köyde yapılan mandıra ile yine adından söz ettirmiş ve marka olmuştur. Köyde kurulan Taşeli Mandırası, ilk önce Gülnar'a taşındı ve şimdi Silifke'ye taşındı ve orada hizmet veriyor. Köyde şimdi adından söz ettiren ve köye katma değer sunan değerimen. Un ve bulgur üretimi ile Gülnar'ın gözdesi konumundadır. Bugünlerde pekmez ve nar ekşisi üretimi ile gündeme ayrı bir dalda geliyor. ukurova kalkınma ajansının desteğini alan bir köylü girişimci, köye yaklaşık 400 bin liralık bir yatırım yapıyor.

Kayrak Köyü'nün içinden geçen Gülnar-Mersin yolu Eylül 2012'den itibaren köyün dışından geçmeye başladı. Yolun köyün dışından geçmesi Kayrak Köyü'ne büyük bir darbe vurdu. Yol köyün içinden geçerken su

içmek ve dinlenmek için mola verilirdi. Bu arada kasap et satar, fırın ekmek satar, kahve çay satar ve köylü yetiştirdiği ürünleri sergiler ve satışa sunardı. Köyden geçen yok denecek kadar azaldı.

Kayrak Köyü'nün ekonomisinin dışında en önemli özelliği insanların pratik zekâsı. Hiçbir lafın altında kalmazlar. Cevabı veciz sözlerle söylerler. Özellikle siyasetçiler Kayrak Köyü'nde mutlaka gelirken ve giderken kahveye uğramadan geçmezler.

Kayrak Köyü'nde 250 hane vardır. Yazın cıvıl cıvıl olan bir köydür. Köyün üç camisi ve dört mahallesi vardır. Kayrak İlköğretim Okulu vardır. Çevre köylerden öğrenciler burada taşınmalı sistemle eğitim ve öğretim görmektedirler.

Koçaşlı

Koçaşlı Köyü, ilçenin en eski yerleşim yerlerinden biridir. Eskiden yazın Gülnar, Bolyaran, Akova ve Bardat Pazarına yaylalığa çıkarlarmış. Küçükbaş hayvancılığı, seracılık ve narenciye ile geçim yaparlarmış. Kalabalık bir köymüş. 1970'lerde 100 civarında okulun öğrencisi varmış. Şimdi genç nüfus yok. 4 öğrenci var o da taşımali sistemle Büyükeceli İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görüyor. Köyde kışın 40 hane, yazın 60 hane oluyor. Köylüler, Mersin'e göçmüşler. Bir zamanların cafcacflı, bağirtıları, çağirtıları ile meşhur köyü şimdi sessiz ve derin bir uykuya dalmış gibi...

Mersin'de Koçaşlı'ların yardımlaşma derneği var. Bu dernekle senede bir gün köyde Koçaşlılar buluşması yapılıyor. Şimdilik sadece hasret gideriliyor. Köyde, sulama suyu eski model toprak kanalla yapılıyor. Köyde yakın bir zamana kadar mucur ocağı işlerken, şimdi kapandı. Ayrıca köy yakınlarında yeni mermer ocağı açıldı ve işliyordu. Kitap yazıldığında mermer ocağının çalışmaları şirket tarafından askıya alındı. Badem, zeytin ve nar bahçeleri var. Köyün bir camisi ve köy konağı

var. Koçaşlı Köyü Mersin–Antalya yolu üzerinde ve köy merkezi 1 km içeride, Gülnar’a uzaklığı 32 km’dir.

Konur

Konur Köyü, Gülnar’ın eğitim ve öğretiminde marka olmuş ilk köydür. Gülnar’da ilk Halkevleri Konur Köyü’ne açılmıştır. Köyün çağdaş bir yerleşim olması ve çocukların kalifiyeli birer yurttaş olması için eğitime büyük önem verilmiştir. Bunda en büyük katkısı Hüsnü Kandemir yapmıştır. Hüsnü Kandemir ve eşi Mürüvvet Kandemir çifti sadece Konur Köyü’nü değil Gülnar’a da büyük emek sarf etmiş eğitimci bir ailedir. Bundan dolayı Gülnar’ın ikinci Belediye Başkanı seçilmiştir. Kızları Samiye Hanım’da ömrünü eğitime adanmış ve kurduğu vakıfla Gülnar’a bir anaokulu ve bir kız yurdu yaptırmıştır. Köy çağdaş, kalkınmış ve tam bir Avrupalı yerleşim yeri olamasa da, eğitim ve öğretimde başarı sağlamıştır.

Gülnar’ın ilk bayan muhtarı Tenzile Yadigar AK, iki dönemdir bu görevini başarı ile yürütmektedir.

Konur Köyü’nün en büyük gelir kaynağı elmacılıktır. Üzüm bahçelerinin yanında yeni yeni badem bahçeleri de yapılmaya başlandı. Küçükbaş hayvancılığı her geçen gün azalmaktadır. Köyün emekli

insanı çoktur. Köyün en hareketli olduğu dönem yaz aylarıdır. Özellikle emekli insanlar, köyde bahçesi olanlar yazın yaylalığa ve bahçelerine bakmaya gelirler. Konur köylüleri en çok Mersin ilinde ikamet ediyorlar. Köyün ormanlık alanları çok azalmıştır. Birçok yayla köyünde olduğu gibi burada da yapılan yayla seracılığı tutmamıştır.

Konur Köyü merkezi dahil, Armut Alanı, Çayıroğlu, Nurullah ve Kürklü ile toplam 5 mahallesi bulunmaktadır. Köyde bir kütüphane, ilköğretim birinci kademesi, kullanılmayan bir sağlık ocağı, üç cami ve bir köy konağı bulunmaktadır. Çakır deresi çevresinde tarihi kale yıkıntıları bulunmaktadır.

Demirözü Köyü ile Konur köyleri iç içe geçmiş bir köydür. Demirözü Köyü küçük bir alana kurulmuş. Konur Köyü çok geniş bir alana kurulmuş. Bu nedenle Demirözü köylüleri Konur Köyü'nün arazilerini alarak sınırlarını genişletmiştir. Tıpkı Gezende ile Köseçobanlı arasındaki gibi sınır tartışmaları bu iki köy arasında da var.

Korucuk

Korucuk Köyü'ndeki kilise kalıntıları, büyük kesme taşlar, mezar lahitleri buranın çok eski bir yerleşim yeri olduğunu gösteriyor. Zaman içerisinde köy terk edilmiş ve tamamen orman kaplamış. Aşiret ağası binlerce keçi sürülerini yaz kış otlatacağı bir mekân bulmak için yer arar. Terk edilmiş, suyu bol, eski bir yerleşim yerine benzeyen bu yere gelince derki, burası aradığım yer deyip çobanlarını ve hayvanlarını buraya getirir. Issız bir yer olduğu için çobanları ve hayvanları korumak için bir iki tane korucu tutar. Zaman içerisinde yerleşim başlar. Köyün adı koruyuculardan dolayı Korucuk olmuş...

Korucuk Köyü'nde bir zamanlar 3 adet su değirmeni varmış ve ikisi yok olmuş. Şu an Gülnar'ın köylerinde tek su değirmeni burada faaliyet gösteriyor. Köy ilçe merkezine 19 km uzaklıkta. Hem Gülnar'a hem de Silifke'ye giden yol içinde bulunuyor. Merkez ve Pınarbaşı mahallesinde toplam 125 hane var. Köyün genç nüfusu her geçen gün azalıyor. Çalışmak için gidiyorlar. Köyün içme ve sulama suyu fazlasıyla var.

Orman içinde bir köy olan Korucuk'ta küçükbaş hayvancılığı her geçen gün azalmaktadır. Nar ve zeytin bahçeleri hızla artmaktadır. Köyün su sorunu olmamasına rağmen boş arazilerin çokluğu dikkat çekmektedir. Köyde iki cami ve bir köy konağı bulunmaktadır.

Korucuk Köyü'ne 1936 yılında ilkokul yapılmış 1997'ye kadar eğitim ve öğretim devam etmiş. 1997'den sonra taşımali sistemle komşu köy Ulupınar İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretime devam ediyor. 1960 ve 1970'li yıllarda köyün okulunda 60 civarında öğrenci eğitim öğretim görürken şimdi 15 öğrenci taşımali sistemle eğitim ve öğretim görüyor.

Kurbağa Köyü

Kurbağa Köyü dağların arasında küçük bir köydür. Yerleşimi çok eski olmasına rağmen coğrafi konumundan dolayı gelişmemiştir. Uluhtu Köyü'nde çobancılık yapan birkaç ailenin buraya yerleşmesiyle köy oluştuğu söyleniyor. Küçükbaş hayvancılığı için ideal bir yerdir. Köye yerleşim olmadan önce çobanlar, dağlara çeşitli adlar vermişler. Bunlardan biri kurbağa dağıdır. İsimden anlaşılacağı üzere çobanlar o dağda hayvanlarını sularken kurbağaların fazla olmasından dolayı dağa kurbağa dağı demişler. Gel zaman, git zaman sonra çeşitli nedenlerle kurbağa dağının eteklerine yerleşim olmuş ve köy ismini bu dağdan almıştır.

Kurbağa Köyü'nde küçükbaş hayvancılığının yanında üzüm, kişniş, badem ve zeytin bahçeleri yapılmış ve köyün en büyük gelir kaynaklarından olmaya başlamıştır. Buna rağmen ilçenin ekonomisi en zayıf köylerinden biridir. Köyde 140 hane ve bir camii bulunmaktadır. İlçe merkezine 16 km'dir. Mut ilçesine de köyün dışından geçen bir yol vardır. Bu nedenle

Mut'a giden daha çoktur. İlçe merkezine resmi işleri için gelirler. Diğer işleri için Mut'a giderler. Köy halkı en çok Mersin'de ikamet ederler. Daha sonra sırasıyla en çok yerleştikleri yer Mut, Gülnar ve Karaman'dır.

Kurbağa Köyü'ne 1959 yılında okul açılmıştır. Gülnar'ın köylerinin içerisinde ilkokul açılan en son köy Kurbağa Köyü'dür. Öğrencisinin az olması nedeniyle köyün okulu kapatılmış ve şimdi taşınmalı sistemle öğrenciler Gülnar İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görmektedirler.

Mollaömerli Köyü

Mollaömerli Köyü, geçmişi eski olmayan bir köy. Köyde tarihi hiçbir kalıntı eser olmaması ve bunu andıracak hiçbir bulguya rastlanmaması daha önce hiçbir yerleşimin olmadığını gösteriyor. Yaklaşık 170 yıl önce Molla Ömer ve ailesi buraya gelip yerleşmişler. Küçükbaş hayvancılığı ve tarımla uğraşmışlar. Zaman içinde birkaç aile daha çeşitli nedenlerle Molla Ömer'in yurduna yerleşmişler. Molla Ömer'in yurdu zaman içinde nüfusun artması ile Mollaömerli Köyü olur.

Mollaömerli Köyü, ilçe merkezine 5 km uzaklıktadır. Ramazan ve kurban bayramlarının ikinci gününde sabah köy mezarlığında ziyafet verilir. Köy

dışında yaşayan köylüler programlarını ona göre yaparlar. Köylülerle beraber yapılan bu toplantılarla hem hasret gideriyorlar hem de köyün sorunlarını görüşüyorlar. Bu gelenek yıllardır her bayramda yapıp, yaşatılıyor.

Küçük bir köy olmasına rağmen ilçede söz sahibidir. Bunlardan biri köyün yetiştirdiği Mustafa Eyiceoğlu'dur. 1999 seçimlerinde Gülnar Belediye Başkanı olan Mustafa Eyiceoğlu, 2002 seçimlerinde 22. dönem milletvekili seçildi. 2009 yerel seçimlerinde Mersin Büyükşehir Belediye Başkan adayı oldu.

Mollaömerli Köyü'nde 60 hane var. Köyün öğrencileri taşınmalı sistemle Gülnar İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görmektedir. Köyde son dönemlerde hızla badem bahçeleri artmaktadır. Köy dışında yaşayan köylüler, daha çok badem bahçesi yapmaktadır. Bunun yanında üzüm ve ceviz yetiştiriliyor. Ayrıca az da olsa küçükbaş hayvancılığı yapılmaktadır. Köyde büyükbaş besiciliği yapmak için çok büyük besihane yapıldı ve devam ediliyor. Köyde kapalı sistem sulama suyu var. Köyde kullanılmayan bir okul binası var. Köyün camisi ve köy konağı hizmet vermeye devam ediyor.

Örenpınar Köyü

Örenpınar Köyü, Aşık Cemali'nin köyüdür. Aşık Cemalin doğum ve ölüm tarihi net bilinmemektedir. Köyün yarından fazlası Aşık Cemali'nin akrabasıdır. 1850'lerin ortasında doğmuş ve 1910 başlarında vefat etmiş. Osmanlı Rus savaşına katılmıştır. Vatani görevini yaptıktan sonra tekrar köyüne döner. Şiirlerini hep yazmıştır. El yazması şiirleri kaybolmuş. Dilden dile dolaşan şiirlerinden bir kaçı derlenmiştir. O şiirlere bakıldığında çok büyük bir şair ve halk ozanı olduğu görülmektedir. Tarihin tozlu sayfalarının arasında kaybolmaktadır. El yazması şiir kitabı bulunursa Aşık Cemali tekrar gündeme gelecek ve şiirleri edebiyat dünyasına büyük katkı sağlayacaktır. Aşık Cemali daha önce hac görevini yapmış, bir akrabasının yerine hac görevini yapmak için tekrar gitmiş ve orada vefat etmiştir.

Örenpınar Köyü, Mut ilçesine yakın Gülnar'a uzak bir köydür. Mut ilçesine 26 km, Gülnar'a 42 km uzaklıkta. Bu nedenle Örenpınar köylüleri, resmi

işlemler için Gülnar'a gelir ve diğer ihtiyaçları için Mut'a gider. Köy iki mahalleden oluşur. Merkez ve Çatak Mahallesi. Köyün öğrencileri taşımali sistemle Kuskan İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görmektedir. Köyün iki camisi ve bir köy konağı bulunmaktadır. Köyde küçükbaş hayvancılığı, zeytin, nar ve badem bahçeleri en büyük gelir kaynaklarıdır. Köyde toplam 120 hane vardır.

Örenpınar Köyü çok eski yerleşim yerlerinden biridir. Bizans dönemine ait eserler çıkarılmıştır. Tarihi çok eski olmasından dolayı tarihi yapıları kaçak kazı yapan antikacılar çok büyük tahribatlar yapmışlardır. Köyün Rumlardan kalma ismi Pınar'dır. Türkçe'deki Pınar ismine çok yakın olduğu için isim değişime uğramıştır. Kesme taştan yapılan çeşme, taştan örme köprü ve tarihi taşların güzel yapıtları köyün ismini oluşturmuştur.

Örtülü Köyü

Örtülü Köyü, Gülnar için çok önemli bir yere sahiptir. Gülnar'ın kolunu kanadını kırarlarken Örtülü Gülnar'ı tercih etmiş bir köydür. 1954 yılların başında Gülnar'a bağlı Yeşilköy, Aşağı ve Yukarı Köseleli, Hacisait Köyleri Mut'a bağlanmıştır. Yeşilovacık

Kasabası, Hırmanlı ve Hacısaat Köyleri Silifke'ye, Kopukoluğu Köyü'de Ermenek ilçesine bağlanmıştır. Örtülü Köyü, Aşağı Köşelerli Köyü'nün mahallesi idi. Örtülüler, Mut'a bağlanmak istemeyince Arıkuyusu'nun mahallesi olarak Gülnar'ın sınırları içinde kalır. Örtülü Köyü, 1971 yılında muhtarını seçerek köy olur.

Örtülü köyü, Gülnar'a 20, Mut'a 23 km uzaklıktadır. Köy halkı şimdi resmi işlemleri için Gülnar'a gelir ve ticari işleri için genel de Mut'u tercih eder.

Örtülü Köyü'nde bulunan kayaların üzerinde insan kabartma resimleri, kayalardan oyma mezarların bulunması buranın çok eski bir yerleşim yeri olduğunu göstermektedir. Her yerde olduğu gibi burada da eski eserleri antikacılar kazı yaparken tahrip etmişler.

Örtülü Köyü, ormanla çevrili bir köydür. Bütün köylerde olduğu gibi Örtülü'de de evlerin şebeke suyu var. Ancak su yetersiz kalıyor. Köylüler su sıkıntısı çekiyor. Köyde 75 hane var. Köyde birleştirilmiş sınıf ilkokulu var. Ortaokul ve lise öğrencileri taşımali sistemle Gülnar'da eğitim ve öğretim görüyor. Köyün bir camisi ve bir de köy konağı bulunmaktadır. Küçükbaş hayvancılığı köyün en büyük gelir kaynaklarından.

Bunun yanında zeytin, üzüm ve badem yetiştiriciliği yapılmaktadır.

Sipahili (Babadıl)

Sipahili, eski bir Rum köyüdür. Nüfusun büyük çoğunluğu Rum olan köy en son 1926'da nüfus mübadelesi ile bu yörede yaşayan Rumlar Yunanistan'a göç etmiştir. Köyün asıl ismi Babodolos'tur. Rumların köyü zorunlu olarak terk etmesi sonucunda boşalan köye, Duruhan, Eskiyörük, Yeniyörük ve çevre köylerinden buraya birçok aile göç edip yerleşmiştir. Köy ismi zaman içerisinde Babadıl olarak değişime uğramıştır. 1960'da askeri ihtilalinin ardından yabancı olan birçok köy ve şehir isimleri değiştirildi. Bu kapsamda Babadıl ismi Sipahili olarak değiştirilmiştir. Sipahili isminin verilmiş nedeni Osmanlı döneminde bir dönem sipahili askeri birliklerinin burada bulunmuş olmasıdır.

Sipahili Köyü, göç vermeyen ve göç alan bir köydür. Ekonomik nedenlerle köyden göç yok. Eğitim ve memurluk nedeniyle göç var. 250 hane var. 500 dönüm cam serası mevcut. Bu seralarda patlıcan ve salatalık yetiştirilir. Yer fıstığı, zeytincilik ve narenciye bahçeleri

her geçen gün artmaktadır. Ekonomisi en iyi olan köylerden biridir.

Köyün bir camisi var. 75 ğrenci taşımalı sistemle Büyükeceli Kasabası'nda eğitim ve ğretim görmektedir. İlçe merkezine 27 km uzaklıktadır. Menekşe Deresi ve Değirmen Deresi, köyün dağ çıkışında birleşir ve sipahili deresi olarak denize dökülür. Köy iki dağın arasında bir vadide kurulu, arkasını da bir dağa dayamış ve n deniz. Antalya – Mersin ift yol çalışması nedeniyle iki dağın arasında köyün gördüğü deniz yolun yükseltilmesi sonucunda artık görülmüyor. Bu olay köyün hava iklimini etkilemiş.

Sipahili Köyü'nün yaklaşık 1500 m denizde sahili var. Köyde iki tane tatil sitesi var. Biri Ankaralıların biri de Konyalıların. Őirketin biri denize sıfır, 10 dönüm köylülerden arazi almış ve Mersin–Antalya yolu bittiğinde buraya 5 yıldıızlı otel yapacak. Beş yıldıızlı otel yapılıp hizmete girdiğinde köyün çehresi ve ekonomisi çok değişecektir.

Şeyhömer

Köyün türbesinde yatan Şeyh Ömer Hazretlerinden adını alır köy. Roma dönemine ait eski mezar lahitleri buranın çok eski bir yerleşim alanı olduğunu gösteriyor. Köyün adının verildiği Şeyh  mer, hakkında fazla bir bilgi yoktur. Şeyhömer ile ilgili iki ilginç hikaye vardır. Birincisi; Karamanoğulları, Anamur kalesini fethetmek için buradan geçer ve onun ordusunu kerameti ile karınlarını doyurur ve yolcu eder. Bir kap yemekle ordunun karnını doyurması herkesin dikkatini  eker ve Karaman Beyi fethetme onun gelmesini ister. Siz gidin ben arkadan geleceğim der. Onlardan  nce Anamur Kalesi'ne gider ve düŐmanın gözünü korkutur, kaleyi fetheder ve anahtarlarını alır, geri dönerken bugün k  Bozyazı'da yaren gediği mevkiinde Karamaoğlu'nun ordusu ile karŐılaŐır ve ona kalenin anahtarlarını teslim eder.

İkincisi 1991 yılında Rusya, Azerbaycan'ı tanklarla işgal edip yüzlerce insanı  ld rd ği sırada Şeyhömer Türbesinde garip olaylar oldu. Türbenin üstündeki bazı örtüler o işgal sırasında kanlı ve paletle ezilmiŐ olduğu

görüldü. Bu olay birkaç kez meydana geldi. Üstündeki bazı örtüler değiştirildi ve yine aynı olay tekrar etti. O yıllarda bu olay köyde ve ilçede şöyle yorumlandı. Orta Asya'dan gelip buralarda İslamiyeti yayan Şeyhömer, şimdi Türk İslam Devleti Azerbeycan'ı Ruslardan kurtarmak için savaşıyor... Kısa bir süre sonra Rus ordusu geri çekilmişti... Aynı tablo 1974 Kıbrıs savaşında da yaşanmış.

Şeyhömer Köyü, toplu ve büyük köylerden birisidir. İlçeye 12 km uzaklıkta. Köy hızla göç vermeye devam ediyor. 1970'li yıllarda 1500 nüfusu varken şimdi 600 civarında. Köyün gelir kaynakları sınırlı olduğu için göç devam ediyor. Köylüler en çok Aydıncık ilçesine göçüyor ve orada seracılık yapıyor. Yazın bir kısmı köye yaylalamak için çıkıyor. Bazı emeklilerde köyelerine gelip yaz için kalıyorlar. Köyde ilköğretimin birinci kademesi devam ediyor. İkinci kademesi Bereket İlköğretim Okulu'na taşınmalı sistemle gidiyor. İlçenin iki köyünün kanalizasyonu yapılmış bunun biri Şeyhömer diğeri Yanışlı Köyü. Ayrıca köy içindeki yolların büyük çoğunluğuna parke taşı döşenmiştir. Köyün bir camisi, kapalı bir sağlık ocağı binası, köy konağı ve türbenin altında çeşme başında çınarların altında küçük bir mesire alanı var.

Şeyhömer Köyü'nde küçükbaş hayvancılığı her geçen gün azalıyor. Badem, ceviz, elma ve üzüm dikimi devam ediyor ve ileride köyün en büyük gelir kaynağı olacak. Yayla seracılığı pazarlama yüzünden bütün yayla köylerinde olduğu gibi burada hüsranla sona ermiş durumda. Tarım her köyde olduğu gibi bir gelir kaynağı değil, evin ihtiyacını görecek kadar yapıyor. Maliyetleri kurtarmadığı için birçok tarlalar boş durumda.

Taşoluk

Medrese, Taşoluk ve Güneşli olarak ismi değiştirilen Ayıalanı mahallelerinden oluşan bir köy. Her mahalle köy gibi derli toplu yerleşim yerlerinden oluşur. Bundan dolayı her mahallenin insanı oturduğu yeri köy olarak lanse eder.

İlk yerleşim yeri Ayıalanı'dır ve daha sonra Medrese'dir. 1942 yılında Halifeler Köyü'nün mahallesi iken köy oldu. Medrese'ye iki km uzaklıkta bulunan kesme taştan yapılmış çeşmenin çevresine yerleşim başlar ve burada zamanla köyün ismi olan Taşoluk mahallesi oluşur.

Medrese, isminden de anlaşılacağı üzere dini eğitim veren okul. Tarihi net bilinmemekle birlikte

yaklaşık 150 yıl önce halifelerden gelen bazı hocalar, burada dini eğitim vermek için gelip medrese açıp öğrenci okutmuşlar.

Ayialanı sonradan konan adıyla Güneşli, en eski yerleşim yeri. Burada 7 yatırların mezarı var. Ne zaman gelip yerleştiği bilinmiyor. Türbe dışındaki mezarların taşlarından ve mezarlıktaki kuturlu ağaçlardan çok eski bir yerleşim yeri olduğu anlaşılıyor. Son dönemler de 7 yatırların tanıtımı için her yıl yazın anma etkinlikleri düzenliyor.

Taşoluk Köyü, ilçe merkezine 30 km uzaklıktadır. Köyün en büyük gelir kaynağı elmacılıktır. Köy sınırları içinde büyük elma depolama ve paketleme tesisi vardır. Köyün içme ve sulama suyu kıt kanaat yetmektedir. Bazen ihtiyaca cevap veremiyor. Köye ilkököl 1947 yılında yapılmıştır. Köyün nüfusunun hızla azalması sonucunda 15 öğrenci kalmıştır. Taşımali sistemle Bereket İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görmektedir. Köyün üç camisi ve bir köy konağı bulunmaktadır.

Tepe – Lapa

Köyün resmi adı, muhtarlıktaki ismi Tepe'dir. Köylü dahil herkes Lapa Köyü olarak bilir. Köyün ilk merkezi tepe bir yer olduğundan bu ismi almış. Zaman içinde köy biraz daha alana çıkmıştır. Lapa ismi kayalık ve dağlık bir alandan verimli topraklara gelince bu ismi vermişler. Köy merkezi, derince ve tepe ile beraber üç mahalleden oluşur. Köy Gülnar'a 25 km uzaklıktadır. Mersin -Antalya anayoluna 7 km uzaklıktadır. Öğrenci azlığından köyün okulu kapatılmış ve taşınmalı sistemle Büyükeceli İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim verilmektedir. Köyde genç nüfus her geçen gün azalmaktadır. Köyün toplam 86 hanesi vardır.

Lapa Köyü'nde arıcılık, küçükbaş hayvancılığından daha çoktur. Nar ve zeytin köyün en büyük gelir kaynağını oluşturuyor. Bunun yanında badem ve yer fıstığı yapılmaktadır. Köyün suyu boldur. Kapalı sistemle bahçeler sulanabilmektedir.

Derince mahallesinde eskiden Romanlar (Abdallar) yaşarlarmış. Geçimlerini düğünlerde müzik ve eğlence

yaparak geçinirlermiş. 1950'lerden sonra burada yaşayan Romanlar Silifke ve Anamur'a göçmüşler.

Lapa Köyü'nde bulunan lahit mezarları, kale yıkıntıları, kesme taştan yapılmış mezar anıtları buranın tarihi geçmişinin Roma İmparatorluğuna dayandığını gösteriyor. Köyün dışında bulunan bu alanlarda kaçak kazı yapanların sayısının çok olduğu söyleniyor. Tarihi eserleri, antika çıkarmak için tahrip edilmiştir.

Türklerin yerleşimi de eskidir. Orta Asya'dan göçüp gelenlerin ilk yerleştiği yerlerden biridir. Köyün suyu bol, ormanla çevrili bir alan olması, hayvanları otlatmak için biçilmiş bir yerdir. Ayrıca çatal değirmende eskiden medrese varmış. 1924 yılında tevhidi tedrisat kanunu ile burada medrese kapatılmıştır. Kapatıldıktan sonra kimse uğramadığı ve binalar kullanılmadığı için harabeye dönmüştür.

Tırnak

Tırnak Köyü, ilçe merkezine 8 km uzaklıkta bir köy. Köy meydanında bulunan o güzelim mekân, tam bir mesire ve piknik alanı. Bu güzel mekanı bilen ve değerlendiren yok. Çevre düzenlemesi yapıp ve iyi bir reklamı yapıldığı takdirde her gün orası panayır gibi işler. İlçeye yakın ve mükemmel bir doğa harikası.

Köyün suyu bol. Kapalı sistem sulama suyu mevcut. Herkes bahçesini rahat rahat suluyor. Genç nüfus yok denecek kadar az. 1960 ve 70’li yıllarda köyün okulunda 100’ün üzerinde öğrenci okurken, bugün taşımali sistemle 5 öğrenci okuyor. O yıllarda 130 hane varmış. Şimdi 85 hane var ve bunlardan 30’u boş. 55 hanenin yarısından fazlası emekli. Nüfus hızla azaldığı için birçok arazi ekilemiyor. Köyden gidip memur olanların yarısı polis memurudur. Köyden göçenler en çok Mersin ve Gülnar’da ikamet ediyor. Meydancık Kalesi’ne bakan köyün çevresi çam ormanı ile çevrilidir.

Köyde zeytin ve nar bahçeleri hızla çoğalmaya başladı. Nohut ve buğday ekimi ailelerin ihtiyaçlarını giderecek kadar ekiliyor. Küçükbaş hayvancığı her geçen gün azalmaktadır. Köyün camisi, köy konağı, köy kahvesi bulunmaktadır. 1995 yılından bu tarafa eğitimde olmayan okul ve iki lojman köylüler tarafından kullanıldığı için bakımı ve binaların sıhhati iyi konumdadır. Bir çok köyde kullanılmayan okul ve lojmanları yıkılmış veya harabeye dönmüş durumdadır.

Eczacı Sabahattin Arıkan, %100 tam bir Gülnar sevdalısı. Kazandığı bütün paraları Tırnak Köyü’nde 100 dönümün üzerinde yaptığı zeytin ve nar bahçesine yatırdı. Çalışmaları ile Tırnak ve çevre köylere örnek

oldu. Modern son sistemlerle yaptığı bahçe herkese ufuk açtı. Onun bu çalışmaları sonucunda çevrede zeytincilik dikimi hızlanmıştır.

Tozkovan

Bir zamanlar Gülnar'ın en büyük köyü Tozkovan Köyü idi. 500'ün üzerinde hanesi vardı. Evler birbirine bitişikti. Damdan dama atlayarak köy meydanına inilirdi. Tarihi çeşmenin çevresinde iki tane çamaşırhane vardı. Erkekler köy meydanında çeşitli oyunlar oynarken kadınlar çamaşırhanelerde ailelerin çamaşırlarını yıkarlardı. Çeşmenin yan tarafında suyun geldiği bir dehliz vardır. Yazın peynirler derilere basılır ve bu dehlizlere girilerek herkes peynirini buralara koyarlardı.

Nüfusun fazla olması ve gelirin çok düşük olması nedeniyle ilk göçler 1930'dan sonra ilçe merkezine başlar. 1950'den sonrası Gülnar ve Mersin'e göçlerin hız kazandığı dönemdir. 1927 yılında ilkokulun açılmasıyla okula ilgi çok artmış ve bu nedenle bugün en çok okumuşu ve memuru olan ve liderliğini devam ettiren bir köydür.

1960 askeri ihtilalinin arkasından isimleri Türkçeleştirmek için Tozkovan'ın ismi Işıklı olarak

değiştirildi. Bu isim tutmadı. Bu nedenle 2008 yılında il genel meclisine başvurularak ismi tekrar Tozkovan oldu.

Sarıkavak Mahallesinden 6 km uzaklıkta olan Tozkovan'da bu gün 37 ev var. Bunun bir kısmı boş. Köyün çayır mahallesinde oturanlar köy merkezinden daha fazla. Eskiden iki camisi varken bunlar yıkılmış. 1985 yılında tekrar cami yapılmış. İki türbe var. Şeyh İsa ve Hanifi Dede Türbesi. Köyde 15 öğrenci var. Taşımali sistemle ilçe merkezine götürülüyor.

Gülнар merkez'de en çok Tozkovanlılar var. Gülнар'ın ilk yıllarına Bozağaç köylüleri damgasını vururken, 1950'den sonra Tozkovan ilçeye maddi ve manevi damgasını vurmuştur. Bunun yanında en çok Mersin, Kıbrıs, Almanya ve Adana'da ikamet ediyorlar. Tozkovan'da köyün ortak malı 380 dönüm merası var. Hayvancılık yok denecek kadar az. Üzüm ve kişniş köyün geçim kaynağı. Köyde şarap üretilmiş. Göçlerden sonra bu iş sona ermiş. Köy merasının olduğu çayır, eğlence merkezi olarak kullanılmış. Vur patlasın, çal oynasın. Eğlenceler hiçbir zaman eksik olmamış. Ayrıca bu alan eski Bizans döneminden kalma eski bir yerleşim yeri. Tarihi kalıntılar bunu gösteriyor. Köye yerleşim 1800'lerde başlamış. Delikkaya ve Beydili köylerinde

yaşanan bazı kavgalardan sonra birkaç aşiret buraya gelip yerleşmişler.

Son 10 yıldır badem, ceviz dikimi yapılıyor. Eski üzüm bağları sökülüp yeni tarz bağlar dikiliyor. Köyün bütün arazileri işler vaziyette. Gülnar merkez’de oturan köylüler bahçelerine bakıyor. Mersin’den de hem yaylamaya hem de bahçesine bakmak için gelen köylülerin sayısında artış var.

Sarıkavak Mahallesi eskiden Tozkovan Köyü’nün yaylalığıydı. Şimdi Tozkovan ve Sarıkavak Mahallesinde bahçe yapanlar sadece Tokovanlı değil. Bahçeciliğe merakı olan her kesimden insanlar buralardan yer alıyor.

Tozkovan Köyü’nden yetişip bugün Türkiye’nin değişik yerlerinde eğitim, sanat, spor, bilim adamları, işadamı ve politikacılar var. Bunlardan biri herkesin yakından tanıdığı ve 3 dönem milletvekilliği yapan Fevzi Arıcı’dır.

Gülnar’da en çok belediye başkanlığı yapan kişilerin büyük çoğunluğu Tozkovan Köyü’ndendir.

Ulupınar

Ulupınar Köyü ismini 1964 yılında almış. Daha önce ismi Katırcılı Köyü idi. Köye ilk yerleşimi Katırcıoğulları yaptığı için zamanla köyün ismi Katırcılı olmuş. At ile eşeğin birleşiminden doğan hayvana katır denir. Köylüler gittikleri yerde “Katırcılıyım” deyince çeşitli sulu espirilere neden olduğu için isim değiştirmeye karar vermişler.

1960 yılından sonra bazı köylerin isimleri Türkçeleştirmek bahanesi ile değiştirilmiş. Zeyne, Sütlüce yapılmış. Uluhtu, Çukurkonak yapılmış. Tozkovan, Işıklı yapılmış. Resmîyet dışında halk bu verilen isimleri normal hayatta hiç kullanmamıştır. Katırcılı Köyü, isim değiştirmeyi kendileri istedikleri için Ulupınar Köyü’ne adapte olmuşlar. Köyün ismini verirken çok düşünmüşler. Güzel bir isim olsun ve köyün ortak bir değerini taşıyın demişler. Bu nedenle köyde suyu bol ve 200 yılı aşkın çınar (kavak) ağaçlarının olması nedeniyle Ulupınar demişler.

Ulupınar Köyü’nde çevre köylerden taşımali sistemle gelen öğrencilerin okuduğu bir ilköğretim

okulu, iki cami ve bir köy konağı bulunmaktadır. 65 hane var. Her gün Silifke ilçesine otobüs işlerken, Gülnar ilçesine Pazartesi ve Cuma günleri otobüs çalışmaktadır. Köyün gelir kaynakları sınırlı olduğu için elma sezonunda iki ay yayla köylerinde elma toplarlar ve ardından 4 ay Silifke, Erdemli ve Mersin’de narenciye ve çilek toplamak için giderler. Köyün yarısı geçimini böyle sağlar. Köyde küçükbaş hayvancılığı her geçen gün azalmakla beraber köyün en büyük gelir kaynaklarından. Zeytin ve nar bahçeleri her geçen gün artmaktadır. Gelecekte köyün en büyük gelir kaynaklarından biri olacaktır. Ulupınar köylüleri en çok Mersin ve Silifke ilçesine yerleşmektedir. Köyün ilçe ile bağlantısı sadece resmi işler için geliyor. Ticari faaliyetlerini Silifke ilçesinde yapmaktadır.

Üçoluk

Üçoluk Köyü, kişniş (kuşüzümü) üretimi en çok olan köydür. Köyün en büyük gelir kaynağıdır. Kişniş üretimi en çok Tozkovan, Çukurasma, Uluhtu ve Üçoluk köylerindedir. Diğer köylerde kişniş azdır. Kişnişin olduğu yerde doğal olarak üzüm bahçeleri de çoktur.

Üçoluk Köyü, Çukurasma, Tozkovan köyleriyle akraba köyleridir. Önceleri köyün merkezi Tozkovan Köyü'dür. 1920'lerde Çukurasma Köyü olarak Üçoluk ile beraber Tozkovan Köyü'nden ayrılır ve yeni bir muhtarlık olur. Köyün merkezi Üçoluk olur. 1932 yılında yapılan yerel seçimlerde seçimi Çukurasmalı muhtar kazanır ve köyün merkezini Üçoluk'tan alıp Çukurasma Köyü'ne taşır. Bunun üzerine Üçoluklular büyük tepki gösterir ve ayrı köy olmak için büyük çaba gösterirler ve bir yıl sonra köy olup seçim yaparak muhtarlarını seçerler. Üçoluk Köyü'nün merkezle beraber sekiz mahallesi vardır. Sıradaamlar, Dibek, Karanlık Dere, Masır, Ceviz, Kaşoba ve Ada mahalleleri.

Köyün ilçeye ulaşımı için iki yol vardır. Birincisi Çukurasma'dan diğeri Hasanabağ yolu üzerinden ulaşım vardır. İlçeye uzaklığı 8 km'dir. Köyde 140 hane vardır. İki camisi ve bir köy konağı hizmet vermektedir. Öğrenciler taşımali sistemle Gülnar İlköğretim Okulu'nda eğitim ve öğretim görmektedir.

Üçoluk Köyü, ilçe merkezine yakın oldukları için hem nüfus hem de etki alanları çoktur. Köy ekonomik ve kültürel yönden gelişmiştir. Köyün kışnişten sonra en büyük gelir kaynakları, badem, üzüm, büyükbaş hayvancılığı ve küçükbaş hayvancılığıdır. Üçoluklular en çok Mersin, Gülnar ve Karaman ilinde ikamet ederler.

Yanışlı

Yanışlı Köyü, 1967 yılına kadar denizden 7 km uzaklıkta ormanın içinde küçük bir köydür. Köyün düzlük hiçbir arazisi yok. Ormanı keserek yaşam olanları oluşturmuşlar. Kesilen ormanların yerine evler, bahçeler ve tarlalar yapılmış. 1967 yılında heyelan

olmuş ve köy bu günkü kumluca mevkiine yani Mersin-Antalya yolu üzerine taşınmıştır. Eski köy merkezinde ana kız bir aile yaşamaktadır. Onlarında yeni köyde evleri olmasına rağmen yazın burada yaşıyor. Köyün eski tarihi çeşmesi hala akmaktadır. Bütün evler harabe konumunda, ufak bahçeler var ama her geçen gün tekrar orman her yeri kaplıyor. Eski köyde bir türbe var o da köyün yok olduğu gibi bakımsızlıktan yıkılıp gitmiş.

Yanışlı, deniz kenarında bir köy ve ilçe merkezine 29 km uzaklıktadır. Köyün bir camisi, köy konağı ve kapatılmış bir okulu var. 25 öğrenci taşınmalı sistemle Büyükeceli Kasabası'nda eğitim ve öğretim görmektedir. Köy, eğitim ve memurluk nedeniyle göç veriyor. Seracılık ve turizm gelirleri sebebiyle köy az da olsa göç alıyor. Ormanlarında çam ağaçlarından reçine sakızı toplanıyor. Toplama işinde 20 kişi çalışıyor ve köyde 80 hane vardır.

Yarmasu

Yarmasu Köyü, 1996 yılına kadar İshaklar Köyü'nün yaylalığı ve mahallesi idi. Gülnar'ın muhtarlığa kavuşan en son köyüdür. Yeni köyü olmasına rağmen nüfusu, ekonomisi ve konumu ile Gülnar'ın en iyi kylerinden biridir. Yarmasu Köyü'n ihya eden elmacılıktır. Kyde elmacılığın yapılmasını sağlayan bir öğretmendir. 1967 yılında ilkokul açılmış, eğitim ve ğretim bir öğretmenle başlamış. Köye elma bahçelerinin yapılmasını teşvik etmiş. Elma uzun yıllar para etmez. Daha sonra çevre kylerde de elmacılık artınca bir pazar oluştu. Elmadan herkes çok güzel paralar kazandılar. Elma sezonunda çevre kylerden işçiler gelir ve onlar elmaları toplar. Son yıllarda köylüler elmadan hak ettiğı parayı kazanamıyor. Ya üç kağıtçı, ya da sahte elma tüccarlarına malını

kaptırıyorlar ya da tolu afeti ile elmalar bereleniyor ve sadece meysuluk oluyor. Yayla seracılığının yapıldığı tek yer kaldı, o da Yarmasu Köyü'dür.

İlçe merkezine 35 km uzaklıktadır. Köyün yazın nüfusu çok artmaktadır. Yarmasu Köyü'nün insanları Anamur, Bozyazı ve Mersin'de ikamet eder. Kışın Anamur ve Bozyazı'da muz ve çilek ile uğraşırlar. Yazın hem yayla yapar hem de elma bahçeleri ile uğraşırlar. Köy dışında yaşayan köylülerin köyle bağlantıları çok iyidir. Köy merkezinin dışında Aslangazi (Esengazi) mahallesi vardı. Bu mahallenin yerleşimi köyden daha eskidir. Toplam yaklaşık 400 hanesi vardır. Köyde ilköğretim okulunun birinci kademesi eğitim ve öğretim vermektedir. İkinci kademeye geçen öğrenciler Gülnar Cumhuriyet Yatılı İlköğretim Okulu'nda devam etmektedir. Köyde iki cami, bir okul ve bir cenaze aracı bulunmaktadır.

Gülnar'da ilk yapılan ve hizmete sunulan gölet Yarmasu Köyü'ndedir. Yapılan bu göletten köylüler kapalı sistemle bahçelerini sulayabilmektedir.

Yassıbağ Köyü

Yassıbağ Köyü, 1936 yılında köy muhtarlığı kurulmuştur. Daha önce Yeniyörük Köyü'nün yazlık bir mahallesi konumundaydı. Köy, eskiden yol güzergahında iken şimdi son durak. 1950'lere kadar at, deve ve merkep ile Eski ve Yeni Yörük köylerinden yaylalığa çıkanlar Bozağaç Köyü, Yassıbağ, Şeyhömer Köyü yolunu takip ederek Akova'ya giderlerdi.

İlçenin güneybatısında yer alan köy, ilçe emniyet amirliğinin önünden geçen yol merkeze 7 km uzaklıktadır. Köyde 62 hane bulunmaktadır. Köy şimdi yazlı kışlı kullanılan 29 hane bulunmaktadır. 33 evin bir kısmı bütün sene boş kalırken bir kısmı yazın gelip oturmaktır. Nüfusun büyük çoğunluğu yaşlı ve yine birkaç aile hariç emekli.

Köyde eskiden genç nüfus vardı. 1965'li yıllarda ilkokulda okuyan öğrenci sayısı 40 civarında iken bu

gün Gülnar'a taşınan öğrenci sayısının hepsi 5 öğrencidir.

Ekonomik gelir düşüklüğü ve eğitim nedeniyle köyden göçler başlar. En çok göç Mersin'e olur, Gülnar ve Erdemli ilçesine yerleşen köylülerin, köy ile bağlantıları her geçen gün azalmaktadır.

Köyde bir cami, bir köy konağı, kullanılmayan ve yıkılmaya başlamış bir okulu var.

Yassibağ Köyü'nün muhtarlıktan önce de çok eski bir yerleşim yeri olduğunu gösteren tarihi bir çeşmesi var. Donuz (domuz) Çökeği Çeşmesi. Osmanlı dönemi yapımı bu çeşme köy meydanındadır. Kesme taştan örgülü bir mimarisi var.

Yassibağ ve Bozağaç köylülerinin ortaklaşa kullanacağı bir gölet yapımı başladı. 2 milyar küp su kapasiteli olacak gölet her iki köyde umutları yeşertiyor. 8 yıldır gölet projesi konuşulduğu için köyde oturanlar ve köy dışında oturup arazisi olan köylüler bahçe yapmaya başladılar. Üzüm, kişniş, badem ve ceviz bahçeleri oluşturuluyor. 10 yıl sonra daha güçlü bir ekonomik yapıya sahip olacak. Buğday ve nohut ekimi devam ediyor. Satmak için değil, evin yıllık yiyecek ihtiyacını karşılamak için yapılıyor. Küçükbaş hayvancılığı da köyün geçim kaynaklarından.

Yassibağ Köyü'nün Soğukpınar Mahallesi var. Burayı köylüler ve diğer yerlerde ikamet edenler yaylalık olarak kullanıyor. Yeni güzel evler yapılıyor. Gelecek vaad eden bir mahalle. Gölet hizmete girdiğinde ve ürünler para etmeye başladığında Soğukpınar Mahallesi cazibe merkezi olacaktır.

Yeniceköy

Yeniceköy, Bozağaç Köyü'nden göçüp gelen ailelerin oluşturduğu bir köy. Eski köy merkezi Gülnar'a 4 km uzaklıkta. Şimdi köy merkezi Gülnar ile içli dışlı. Gülnar-Aydincık yolu üzerinde bulunan orman deposu ile Akçayayla çeşmesinin üst tarafı Gülnar'ın mahallesi ve yolun alt tarafı Yenice Köyü'ne aittir. Bir dönem Gülnar'ın mahallesi olan Yeniceköy, 1994 yılından bu tarafa köydür.

Yeniceköy'ün eski merkezinde 1980'e kadar 40 hane vardı. İlkokulu ve camisi vardı. Şu an 4 ev faal durumda. İki ev kışın Mersin'e göçüyor. Camisi ve evi harap olmuş durumda. Boş kalan evlerin bir kısmı yıkılmış ve diğer kısmı oturulamayacak konumda. Köy merkezinin suyu ve havası çok iyi olmasına rağmen köy merkezi bitiyor.

Yenice köylüleri, anayoldan köy merkezine giden yolun çevresinde ikamet etmeye başlamışlar. Yolun altında yani köye ait alanda 25 hane ve yolun üstünde yani Gülnar'a ait alanda da 15 aile yaşıyor. Kışın bu ailelerin büyük bir kısmı Mersin'e göçüyor.

Köyün merkezi anayola taşınıyor. Camii yapımı devam ediyor. Caminin alt katı ibadete açık. Camii tamamlandığında ve çevre düzenlemesi yapıldığı zaman köyün merkezi olacak. Köy devamlı göç veriyor. Köyün büyük çoğunluğu Mersin ve Gülnar merkezde ikamet ediyor. Emeklilerden bir kısmı yazın yazlamaya geliyor.

Badem, ceviz, zeytin, üzüm ve Antep fıstığı bahçeleri yapılıyor. Nohut ve buğday ekimi ailelerinin yıllık yiyecek ihtiyacını karşılamak için yapılıyor. Hayvancılık her geçen gün azalıyor.

Yeniceköy daha önce Gülnar'ın mahallesi idi. Şimdi köy merkezi ile ilçe iç içe girmiş durumda. Gülnar'ın iç içe girdiği tek köy merkezi Yeniceköy'dür.

Tespitler ve Öneriler

Hanaypazarı Gülnar kitabı ile ilçenin ekonomik, kültürel ve sosyal alanında yaşanan olaylardan bir kesit hazırladım. Fazla detaya inmedim. Ayrıntıları ile yaşananları yazsam yürek acısı. Amacımız bağcı dövmek değil, tüzüm yemektir. Güzel bir Gülnar için geçmişten ders alıp geleceğimize ışık tutmak için bu kitabı kaleme aldım. İğneyi kendime, çuvaldızı size batırarak gerçekleri görerek aydınlık bir Gülnar için hep beraber gayret gösterelim istiyorum. Gökten adamlar gelip bu ilçeyi düzeltmeyecek. Yine bu ilçede yaşayan insanlar bu ilçeyi kalkındıracak.

Gülmar, kuruluşundan bugüne çok talihsizlikler yaşamış. Eline geçen bütün fırsatları değerlendirememiştir. Kuruluşundan bugüne Gülmar'ın daha iyi bir yere gelmesi için çalışan, emek veren mutlaka çok değerli insanlarımız da olmuştur. Az da olsa art niyetli insanların mutlak hâkimiyetleri söz konusudur. İyi veya kötü niyetle bu ilçede bulunmuş, çalışmış ve emek vermiş herkes bizim geçmişimiz... Bugünden geçmiş

yargılamak doğru değildir. Ortada bir gerçek var. 100 yıllık bir ilçe ne halde yaşayan bizler görüyoruz. Gülnar'ın şu durumu vicdanları sızlatıyor. Yapılacak tek iş, geçmişten ders alıp daha güzel bir Gülnar için elimizi taşın altına koymalıyız.

Neler yapılır, neler yapılamaz.

1-Gülnar'a gelen ve görev yapan hiçbir kaymakam tek başına ilçenin kalkınmasına ve gelişmesine katkıda bulunamaz. Sebebi çok açıktır. İyi niyetle bir şeyler yapmaya çalışan kaymakamların başı derde girmiş ve bu nedenle ilçeye gönderilen kaymakamlara Ankara'dan birileri kulağına şöyle fısıldar; "Başını belaya sokmadan görevini tamamla gel. Oranın insanları çok tehlikelidir." Bu şablonla ilçeye gelen kaymakam çevreyi öğrenmeye çalışırken jardonların çevirdiği entrikaları görür ve kendi kendine derki, burası için söylenen sözler doğru imiş der. Suya sabuna dokunmadan günün dolmasını bekler ve gider. (Hiçbir kaymakam bu iddiaları kabul etmez. Görev yapan bütün kaymakamlar, bu fısıltıları kitabın yazarının kuruntuları olarak kabul etsinler)

2-Gülnar'da akil insanlar grubu yok. Oysa akil insanlar var. Bir araya getirilemiyor. İlçede belli kesimlerin çevirdiği dolaplar nedeniyle bir araya gelinmiyor. Güven bulanımı var. 100 yıllık ilçede

zaman zaman Gülnar için bir araya gelip güzel işler yapılması için toplanılmış, maddi ve manevi destek vermişler. Birileri yapılan bütün güzel işleri sabote etmiştir. Bu nedenle ilçede insanların birbirine güvenleri kalmamıştır.

3-Gülnar'a hizmet yapsın diye belediye başkanı seçmiyoruz. Bizim adam olsun, bizim köylü olsun, saltanatı yıkalım diye başkan seçiyoruz. İşte sonuç ortada...

4-1945'lerden itibaren ilçeden g başlamıştır. İlk on yılda gn sebebi ekonomik nedenlerle değildir. "Köyde başım belaya girmesin" diye göç eden aileler olmuştur. Daha sonra ekonomik nedenlerle g hızlanmış ve hala devam ediyor. Her geçen gün ilçe merkezinde aklı selim yani akil insanlar azalıyor. Yaşlı nüfus hızla artıyor.

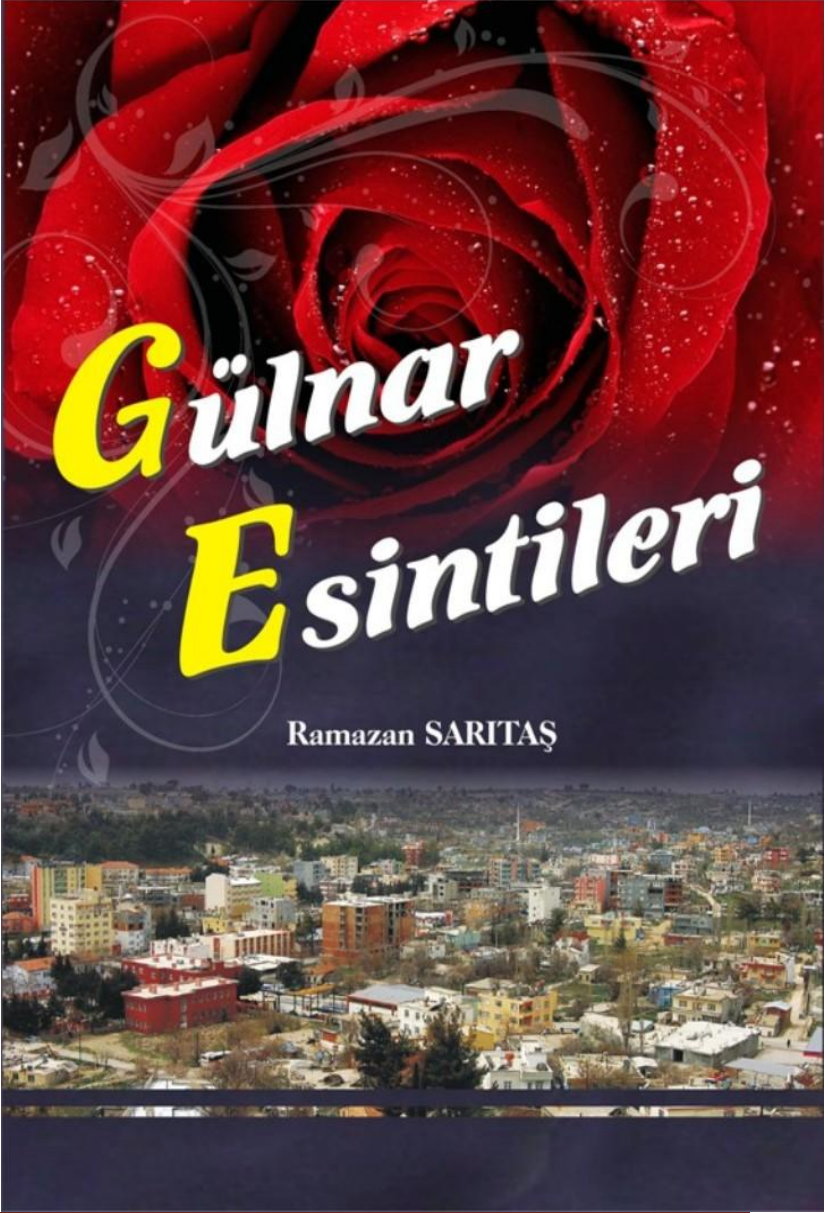
Yukarıda 100 yıllık bir ilçenin 4 başlıkta özetini ortaya koydum. Bu bizim acı gerçeğimiz. Şimdi geleceğe bakmamız gerekiyor. Hayallerimizdeki Gülnar için elimizi taşın altına koymamız gerekiyor. Ortada 100 yıllık bir sorun var. Asıl bu sorunu nasıl aşacağız. Hani meşhur hikaye vardır. Adamın biri yılanı yardım etmiş ve onunla dost olmuş. Yılan demiş ki, kardeş her gün bu kuyuya gel, beni çağır sana bir altın vereceğim. Adam

sevinçten uçuyormuş. Yıllarca her gün o kuyuya gidip selam verip ben geldim yılan kardeş diyor ve o günün altınını alıyormuş. Bir gün adam hastalanır ve oğlunu çağırır yanına, olan biteni ona anlatır. Bugün sen git benim selamımı söyle, babam hasta olduğu için beni gönderdi, de. Çocuk gider kuyunun başına olup biteni yılanı anlatır. Yılan da bir altını oğluna verir. Çocuk hırsla kapılmıştır ve bütün altınları ister. Yılan derki: “oğlum bak git, başımı belaya sokma” der. Çocuk o hırsla eline bir taş alır ve yılanı atar. Yılanın kuyruğu kopmuştur ve canının acısıyla çocuğu sokar ve öldürür. Adam evlat acısıyla kıvrılır durur. Para bitmiştir ve evlat acısını yüreğine gömer, kuyunun başına gelir. Yılan kardeş ben geldim. Yılan onun karşısına çıkmaz. Adam ısrar eder, yılan kardeş, gel bu olayı unutamam ve geçmişteki gibi dost olalım der. Yılan bu söz üzerine kuyudan dışarı çıkar ve o meşhur sözünü söyler: “ Bende kuyruk acısı, sende evlat acısı oldukça biz dost olamayız.” Sözünün bitmesiyle yeniden kuyusuna girer.

Gülнар’da kuyruk acısı ve evlat acısını yaşayanlar çok. Bu acıyı dindirecek ve gelecek kuşaklara sevgi ve dayanışmayı miras bırakacak bir lidere ihtiyaç var. Bu lider de halk ve devlet gücünün olması gerekiyor. Bunun da tek yolu Belediye’den geçer. Yani çok iyi bir belediye

başkanı seçmemiz gerekiyor. Bunu başarmak zorundayız. Aksi halde böyle gelmiş ve böyle gider. Artık yeter demenin vakti geldi. Gülnar'ı ihya edecek gökten adamlar gelmeyecek. Yine burada yaşayan insanlar burayı düzeltecektir. Tabiri caizse her yönden çil yavrusu gibi dağılmış bir Gülnar'ı ancak Gülnar halkı düzeltebilir.

Sonuç olarak Gülnar'a 23 yıldır (14 yılı gazetecilik ve yazarlıkla geçiyor) emek veren biri olarak yaşanan tabloyu sizin önünüze koyduğumu düşünüyorum. Umuyor ve diliyorum ki, kara bahtlı Gülnar'ımın bahtı değişsin. Çocuklarımıza ve torunlarımıza güzel bir Gülnar bırakalım...

Nasihat Yoldur

RAMAZAN SARITAŞ

HANAYPAZARI GÜLNAR

Ramazan SARITAŞ

2. BASKI

